

സാഹിത്യമംജരി

രണ്ടാംഭാഗം

ഗ്രന്ഥകർതാ:

പുഴുളത്തോൾ

സാഹിത്യമംജരി

രണ്ടാംഭാഗം

ഗ്രന്ഥകർതാ:
പള്ളത്തോറം

പ്രസാധകൻ:
കർദ്ദിപ്പുഴ. പി. കൃഷ്ണപിള്ള.

രണ്ടാം പതിപ്പ്.

കന്നംകുളം.
ജന്മപ്രകാശിത പ്രസ്സ്.

എസ്. വി. ക. എ. വി. ക. എ.

പരപ്പവകാരം ഗ്രന്ഥകർതാവിന്നുവേണ്ടി; ഏറ്റവും പ്രതികരണം ഗ്രന്ഥകർതാവിന്റെ ക്ഷമയോടുകൂടി.

മുഖവുര

കേരളീയ കവികളെ മക്രവത്തിയായ ദ്വൈത
ഹാകവി വള്ളത്തോൾ അവർകളുടെ നവീനകവന
അല്ലെങ്കൾക്കുള്ള വിസ്മയാവഹമായ നിരപമ
ചൈതന്യം ആധുനിക മലയാളഭാഷയെ നാ
ദ്രോഹമേൽക്കുന്നതിന്നു സ്പർശിക്കുന്നതിന്നു വിധം ഉൽക
ർഷണപരമായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം ഇപ്പോ
ൾ സഹൃദയസംവിദിതമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. കവി
തയെന്നു പറയുന്നതു വാസ്തവത്തിൽ കലാനാഥനും
മനുഷ്യനും തമ്മിൽ നടക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായമാണെന്നു
മാണുമാണ്. വള്ളത്തോളിന്റെ സാത്തപി കൃഷ്ണദേവ
രിയിൽ ഇദ്ദേഹിന്റെ പ്രതിധ്വനിയിട്ടു തുടങ്ങിയിട്ടുള്ള
തും ഈ സാത്തപി കൃഷ്ണദേവരിയെന്നു. അതി
ന്റെ സൂക്ഷ്മതും ഗ്രാമീണനാദിപരൻ സംശുദ്ധ
ഹൃദയനായ യഥാർത്ഥസാഹിത്യവേദികൾക്കു സാ
ധിക്കുകയുള്ളു. തന്മൂലമാണ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ നൂ
തനകൃതികളിൽ പലതും സാധാരണമനുഷ്യർക്കു ദർശന
ങ്ങളായിത്തീരുന്നതാണ്. അപ്രായപ്രായമായ പ്ര
കൃതിദേവി ലീലാധിലാസേന ലാലസിക്കുന്ന ആ
മഹാകവനമണ്ഡപം ഇനിയും എത്രത്തോളം തോന്നാ
മയമായിത്തീരുന്നതാണ് ആർക്കും നിശ്ചയിക്കുവാനായിട്ടി
ല്ല.

വള്ളത്തോൾക്കു തികൾ മുഴുവനും ടിപ്പണിസ
 ഹിതം മുദ്രണം ചെയ്യുണ്ടത് അത്രയും പശ്യമാണെന്നു
 പല മാനുഷന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടുണ്ടുണ്ട്; അതനു
 സരിച്ചാണ്, സാധിത്യമന്ദരീദപിതിയഭോഗത്തി
 ന്റെ ഈ രണ്ടാംപതിപ്പു സട്‌പ്പണീകമാക്കിയത്.
 പ്രകൃതകൃതിയുടെ ടിപ്പണീകാരനാകാനിട വന്നതിൽ
 എന്നിങ്ങനെ അത്യധികമായ സന്തോഷമുണ്ട്. നിസ
 ത്തമുള്ള ഉദ്യം പരമമധുരവുമായ സാധിത്യമന്ദരീയി
 ത്തിന്നു നിശ്ചലജ്ഞ മകരന്ദകണങ്ങൾ പണ്ടേത
 നെ സഹൃദയേഹൃദയത്തെ സന്തപ്തണം ചെയ്യുകഴി
 ണ്തെട്ടുണ്ടല്ലോ. പ്രതിദിനം കാന്തി കൂടിവരുന്ന വ
 ള്ളത്തോൾക്കു പിതാരന്മാരായ ഘർഷണം ചെയ്യു
 നോക്കുന്ന ജ്ഞാനികൾക്കുപലം അസ്മാദ്യന്മാരും ആ
 യത്തമായിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ എന്റെ ഈ ശ്രമം എ
 രുതാളം ഫലവത്തായിട്ടുണ്ടെന്ന് എന്നിങ്ങനെ
 കൂടാ. ടിപ്പണി നാതിസംരക്ഷവചിസ്മരമാക്കേണ്ടി വ
 ന്നതുകൊണ്ടു പ്രധാനഭാഗങ്ങളിൽത്തന്നെ ചിലതു
 മാത്രമേ ഇതിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ളൂ. വ്യംഗ്യവും അ
 ലങ്കാരവും മറ്റും അല്പാല്പ പ്രകാശപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്നി
 ട്ല. ആലോച്യമാനഗംഭീരങ്ങളും വ്യംഗ്യതർമ്മപ്രധാ
 നങ്ങളുമായ “പുരാണങ്ങൾ,” “ഇന്നലെ” മുതലാ
 ത് കവിതകളുടെ സപാരസ്യം ശരിയായി വെളി
 പ്പെടുത്തണമെങ്കിൽ നല്ലൊരു വ്യാഖ്യാനം തന്നെ
 വേണ്ടിവരും. ഈ സ്ഥിതിയ്ക്ക്, എന്റെ ഈ ടിപ്പണി

മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ പ്രസ്തുത കാവ്യത്തിന്റെ ഒരു രൂപയെ
കാലം പ്രതിഫലിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ഞാൻ കൃതജ്ഞനായി!

ആലുവ, }   പ്രസാധകൻ
12-2-98 }   കുറുപ്പു, പി. കൃഷ്ണപിള്ള.

വിഷയവിവരം.

- ൧. സത്യഗാഥ.
- ൨. കോഴി.
- ൩. ശ്രീമാടരാജവൈരാഗ്യം.
- ൪. കള്ളൻ സമ്മാനം.
- ൫. പുരാണങ്ങൾ.
- ൬. ഒരുകഥയിലെ വേനൽക്കാലം.
- ൭. ഷഷ്ഠിപുത്തിമംഗളം.
- ൮. ഉന്മാനില്ല, ഉടുപ്പാനില്ല.
- ൯. ഒരുകഥപാട്ട്.
- ൧൦. ചട്ടിൽ ചൊരിഞ്ഞ തിരക്കോള്ളി.
- ൧൧. ഇന്നലെ.
- ൧൨. പ്രതോതകീർത്തനം.

സാഹിത്യമംജരി

രണ്ടാം ഭാഗം.

* സത്യഗാഥ *

[ചെറുശ്ലോകങ്ങൾ]

അമ്മേ, ജയിക്കൂ ജയിക്കൂ സൽസത്യ-
 യമ്മായിദേവതേ, ധന്യധന്യേ !
 നിന്മാറിമാവൊന്നു രാജാജ്യം നിശ്ശേഷം
 ബ്രഹ്മാണയഭാസ്യങ്ങൾക്കകലംബം.
 ദേവതാത്തരംമില്ലാതെ കിടക്കമാ-
 ക്കേവലമാം മരുഭൂമിതന്നിൽ

* ചാർട്ടർ യാർ ൧൨൯൭.

സൽസത്യയമ്മായിദേവത=സത്യമയിയാകുന്ന ശക്തി. ഏ
 കലംബം=ഉറം ആധാരം. 'സവം സത്യേ പൃതിഷ്ഠിതം'
 മരുഭൂമിപേരലൈ ശൂന്യമായ ആകാശത്തു വസ്തു (നക്ഷത്ര)
 ഞലായി കാണപ്പെടുന്നതു സത്യമേതന്നെപ്പോലെ കന്യാകുമാരി (4൫
 കുംഭശകലങ്ങൾ) ആണെന്നതർത്ഥം സത്യപ്രഭാവത്തിന്.
 അസംസ്കൃതമാണിപ്പോഴും വൃത്തിയുള്ളതും.

ഘൃത പഷ്ടങ്ങളെ മന്നിത്തിളിങ്ങിപ്പ
ചിത്രം നി.ന്തേജസ്സിൻ കന്ദളങ്ങൾ!

ആലക്ഷ്യമായ, ഉപഭോഗത്തി മാഹേന്ദ്ര-
നീലപ്പലകപ്പൊത്തു നീള
തകലിപകളാൽ കൊത്തിയിട്ടുണ്ടല്ലോ
ശങ്കരി, നിൻചരിത്രാംശലേശം.

മുപ്പാതകൾക്കകരാണിയാം നിന്നുടെ
തൃപ്പാണിമെച്ചുങ്കാലിൻകാന്തിയത്രേ
നാകസ്ഥലത്തശിക്കാലേ നിയോഗിപ്പൂ
ലോകരെ വേലയ്ക്കും വിശ്രാന്തിയ്ക്കും.

ആലക്ഷ്യമായ്=കാണാവുന്നതായി. ഉപഭോഗത്തി=മേൽ
ഭോഗത്തി. മാഹേന്ദ്രനീലം=ഇന്ദ്രനീലരത്നം. ആകാശത്തെ
ഇന്ദ്രശിലാഫലകവാ നക്ഷത്രങ്ങളെ രക്തവിപികളുമാക്കി ക
ല്പിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. ശങ്കരി=സുഖപ്രദയനി. ആകാശത്തു നില
ക്കൊള്ളുന്ന അനന്തജ്യോതിഃശക്തികളെപ്പോലും സത്യത്തിന്റെ
ചരിത്രത്തെ അല്പസപ്തമേ വെളിപ്പെടുത്തുന്നുള്ളു. അയോ,
അതിന്റെ അപാരത!

മുപ്പാതകൾ=ദ്രുസംഗ്രഹമാർഗ്ഗങ്ങൾ. തൃപ്പാണി=തൃക്കൈ.
നാകസ്ഥലം=ആകാശഭേദം. ഉയോസുമയങ്ങളിൽ ലോകരെ
വേലയ്ക്കും വിശ്രമത്തിനും പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന സൂര്യമെങ്കൽ
സത്യശക്തിയുടെ പ്രകാശമാണെന്നു പറയുന്നു.

ദേവി, നിൻകോവിലിൻ തഴികപ്പെടേടം
തു പിന രമ്യമാം രശ്മിജാലം
പീവരധപാന്തത്തെപ്പാടനംചെയ്യതി-
പാവനമാക്കുന്നു പാരിടത്തെ.

നീ, വാശപമാതാവ, പൊക്കിപ്പിടിച്ചു നൽ-
ത്തുചെയ്തിക്കണ്ണുതാലു, കളിക്കേ
ണന്നന്നൊഴുകിത്തരുന്നതു ദിവ്യമാം
വെണ്നനംപാലോ, നിൻ.ചാസച്യമോ!
മന്നാകെ മുക്കാനനുഷ്ഠണം ഭീഷണ-
സന്നാഹമാത്തെത്തുമണ്ണു ചത്തെ

കോവിലി=കോവിലം. താഴികപ്പെടം എന്നതു സൂര്യ
മണ്ഡലത്തെ കുറിക്കുന്നു. പീവരധപാന്തം=കുരിയ്ക്ക. പാടനം
ചെയ്യം=പിള്ളുക. നശിപ്പിക്കുക. പാവനം=പരിശുദ്ധം. പാ
രിടം=ഭൂമി. സത്യപ്രകാശം ലോകത്തിന്റെ അജ്ഞാനാധി
കാരത്തെ നീക്കി പരമാർത്ഥത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നുവെന്നും
ധരിപ്പിക്കുന്നു.

പൊക്കി..... കിണ്ണം=ആകാശത്തിൽ പ്രശോ
ഭിക്കുന്ന ചന്ദ്രബിംബം. ചന്ദ്രനിൽനിന്നു നറുപാൽപോലെ
നാശിപ്പിക്കുന്ന കളിൻനിലവിനെ സത്യസപരൂപിണിയുടെ വാ
സപ്യമായ് ഉൽപ്രേക്ഷിക്കുന്നു.

അനുഷ്ഠണം=കുറുപ്പംതോറും. ഭീഷണസന്നാഹം=ഭയക
രമായ ഒരുക്കത്തോടുകൂടാവണം. പാങ്ങുകയറുന്ന അണ്ണവ
ത്തെ പിന്നാക്കം തന്നെ പിടിച്ചുതള്ളുക എന്നതു, സത്യശക്തി
യുടെ ആജ്ഞയാകുന്ന പൈതൃകത്തിന്റെ ഒരു കളിയാണ്. സ
മുദ്രം സ്വസ്തിമയെ അത്യാപംഖിക്കാതെ നില്ക്കുന്നതു സത്യത്തി
ന്റെ ഒരു ചെറിയ ആജ്ഞയാലാണെന്നു ഭാവം.

പിന്നാക്കമാത്ര പിടിച്ചു തള്ളീടുമീ
നിന്നാജതൊപ്പതലിനാ ക്രീഡ കൊള്ളാം !

കൊണ്ടൽത്തലപ്പാവും വൃക്ഷലതാദികൾ-
കൊണ്ടുള്ളുപ്പുമായ്പ്പവതങ്ങൾ
നിന്നുരുളപ്പാടു കേൾപ്പതിനായാതാ,
നിന്ന നലയ്ക്കുളകാതെ നില്പൂ !

എകത്ര രീകപ്പൽ പാറമേൽച്ചെന്നടി.

ച്ചാകവേ ചെട്ടനടഞ്ഞിടുന്നു;
അന്യത്ര കാർകൂലപ്പൊഴേ നീങ്ങുന്നു
നിന്നുടെ വൻകൊടുംകാറിനാലേ.

മിന്നൽ നിൻപള്ളിവാൾ; മേലം നിൻപള്ളിത്തർ;
ഉന്നതമാമിടി നിൻപടഹം;
ശർശപതമാകമകൃത്രിമശബ്ദങ്ങൾ-
ളീശപരി, നിൻജയകാഹളങ്ങൾ!

കൊണ്ടൽത്തലപ്പാവ് = മേലേലകുന്ന തലപ്പാവ്. പവത
കളെ ആജതൻവത്തികളായ ഭേദമാരാതി കല്ലിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു
സത്യശക്തിയോൽ ചെട്ടുപ്പെട്ട വ്യവസ്ഥയാലാണ്, പവതങ്ങ
ൾ അലലങ്ങളായി നില്ക്കുന്നതെന്ന് സാരം.

സത്യദേവതാപ്രഭാവത്താൽ എകത്ര (ഒരിടത്തു) സന്തോപ
കരമായിത്തീർന്നു തന്നെ അന്യത്ര (മറ്റൊരിടത്തു) സന്തോഷ
കരമായിത്തീരുന്നു.

പടഹം = വാദ്യവിശേഷം. അകൃത്രിമശബ്ദങ്ങൾ = വേദങ്ങൾ.
പ്രകൃതിയിലെ പ്രതിഭാസങ്ങളെല്ലാം സത്യത്തെ അശ്രയിച്ചി
രിയ്ക്കുന്നവ തന്നെ.

ശ്രീമത്താം നേർവഴി കാട്ടും പ്രദീപമേ,—
 ഹാ, മത്സ്യജാതിതൻ ദുർമ്മോഹങ്ങൾ—
 മാറാലകൊണ്ടു മറയ്ക്കും പോലെ, എന്നന്നും
 മാറാതെ നിലുതാം നിൻവെച്ചിച്ചും!
 അറാമില്ലാത്ത നിൻപ്രേമമോ നിന്നുടെ
 കററക്കിടാങ്ങളെക്കാത്തിരിപ്പും.

നിൻകഴൽ ചൂബിപ്പാൻ താഴും ശിരസ്സിനു
 ശങ്കയില്ലെ, അടുമുയന്നു നില്ക്കാം.
 നിൻതൃക്കൊടിക്കൂറ്റൻ തണലൊന്നൊഴി-
 ണ്ണെത്തുള്ളി നിവാണ്ഡമാനം വേരേ?
 ഇഴട്ടാറ നിൻതൃക്കാലാകം കരീടത്തെ-
 ചൂട്ടുന്നതാര, വനാണരചൻ!
 ശ്രേഷ്ഠമാം നിന്നുപദേശമോരോന്നിഹ
 കേട്ടു ഹരിച്ചുവനാണു വിഭവാൻ!

ശ്രീമത്താം..... പ്രദീപം=മനുഷ്യരുടെ പരമാർശ്വത്തിലേ
 യുള്ള മാറ്റത്തെ തെളിയിച്ചുകാണിക്കുന്ന വിളക്ക്. അതി-
 ന്റെ വെളിച്ചത്തെ വല്ലവണ്ണവും മറയ്ക്കാൻ നാം ദുർമ്മോഹം
 മൂലം മുതിരുന്ന; സത്യഭേദതയോ, അ കററം പൊറുത്ത് അ
 പരപ്രേമമൂലം തന്റെ കററക്കിടാങ്ങളെ (നമ്മെ) സംര-
 ക്ഷിച്ചുപോരുന്നു!

കഴൽ=പാദം. സത്യസന്ധനായി ജീവിക്കുന്നവൻ എ
 വിടേയും ഉൽകൃഷ്ടനായിത്തീരുന്നെൻതമം.

നിവാണ്ഡമാനം=താപം പോക്കുന്ന സ്ഥലം. മുക്തിപ്രദ
 മായിട്ടുള്ളതും സത്യനിഷ്ഠതന്നെ.

ഇഴട്ടാറ—ശാശ്വതമായ. അരചൻ—രാജാവ്.

താവകനിശ്ശബ്ദഗീതങ്ങൾ പാടുന്ന-
 തേവനോ, കാവ്യകൃത്തായവൻ താൻ!
 തപഃ പ്ലവേപീഠത്തിൽസ്സുഖസപവം ശരി-
 ജ്ഞപ്തനംചെയ്തത ത്യാഗധർമ്മം!
 നന്ദനം നിൻനിമ്ബലമൗജ്ജളരൂപത്തെ
 ധ്യാനിച്ചുകൊൾവതേ രാജയോഗം!!

കാവ്യകൃത് = കവി. നീ നിശ്ശബ്ദമായി പാടുന്നതിനെ
 സശബ്ദമായി പാടുന്നവനത്രേ കവി.

തപഃപ്ലവേപീഠം = നിന്റെ പാദപീഠം. (സത്യത്തിനുവേ
 ണി സർവ്വം ത്യജിച്ച ഹരിശ്ചന്ദ്രന്റെ പവിത്രചരിത്രം ഇ
 വിടെ സ്മരണയും.)

മൗജ്ജളരൂപം = മനോഹരാകാരം. രാജയോഗം = ചതുർവിധമു
 ക്തിമൗക്തങ്ങളിലൊന്ന്.

ഈ ഗാഥ വായിക്കുമ്പോൾ ഓർമ്മിക്കേണ്ടവയായ ഉപനിഷ
 ദപദകൃതർ വിസ്മയകരങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കപ്പെടാത്തതാണ്. ഇ
 തിനെ മറ്റു പ്രകാരങ്ങളിലും വ്യാഖ്യാനിക്കാമെന്നതിൽ രേര
 നന്ദൻ.

കോഴി.

൧. ഏകഭാവനയൊടതിനത്തിലും
 ലോകശില്പി നിജശില്പരകശലം
 ഹാകനിഞ്ഞു വെളിച്ചാക്കിടുന്നു: കാ-
 ങ്കാകമാനമഴകാൻ കോഴിയെ!
൨. കിഞ്ചനാനാമിതമാം കഴുത്തൊട്ടും,
 ചഞ്ചചാക്ഷിപുടചീക്ഷണത്തൊട്ടും,
 തഞ്ചമായ്ക്കുശപഭങ്ങൾ ചെച്ചിതാ,
 സഞ്ചരിപ്പിതാതാരു കോഴി മെല്ലുച.

൧. ഏകഭാവനയൊട് = സമബുദ്ധിയോടുകൂടി. ഇനം=വ
 ഗ്ഗം. ലോകശില്പി—ഇശഗപരൻ. നിജ.....ലം—തന്റെ സൃഷ്ടി
 സാമർത്ഥ്യം. കനിഞ്ഞു=ദയചെയ്തു. ഇശഗപരൻ പക്ഷങ്ങളെ
 ന്നേ എല്ലാ പ്രാണികളിലും സൗന്ദര്യം നിമ്മിക്കുന്നു എ
 ന്ന, കോഴിയെ ഉദാഹരണമാക്കിപ്പറയുന്നു.

൨. കിഞ്ചനാനാമിതം=അല്ലമാനായത്തല്ലെട്ടത്. ച
 ങ്ച,.....ക്ഷണം=ഇളകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കണകൾകൊണ്ടു
 ൈ നോട്ടം. തഞ്ചമായ്ക്കു=തക്കവിധം, കൃശപഭങ്ങൾ=വ
 ണ്ണമില്ലാത്ത കാലുകൾ.

൩. തങ്കവണ്ണമിതിനുള്ള കൊക്കു;-നാ-
 തങ്കമുജ്ജപലതരം വിലോചനം;
 'അങ്കചാലു' മയിലിന്റെ പീലിയോ-
 ടങ്കുമല്ലതിനതീയ പേശലം.

൪. ശ്രീ വളന്നിട്ടമിതിന്റെ കേരള-
 ത്തുവലാൻ സുവിചിത്രപത്രവും,
 വൃവണിത്തലയു, മംഗപുഷ്ടിയും
 ദൈവമേകിയൊരനുഗ്രഹങ്ങൾ താൻ.

൫. അക്ഷിമോഹനസൂത്രപമാളമീ-
 പ്പക്ഷിയിങ്കലതിമാത്രകൌതുകാൽ,
 പക്ഷിവാഹനടെ പത്നയാകമാ
 ലക്ഷ്മി വന്നു നിവസിച്ചുടന്നിടതാ!

൬. സന്തതം പൊടി പുരണ്ടിരിയ്ക്കിലും,
 ഹന്ത! സുന്ദരമിതിൻകളേഖരം : .

൩. അനന്തകം=അഴലില്ലാതെ. ഉജ്ജപലതരം=തിളങ്ങുന്നതും. വിലോചനം=കണ്ണും. അങ്കചാലുതിനം=പോരിട്ടവൻ. അതീവം=ഏറ്റവും. പേശലം=സമർത്ഥം. (ത്രാണ'യുള്ളതും.)

൪ ശ്രീ=ശോഭ. സുവിചിത്രപത്രം=നാനാവർണ്ണമായ ചിത്രം.

൫. അക്ഷി.....മാളം=കണ്ണിനെ മയക്കുന്ന സൗന്ദര്യമുള്ള. അതിമാത്രം=ഏറ്റവും. പക്ഷിവാഹനടെ (വിഷ്ണുവന്റെ) പത്നിയായ ലക്ഷ്മിയ്ക്കു പക്ഷിയിങ്കൽ നിവസിപ്പാൻ (സ്ഥിതിയെ യ്യാൻ) കൌതുകം കൂട്ടമല്ലോ.

൬ സന്തതം=ഏറ്റപ്പാഴും. കളേഖരം=ശരീരം. സുന്ദരം=അഴകുള്ളതും, 'നല്ലാകാർമതിനലംകരണമാമല്ലാപ്പദാർത്ഥങ്ങളും'.

ചന്ദ്രമംഗലിയലുണന്നാരാകൃതി
ജ്ഞാതലകരണമായ് ചുമഞ്ഞുടാ?

൭. ചാരമൺപൊടി തുടച്ചു വീക്ഷയാ-
ന്നാര? സാധ്യമതു പേലുമെങ്കിലും,
സാരശോഭനമിതിന്റെ മേനി: സം-
സ്കാരമെന്തിനു നിസർഗ്ഗചാരവിൽ?

൮. കേകയാടു കിടന്നിനിടുന്ന നൽ-
ക്കുകലൊത്ത, തി.വി.ചിത്രരൂപിയായ്
ലോകരമ്യത കലൻ കോഴി കീ.
ശാകയില്ല മയിലിന്നൊരിയ്ക്കലും.

൯. കാന്തികേയനഴകാൻ കേകിയെ-
പ്പാത്തിണക്കി നിജചാഹമാക്കിനാൻ ;
മൂത്തിചാരത മുഴുത്ത കോഴിയെ-
ച്ചാത്തിടുന്നു കരതാരിലെപ്പൊഴും.

൭ സാരശോഭനം=സാരം (സൗന്ദര്യം) കൊണ്ടു ശോഭനം
മേനി=ശരീരം. സംസ്കാരം=വെട്ടുപ്പുവരുത്തൽ. നിസർഗ്ഗചാ-
രം=സ്വഭവസുന്ദരം.

൮ കേകം=മയിലിന്റെ ശബ്ദം. വിചിത്രം=അനാവ-
ർണ്ണം.

൯ കാന്തികേയൻ=സുബ്രഹ്മണ്യൻ. കേകി=മയിൽ. നി-
ജവാഹരം=തന്റെ വാഹനം. മൂത്തിചാരതം=ശരീരഭംഗി. മയു-
രവ്യാഹരനും കക്കടയാരനുമത്രേ സുബ്രഹ്മണ്യൻ.

൧൦ തന്നുംഭംഗതനുംഭംഗിയാലിത-
 ഞന്നമായ്പ്പാരുതുമെന്ന ഭീതിയാൽ,
 അന്നവാഹനജലീല കുക്കട-
 ത്തിന്നമത്ത്യാപഥചംക്രമക്രമം.

൧൧ കാമമന്യവഹഗങ്ങളെന്നപോ-
 ലീ, മനോജ്ഞത തികഞ്ഞ പക്ഷിയും
 വ്യോമസീമനി പഠന്നിടാമതതു-
 ദ്രാമമായ നരനേത്രഭോഗ്യമാം.

൧൨ കാമമേറിയ മനുഷ്യർ സാമ്പ്രതം
 വ്യോമയാനപരരായിരിയ്ക്കാവ,

൧൦. അഭംഗം=കോട്ടമില്ലാത്തത്. തനം=ശരീരം. അ
 ന്നമായ്.....ഭീതിയാൽ=അരയന്നത്തിനെ അതിശയിയ്ക്കു
 മോ എന്ന ഭയത്താൽ. അന്നവാഹൻ=ബ്രഹ്മാവു് അമത്ത്യാപ
 മചംക്രമം=ആകാശസഞ്ചാരം. തകൻ വായനമാരു ഹംസ
 ത്തിനെ ശരീരംഭംഗിയിൽ തോല്പിച്ചാലോ എന്ത പേടിച്ചിട്ടാ
 നോ, ബ്രഹ്മാവു് കോഴിയ്ക്കു് ആകാശസഞ്ചാരത്തിനുള്ള ശക്തി
 കൊടുക്കാത്തതു് എന്ത ഗമ്യോൽപ്രേക്ഷ.

൧൧ കാമം എന്ന അവ്യയപഞ്ചേണ ശരി, കൊള്ളാം
 എന്നർത്ഥം. അന്യവഹഗങ്ങൾ=മറ്റു പക്ഷികൾ. വ്യോമ
 സീമനി=ആകാശത്തിൽ. ഉദ്രാമമായ=തടവറ. നരനേത്രഭോ
 ഗ്യം=മനുഷ്യരുടെ കണ്ണുകൾക്കുള്ള ഭോഗ്യം. കോഴി പറക്കു
 ഞ്ഞതുപോലെ എപ്പോഴും അടുക്കൽ കണ്ടു് അനന്ദിപ്പാൻ മനുഷ്യ
 കൾ സാധിയ്ക്കുന്നു.

൧൨. കാമം=ആഗ്രഹം (ദുര). സാമ്പ്രതം=ഇപ്പോൾ. വ്യോമ
 യാനപരൻ=ആകാശസഞ്ചാരതൽപരൻ [വിമാനചാരികൾ].

- ഈ മഹീതലവിഹാരമേ നിജ-
 ക്ഷേമമെന്നു കരുതുന്നു കോഴി, നീ.
 ൧൩ തിട്ടമങ്ങയുടെ ചെമ്പരത്തി കീ-
 ള്ളെട്ട മുഡയിതു, താമ്രമുഡമേ,
 മട്ടറിഞ്ഞു വിധി തന്ന പക്ഷിരാട്-
 പട്ടമാഴ്പ്പരിലസിച്ചിടുന്നുതേ.
- ൧൪ ലോകബാധവനണഞ്ഞു ള്ളിച്ഛമ-
 റാകവേ, സുഭഗ, താമ്രമുഡമേ!
 നീ കഴുത്തുയരുമാറ കൂകിടും
 കൂകലത്ര രസമുണ്ടു കേൾക്കുവാൻ!
- ൧൫ ഏതവന്നു, ഷസി നിന്റെ കൂജിതം
 വീതജാഡ്യമൊരുണച്ചു നൽകിടം:
 പൂതവംസരസമാഗമോത്സവ-
 സ്ഫീതകാഹളരവം കണക്കിനെ?

മഹീതലവിഹാരം=ഭൂമിയിൽത്തന്നെ പെരമാറക. മനു-
 ഷ്യകേക്കാരും കൂട്ടരുൽ അലംഭാവം കോഴിയ്ക്കുണ്ടെന്നർത്ഥം.

൧൩. മുഡം=കോഴിയുടെ തലയിലെ പൂവ്. വിധി=സ്ര-
 ഷ്ടാവ്. പക്ഷിരാട് പട്ടം=പക്ഷിരാജപട്ടം. പരിലസിക്കുന്നു=
 ശോഭിക്കുന്നു.

൧൪. ലോകബാധവൻ=സൂര്യൻ. സുഭഗൻ=സുന്ദരൻ.
 താമ്രമുഡം=പൂങ്കോഴി.

൧൫. ഉഷസി=പുലർകാവത്ത്. കൂജിതം=കൂകൽ. വീ-
 തജാഡ്യം=മന്ത്രം കൂടാത്ത. പൂതം=പരിശുദ്ധം. വാസരം=പ-
 കൽ. സമാഗമം=വരവ. സ്തീതം=വലിച്ചു.

൧൬ തങ്കപീർച്ചയൊടുകൂടെ മുനിട-
 തികലെത്തുമെതിർകോഴിയോടുടൻ
 ശങ്കവട്ടു, ചരണായുധന്ത്ര, നീ-
 യങ്കുമല്ലതൊരു നല്ല കാഴ്ചയാം.

൧൭ വീരലോകമുറ കണ്ടു നീ കിട-
 ക്കാരനോടു പൊരുന്ന ചോരിനെ
 ചാരദവ ചെറുതു കാണിലാരുമാ
 നാരദർഷിയെ വൃഥാ പഴിച്ചിടാ!

൧൮ വല്ലഭം ഭൂവി കൊഴിഞ്ഞ ധാന്യമൊ-
 നല്ലയോ, തവ വിശപ്പടക്കുവാൻ?
 ഇല്ലബാധ പരന്നു;- ഊരവൃത്തിയാം
 നല്ല താപസനയി ഭിഷജന്ത്ര, നീ.

൧൯ കോമളച്ചെറുകിടാങ്ങളൊത്തു ത-
 ന്നോമനപ്പടിയടുത്തു ചെൽകവേ,

൧൬. അടുർ=യുദ്ധം. ചരണായുധൻ=കോഴി. അങ്കം=
 പോർ.

൧൭. കിടക്കരൻ=എതിരാളി. കോഴിയങ്കം കണ്ടവർ
 നാരദമുനിയെ കലഹപ്രിയനെന്നു കുറുംപ്പെടുത്തുകയില്ല; ത-
 ങ്ങളും കലഹദർശനത്തിൽ കരുതികളാകാം!

൧൮. ഭൂവി-ഭൂമിയിൽ. ബാധ=ഉപദ്രവം. ഉണരവൃത്തി=
 വയലിലും മറ്റും ചിന്നിക്കിടക്കുന്ന ധാന്യങ്ങൾപെരുകിയെ
 ടുത്ത് ഉപജീവിക്കുന്നവൻ. ദിജശബ്ദം=ബ്രഹ്മണപക്ഷപ-
 യ്യായമാകുന്നു.

പ്രേമരമ്യമൃദുക്തജിതത്തെട-

ക്ഷാമഹർഷമെതിരേല്ലതൃണിവൻ.

൧൦ സ്വീയസന്തതികളെപ്പുറത്തു മു-
ന്ദായ കണ്ടകരിൽനിന്നു കാപ്പതിൽ
ജായയൊത്തതി മനസ്സു വെപ്പതു-
ണ്ടായതപ്രണയനീപ്തത്രവാൻ.

൧൧ അത്ര വന്ദഴ പൊഴിച്ചിടും വിധൗ
വിത്രസിച്ഛൃശമിക്ഷിടാങ്ങളെ
പത്രമാം കട പിടിച്ചു കാത്തുവൻ
പത്രകപ്രണയപുഷ്പി കാട്ടിടും.

൧൨ നിൻകടുംബിനി സുഖാസുഖങ്ങളിൽ-
പ്പങ്കുകൊണ്ടനുസരിയ്ക്കുവാളിവരും;
നിൻകുമാരരിവരംഗസൗഷ്ഠവം
തങ്കുവാർ; പതഗ, ഭാഗ്യവാൻ ഭവാൻ!

൧൦ പ്രേമരമ്യമൃദുക്തജിതം=പ്രേമകൊണ്ടു രമണീ യമായു
ശബ്ദവിശേഷം. അക്ഷാമഹർഷം=അനല്ലമായ സന്തോഷത്തേ
ഴുകിടുംവണ്ണം.

൧൦. സ്വീയസന്തതികൾ=തന്റെ കണ്മണികൾ. കണ്ടകർ=
ശൂന്യൻ. ജായ=ഭായ്. അയതപ്രണയൻ=അതിസ്നേഹ
വാൻ. പത്രത്രവാൻ=പക്ഷി.

൧൧. വിത്രസിച്ഛൃ=യെപ്പൊട്ട്. പത്രം=ചിറക്. പത്ര
കപ്രണയപുഷ്പി=മക്കളിപ്പുള്ളി വാത്സല്യാതിരേകം.

൧൨. കടുംബിനി=ഗൃഹിണി. സൗഷ്ഠവം=ഭംഗി. ത
ങ്കുവാർ=ഉള്ളവർ. പതഗം=പക്ഷി.

൨൩ ഭേദമെന്നപടി, നിന്റെ മാംസവും
 മോഹനം മധുരമെന്നിരിക്കുവാൽ,
 സ്നേഹശൂന്യരിഹ നിന്നെയെപ്പൊഴോ
 ഹാ! ഹനിപ്പതു വയാനപോറികൾ!!

൨൪ ഇത്തിരിയ്ക്കുമൊരുപദ്രവം പര-
 ക്ഷത്തിടാതെ പുലരുന്ന നിന്നുടെ
 വൃത്തി കൂടിയ കഴുത്തിലുഗ്രമായ്-
 ക്ഷത്തി ചെയ്കുവതിനാർക്കു തോന്നിടും?

൨൫ ആവതോളമിഹ നിത്യവും ഭുജി-
 യ്ക്കാവതായ്പ്പല പദാർത്ഥമില്ലയോ?
 പാവമീ നിരപരാർധപക്ഷിയെ-
 ക്ഷാൽവതെന്നിനു മനുഷ്യർ കഷ്ടമ!

൨൬ ഭദ്രകർമ്മകലാസ്രതപ്പണാൽ
 ഭദ്രകാളി ബഹുദൃഷ്ടമർദ്ദിനി
 നദ്രസം കരുണ ചെയ്യുമെന്നാരി
 ക്ഷദ്രമാന്ത്രികമതം ഭേദകരം!!

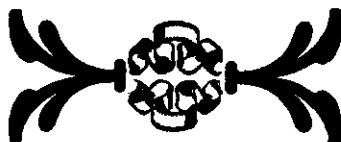
൨൩. സ്നേഹശൂന്യർ=ഭ്രതയെയില്ലാത്തവർ. ഹനിസ്ക
 ക=കൊല്ലുക.

൨൪. ഭുജിക്ക=ഭക്ഷിക്ക.

൨൬. ഭദ്ര.....തപ്പണാൽ=അഴകേറിയ കോഴികള
 ൅ ഹോര ചൊരിയുന്നതുമൂലം. ബഹുദൃഷ്ടമർദ്ദിനി=അനവ
 ഡി ദൃഷ്ടന്മാരെ കൊല്ലുന്നവൾ. സദ്രസം=സസന്തോഷം. കരു
 ണ=ഭയം. ക്ഷദ്ര...മരണം=നീവമായ മാന്ത്രികന്മാരുടെ അഭി
 പ്രയം. 'ബഹുദൃഷ്ടമർദ്ദിനി' എന്ന വിശേഷണം, ഭദ്രകാളി
 ഇത്തരം നാർദ്ദോഷജീവകളുടെ ഹിംസമൂലം ദർശിച്ചും പ്ര
 സാദിസ്കകയില്ലെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

൨൭ ഭീമഘോരകർ കഴുത്തറക്കവേ,
രാമ! രാമ! കരുണസ്വരത്തെറ്റും
കീഴ്മലച്ചു പിടയുന്ന കോഴിയെ-
ക്കാഴ്ചമവർക്കു കരൾ പൊട്ടുകില്ലയോ!

൨൮ ചൊല്ലാന്നിടും വലിയ ധർമ്മമിംസയാണെ
ന്നല്ലാസമേകമറിവെങ്ങുമുയന്നിടട്ടേ!
വല്ലാതിവണ്ണമപമൃത്യു പെടാതെ, നിങ്ങൾ-
ക്കെല്ലാം സുഖപ്പെന്മാതി കിടന്നുവേ, വരട്ടേ!

---

൨൭ . ഭീമഘോരകർ=അങ്കുരന്മാരായ കൊമ്പയാളികൾ.

൨൮ . ചൊല്ലാന്നിടും=കേളികേട്ടു. 'അയിംസര പരമോ
ധർമ്മഃ' അപമൃത്യു=അകാലമരണം.

മാടരാജവൈരാഗ്യം

ഉണ്ടാമുടൽപ്പുളകുമാടൊരിടച്ചു പൂണ്ടു
 കൊണ്ടാതമോതിടുമുദനമിതെന്തു ഹാ ഹാ !
 പണ്ടാക്കഴിഞ്ഞ പരിപാവനമായ കാലം ,
 രണ്ടാമതും ക്ഷിതിയിൽ വന്നവതീർണ്ണമായോ !
 അമ്മേ, ജയിക്കൂ ഭരതാവനി! നിൻകിടാങ്ങൾ-
 കമ്മേനമ പോവുകിലുമിന്നു, ഭവൽപ്രഭാവൽ
 ചെമ്മേ പുരാണരിൽ വിളങ്ങിയ തത്ത്വചിന്താ-
 സമ്മേളനപ്രതിഭ തീരെ മറഞ്ഞതില്ലാ .

* മറവുൻ ധനം.

പുളകം=രോമാഞ്ചം. ഉദനം=വൃത്താന്തം. പരിപാവനം=പരിശുദ്ധം. അവതീർണ്ണം=അവതരിച്ചത്. “വായ്കേ മുനിവൃത്തി നാം” എന്നിങ്ങനെ കാളിദാസപ്രാകൃതനാരായ പരാതനരാജ്ഞികളെ അനുസരിച്ചു പ്രസ്തുതരാജ്ഞിയും സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്തു മുനിവൃത്തി സ്വീകരിച്ചതുമൂലം കവി ആ പഴയ കാലത്തെ അനുസ്മരിയ്ക്കുന്നു.

ഭരതാവനി=ഭാരതദ്രുമി. മേനം=ഉൽകൃഷ്ടത. ഭവൽപ്രഭാവൽ=വേതായുടെ മഹിമനിമിത്തം. പുരാണൻ=പണ്ടുള്ളവർ. തത്ത്വചിന്താസമ്മേളനപ്രതിഭ=തത്ത്വചിന്താസമ്മേളന [ചേരുന്ന]തിലുള്ള ബുദ്ധിവിശേഷം.

നില്ലാതെ നൃതനപരിഷ്കൃതിയാത്ര പാതി-
യല്ലാതടിക്കുകിലു, മാതാവ പുണ്യസന്മാ
എല്ലാ,മയേ ഭരതയാത്ര, പറന്നു പോയി-
ട്ടില്ലാ; ചിലേടമതിതാ, ചിതറിക്കിടപ്പം !

കാലാനുകൂലസുപരിഷ്കരണപ്രയാഗ-
ണാലാവതോളമേവുദ്ധി വരുത്തി നീള ,
ശ്രീലാസ്യകേളിമണിമാളിക മാട റാടു-
പേലാദരത്തെടു ഭരിച്ചു വരും ഗഭീരൻ ;
കായ്ക്കങ്ങളിൽപ്പെരിയ കാഴ്ച, കരൾക്കരുത്തെ-
ദായ്ക്ക , തിതിക്ക, സമഭാവന, സഹ്യസൺഗം ,
സൈന്യം തുടങ്ങി,യൊരു ഭൂമിപരിഷ്കരണ-
മായ്ക്കങ്ങളും ഗുണഗണങ്ങളിലഭിപ്രീതിയൻ ;
ഭൂഗോപാലകരശേഷംണത്തെ സാക്ഷാൽ
ശ്രീഭാരതേന്ദ്രകുടിപഥനേന്ദ്രസവത്തിൽ

നൃതന.....വാത്യ=പതുപരിഷ്കാരക്കൊടാകാരം. പതു
മോടികളുടെ തള്ളിക്കയറത്തെയും ഭാരതവർഷത്തിന്റെ പുരാ
തനപുണ്യസമ്മത്തു മുഴുവൻ പോയിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നർത്ഥം.
ഭരതയാത്ര=ഭാരതദ്രമി

ശ്രീലാസ്യകേളി=ലക്ഷ്മിയുടെ വിളയാട്ടം. ഉപേലാദ
രം=അളവരം അഭരവ്

കായ്ക്കങ്ങളും=ഭാഗശീലതപം. തിതിക്ക=കന്യക. സാഹ്യസം
ഗം=സമജനസംസർഗ്ഗം. അയ്ക്കങ്ങളും=ശ്രേഷ്ഠങ്ങളും. അഭിപ്രീതി
യൻ=രണ്ടാമനില്ലാത്തവൻ [നിസൃച്യൻ].

ഭൂഗോപാലകർ=കീഴ്വരാനാക്കന്മാർ. ശ്രീഭാ.....സവം=
ഇൻഡ്യാചക്രവർത്തിയുടെ കിരീടധാരണമഹോത്സവം.

ശോഭായമാനബിരഭം പലതും ലഭിച്ചു
 സൗഭാഗ്യം നന്മയുടേതുമുജ്ജ്വലസച്ചരിത്രൻ ;
 ചൊന്നായ കൊന്നമലർ തുകിയു,മാത്തഭക്തി-
 സന്നാഹരാം പ്രജകൾതൻ ജയഘോഷമൊത്തും,
 മൂന്നാണ്ടു, തന്നരചതാം തിരുന്നാളിനാല
 മന്നാകെയുസ്സവമിയറിയ മാനദാന്ദ്രൻ ;
 ക്ലേശം പെടാതെ സുഖമായ്, പ്രളയം വരെയ്ക്കീ
 ക്ഷേമൻ ഭരിച്ചുകൾക തന്നുടെ നാടിതെന്നായ്
 ജഗദശക്ത തക്ക വിധമാളികൾ ചെയ്യുപോര-
 മാശംസകൾക്കനഘഭോജനമായ ധന്യൻ ;
 വാണിയ്ക്കു വാരിജഭവൻ ; മലർ പെററ മജ്ജ-
 വാണിയ്ക്കു വിഷ്ണു ; വിബുധപ്പരിയ്ക്കു ശക്രൻ ;

ശോഭായമാനം=നിറപ്പുകിട്ടുള്ളത്.

ഞാത്തഭക്തിസന്നാഹരം=ഭക്തിപൂർവ്വമായ ഭരണങ്ങൾ ചെയ്യവർ.

ക്ഷേമൻ=ശാഭാവ്. അനഘഭോജനം=നിഷ്കലപാത്രം.

വാണിയ്ക്കു വാരിജഭവൻ (ബ്രഹ്മാവ്)=ബ്രഹ്മാവിനെപ്പോലെ സപ്രാധിനസരസപതീകൻ. മലർ പെററ മജ്ജവാണി (ലക്ഷ്മി)യ്ക്കു വിഷ്ണു=വിഷ്ണുവനെപ്പോലെ സപ്രാധിനലക്ഷ്മീകൻ. വിബുധപ്പരിയ്ക്കു (വിദഗ്ദ്ധമുഹർത്തീന, ദേവഗണത്തിന്) ശക്രൻ=ഇന്ദ്രനെപ്പോലെ വാബുധനേതാവ്.

ക്ഷോണിജ്ജനന്തഗോവൻ ; കവികേരകിലാഗ്ര്യ-
 ശ്രോണിജ്ജനന്തരൂപിയൻ വസന്തമാസം ;
 ആരാമവർണ്ണചരണചിതാ, യഥാർത്ഥ-
 വൈരാഗ്യയോഗ്യചരമാശ്രമമാശ്രയിപ്പാൻ ,
 പേരാളിടുന്ന യുവമന്നവനിൽ സ്വരാജ്യ-
 ഭാരാവരോപണവിധിജ്ജ തുടന്നിടുന്നു !!

ശ്രീരാജവൃദ്ധരുടെ താപസധർമ്മചര്യ
 പൗരാണികകൃതികളിൽ മാത്രമിതേവരജ്ജം ;
 നേരായ് നമുക്കുതിര കണ്ടറിയാവതാക്കും ,
 ധീരഗ്രന്ഥീ പ്രഭു നിജാചരണത്തിനാലേ .

ക്ഷോണിജ്ജനന്തഗോവൻ=അനന്തനെപ്പോലെ ഭൂമിയെ ഭരിയ്ക്കുന്നവൻ. കവികളാകുന്ന ശ്രേഷ്ഠകോകിലങ്ങളുടെ സമൂഹത്തിന് അനന്തരൂപി (അറമരശോഭ)യാൻ വസന്തമാസം=വസന്തംപോലെ കവികേരകിലങ്ങളെ പാടിയ്ക്കുന്നവൻ.

യഥാ.....ശ്രമം=യഥാർത്ഥമായ വൈരാഗ്യത്തിന്നു യോഗ്യമായ സന്ന്യാസശ്രമം. യുവമന്നവൻ=ഇളയ രാജാവ്. സ്വരാജ്യ.....വിധി=തന്റെ രാജ്യഭാരം ഇറക്കിവെയ്ക്കുക.

ശ്രീരാജവൃദ്ധൻ=വാർദ്ധക്യം പൂണ്ട മഹാരാജാക്കന്മാർ. പൗരാണികകൃതികൾ=പുരാണങ്ങൾ. ധീരഗ്രന്ഥി=ധീരരിൽ മൂവൻ. നിജാചരണം=തന്റെ അനുഷ്ഠാനം.

ശ്രേയസ്കരാഭീനവരീരിയിലാണു , നീതി
 ന്യായസ്ഥനാകുമവിടുത്തെ മഹാചരിത്രം;
 ഗേയം ഗൃഹം പ്രതി നിദാനമതിപ്പൊഴീയ-
 ഭ്യായം നിമിത്തമൊരു പുണ്യപുരാണമായി!

ഭൂവിൽജനം, പരമപുരുഷനാകമാരെ
 ശ്രീവിഷ്ണുവായ്ക്കരുതി വാഴിവരുനു ഭക്ത്യാ;
 ആ ചിത്രം തൻ തനതു ലക്ഷ്മിയെ വിട്ടിരിപ്പാൻ
 ഭാവിയിൽ യാണു : പരമാതുടുകമിയുദനം!

ഹാ ! രാജ്യലക്ഷ്മിയുടെ പുഞ്ചിരിയയ്ക്ക് വിളങ്ങും
 ഗൌരവപത്രം, മൊരുവെൻമാനം മയക്കാൻ
 പോരാത്തതായ് നിയതമെന്ന വിചിത്രവാർത്ത
 നേരായ് നിനച്ചിടുകയില്ലിതുകാലമാരും!

അഭിനവരീതി=പുതിയ രീതി. ഗേയം=ഗാനംചെയ്യപ്പെട്ടവൻ യോഗ്യം. ഗൃഹംപ്രതി=വിടുതോറും. നിദാനം=പതിവായിട്ട്.

വിശ്രുതൻ=പ്രസിദ്ധൻ. വിഷ്ണു ലക്ഷ്മിയെ [സമ്പത്തിനെ] വിടുന്നതും അതുതകരമാണല്ലോ.

ഗൌരവപത്രം=വെൺകൊറ്റക്കട. നിയതം=തീർച്ചയായും. വിചിത്രവാർത്ത=അതുതവർത്തമാനം.

ഏതാളും, മേതു പരദേവതൻ പ്രസദേ-
 മേതാനുമേല്പതിനും, വേണ്ടിവരുന്നതായാൽ
 താതാഗ്രജാദിജനജീവിതരക്തവും ധാ!
 ജാതാദരം കിന്ദരിയാക്കുവതിന്നൊരങ്ങും;
 ആ രാജലക്ഷ്മി, യൊരു ദാസികണക്കു തൻകാൽ-
 ത്താരാശ്രയിക്കെ, യവളെ, സ്പൃകൃതോന്നതിജ്ഞായ്
 ദൂരാൽ തൃജിച്ചു മുനിവൃത്തിയെടുക്കുവാനീ
 ശ്രീരാമദേവനെയാഴിചച്ചു, വനജ്ജ ധൈര്യം?
 നാലഞ്ചു ബേടി കിടച്ചിട്ടുമെങ്കിലെത്തു
 ജോല'ത്തിനും ജനമൊരുങ്ങിയിറങ്ങിട്ടുനും,
 ലീലപ്പകിട്ടിലുലകം കിഴമേൽ മറിയ്ക്കു-
 മം ലക്ഷ്മി, യിപ്പുരയ്ക്കുവത്രന പുല്ലു പോലേ!
 പോരുകെ, യോക്കിൽ വാധിതൻറയൊരിന്ദ്രജാലം ;
 ചേരാത്തു സകൃതിയിതിലെ, 'ന്നപദേശമേകാൻ
 ധാരാളമുണ്ടു ജനമിങ്ങു;—തു ചെയ്യുകാട്ടും
 ധീരാഗ്രന്ദനം ശതശതങ്ങളിലൊന്നു മാത്രം !!

പരദേവത=അടുത്ത ശ്ലോകത്തിൽ പറയുന്ന രാജലക്ഷ്മി.
 താതാഗ്രജാദിജനം=അച്ഛൻ, ജ്യേഷ്ഠൻ തുടങ്ങിയുള്ളവർ.

സ്പൃകൃതോന്നതിക്കായ്=പുണ്യാഭിവൃദ്ധിയ്ക്കു വേണ്ടി. ശ്രീരാ
 മദേവൻ=രാമവർമ്മമഹാരാജാവ്; രാമായണകഥാനായകനെ
 കൂടി സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ബേടി=കാൽ. ജാലം=ഇന്ദ്രജാലം (കവടം).

ശതം=൯൦.

പ്രായം തനിയ്ക്കുരപതാകിലു, മണ്ണുലിഷ്ട-
 കായത്തിലുണ്ടു യുവലക്ഷ്മി കളിച്ചിടുന്നു ;
 ശ്രോശസ്സുകൾക്കു കുറവെന്തവടെയ്ക്കു? - ജന്മ-
 മായത്വം, ഐഹികസുഖത്തിനു ചേണ്ടതെല്ലാം ;

സാമാന്യമല്ല ഭാണത്തൊഴിലിൽപ്പട്ടുതപം ;
 ക്ഷേമാഭിവൃദ്ധിയ്ക്കു യന്മവാദനം രാജ്യം ;
 ഈ മടഭൂപനതിമാനുഷനെ'ന്നു കീർത്തി-
 ഭൂമാവു ഭൂമയിൽ നിറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞുതന്നും ;

എല്ലാമിതിൻചിഡമിരിയ്ക്കു, യതിൽ പ്രസക്തി
 യില്ലാതെ, മുക്തിനിനവന്നും, റൂപാസ്സുഭത്തെ
 പുല്ലായ്ഗുണിച്ചുരളിച്ചുരച്ചാവതംസം,
 ചൊല്ലു ന്നു ഖുലമുനിതൻറെ നവാവതാരം !

ഭാരിദ്രവാർദ്ധകരുജാദിനിപീഡിതർക്കും
 പാരിയ്ക്കുതന്നു വിഷയഭൂമമെ; - നിറിയ്ക്കു,

വെച്ചിഷ്ടകായം = ശക്തിമത്തായ ശരീരം യുവലക്ഷ്മി =
 യൗവനശ്രീ. അയത്തം = അധീനം. ഐഹികസുഖം = ഇഹ
 ലോകസുഖം.

പട്ടുതപം = സാമർത്ഥ്യം. അതിമാനുഷൻ = മനുഷ്യനിലയെ
 അതിക്രമിച്ചവൻ. കീർത്തിഭൂമാവ് = യശസ്സുമുഖി.

പ്രസക്തി = താൽപര്യം. മുക്തിനിനവ = മോക്ഷവിധാരം.
 റൂപാസ്സുഭം = രാജസ്വരാനം. പുരച്ചാവതംസം = പുരച്ചന്മാർക്കു
 ശീരോലംകാരമായിട്ടുള്ളവൻ.

രാജ = രോഗം. നിപീഡിതർ = ബാധിതർ.

പൂരിജ്ജമസ്സുവസുദ്ധിയിൽ നിസ്പൃഹതപം
 നേരിട്ടതെ,ത്ര നെടുതായ നിസൃഗസത്തപം !!
 ഓരോ പ്രഭുക്കളൊ,ന രാജപദത്തിനെത്തൻ-
 പേരോടു ചേർന്നിൻ പാടു ചെട്ടന്നു പാരം ;
 സാരോപദേശഗുരുവാമചിടെജ്ജ, തൻതു-
 പ്പേരോടു ചേർന്നതായതസഹ്യമായി !
 ജ്ഞാനം, മഹത്തരമകത്തു കടന്നുചെന്ന-
 ന്യന്നം ചെളിജ്ജടനിറക്കിൻ സദഗമാദേ ,
 ന്നാനം, വിദേഹനൃപരീതിയിലാണു, രാജ-
 സ്ഥാനം വഹിച്ചുതവിട്ടന്ന, വിഭാവ്യസത്തപൻ.

നമ്മൾക്കു താനരചനരായി വർട്ടെ ഭാവി-
 ജനത്തിലും, മഹിതനിത്തിരുമേനി'യെന്നായ്
 ഇമ്മത്തുരാസമയൊടു നേൻ പരന്നു ; താനോ ,
 ജനത്തിൽനിന്നൊഴിയുവാൻ വഴി തേടിട്ടന്ന.

നിസ് പൃഹതപം=നിഷ്ഠാമതപം. നിസൃഗസത്തപം=സ്വപദാവേ
 നയ്ജ്ജ സത്തപഗുണം.

ആയത്=ആ രാജപദം. രാജസ്ഥാനത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു ഭൃത്യന്മാരായി തോന്നിച്ചെന്നർത്ഥം.

അന്യന്നം=കാവ്യ കൂടാതെ. സംഗം=വിഷയാസക്തി. അ
 വിഭാവ്യസത്തപൻ=അചിന്ത്യമായ കരളംപോടു കൂടിയവൻ.
 അന്തസ്സുഗാഗ്യം ബാഹിസ്സംഗിയുമായിരുന്നുവല്ലോ വിദേഹ
 നൃപൻ [ജനകരാജപ്പി].

മഹിതൻ= പൂജിതൻ. ആസ്ഥം=ആദരം. അടുത്ത ജന
 ത്തലും ഇവിടുന്നു തങ്ങൾക്കു തന്നെ രാജാവകണമെന്നു പ്രജ
 കൾ വിചാരിക്കുമ്പോൾ, അവിടുന്നു ജനനമരണബന്ധബിത
 ന്നന്നു വിട്ടു മുക്തിയടയുവാൻ ശ്രമിച്ചുണ്ടവെന്നു സാരം.

രീരാതഭൂതചരനിർവൃതി വാജ്ഞമാറായ്.,
 പ്ലാരാകെ നൽത്തണലണച്ച മഹാതപത്രം,
 ഈ രാജമൗലി വെടിയാൻ തുടരുന്നതോർത്തി-
 ട്വാരണം, താപവശനായ് ചുമയാത്തതിപ്പോൾ?
 മാലാൻ്റ്സാസ്തിവിടെ നാം'തിരുമേനി തേടും
 കാലാനുധുപത്തുഭവിശ്രമവും, നിനച്ചാൽ,
 പാലാഴിയിൽപ്പരപുമാനുടെ പള്ളിനിദ്ര-
 പോലാ, തമലോകകുശലാഭ്യദേത്താനനേ:
 ഏല്ലാ വിവോധവിഭവങ്ങളുമുള്ളിലുള്ളാ-
 ചൊല്ലുന്ന് തൃതലയിൽ വാണ കുരിടമേ, നി
 വല്ലാതെ തപരപച്യുതയോർത്തു മാഴ്കാ-
 സ്തി:—ല്ലാരിലും തടവു കാലഗതിക്കു പാരിൽ;

അഭൂ...വൃതി=ഇതിനുമുമ്പുണ്ടാകാത്ത വിശ്രമസുഖം.
 വാജ്ഞമാറു്=വർഷിക്കമാറ. മഹാതപത്രം=വലിയ കട [വെ
 ണ്കൊററക്കട] താപവശൻ=മുടിനടിപെട്ടവൻ; ദുഃഖിത
 നെന്നും തണലു കൊടുത്തിരുന്ന കട വിടുന്നതോർത്ത് അളകൾ
 മുടിൽപ്പെട്ടതടങ്ങി— അതായതു രാജാവിന്റെ സ്ഥാനത്യാ
 ഗം ചിന്തിച്ച പ്രജകൾ ദുഃഖാന്തരായി.

കാലാ..... വിശ്രമം=വേർദ്ധ്യകാലോചിതമായ വി
 ശ്രമം. പരപമാൻ=വിണ്ണ. അമ്മ.....ച്യയം=സ്വപ്രജാ
 ക്ഷേമഃഭിവൃദ്ധി. (അധ്യാത്മികശ്രേയസ്സുമുദ്ധി). ലോകക്ഷേ
 മത്തിനായി വിണ്ണു പാലാഴിയിൽ പള്ളിക്കൊള്ളുന്നതുപോലെ
 ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ വിശ്രമവും പ്രജാകുശലാവൃദ്ധിക്കാണെ
 ന്നു സാരം.

വിവോധവിഭവങ്ങൾ=ജ്ഞാനസമ്പത്തുകൾ. പരപച്യു
 തി=ശ്രേഷ്ഠമായ സ്ഥാനത്തിൽനിന്നുള്ള ദ്രാശം. മാഴ്കാസ്തി=
 ദുഃഖിയ്ക്കരുത്.

സമ്രാട് കിരീടവു, മസംശയ, മാ വിശാലോ
 നമ്പ്രാളികത്തൊടണയുന്നതിനാശ്രയിക്കും:
 നമ്പ്രാത്തി തീർത്ത, വിടെ, രാജകിരീടമ, നീ
 കമ്രാഭമായ് ചൂരിരമിരുന്നതപാരഭാഗ്യം:

ഘോരമാന്യമാടവസ്യഃ, സതി, മാഴ്കാലാ നിൻ
 പ്രേമാസ്സഭാ പതി തപാരതനാകമൂല!
 ഈ രാതിരിയ്ക്കരിയ സത്തപഗുണം തികഞ്ഞ
 ധീമാന, ഭദ്രവിരി പട്ടുകിടയ്ക്കതന്നേ!!

ഈ രാമദേവനടെ സോദരനാം നരേന്ദ്രൻ,
 സാരാജ്യാപാസേമനഗ്രഹസിദ്ധിയാലേ
 ധാരാളമേന്തിയ പട്ടുതപമൊട്ടു, ഴി, നിന്നെ
 നേരായ് വ്ഭരിച്ചുരുളു, മാഖ്ഭരതൻ കണക്കേ!

സമ്രാട്=ചക്രവർത്തി. ഉന്നമ്പ്രാളികം=ഉയർന്ന നെറ്റി.
 നമ്പ്രാത്തി=അശ്രിതപീഡ. കമ്രാഭം=മനോഹരശോഭയോടു കൂ
 ടെ.

മാടവസ്യഃ=കൊച്ചിരാജ്യം. സതി=പതിവൃത. പ്രേമാസ്സ
 ഭം=പ്രേമത്തിന്നിരിപ്പും. പതി=ഭർത്താവ്. തപാരതൻ=ത
 പസ്സിൽ തൽപരൻ. സുഖോചിതനായ എന്റെ ഭർത്താവ്
 എങ്ങിനെ തപഃക്രമം അനുഭവിയ്ക്കും എന്ത നീ ച്യുസനി
 യ്ക്കേണ്ട; ഇങ്ങനെയു സത്തപഗുണശാഖികൾക്ക് അർജനയിലെ
 പട്ടുകിടയ്ക്കും അശ്രമത്തിലെ ഭദ്രവിരിയും ഒരുപോലെയാ
 ണ്

അയ്യൻ=ജ്യേഷ്ഠൻ. ശ്രീരാമന്റെ പാദകകളെ വാങ്ങി
 അവയെ പൂജിച്ചുകൊണ്ടാണല്ലോ ഭരതൻ രാജ്യം ഭരിച്ചത്.

ഈ രാജ്യശ്രീ തടിപേലുരിയുടെ കളിയാൽ.
 ഞെല്ലുപോലും വിമോഹം
 ചേരാതാ, നന്ദസമ്പത്തനവധി വിളയും
 നിത്യരാജ്യത്തെ നേടാൻ,
 ചേരളും രാജയോഗം, പുതിയതനുസരി-
 ക്കുന്നതിനായ്ത്തുടങ്ങു-
 ന്നി രാജയ്ക്കു, പുണ്യം വിജയമരുളമാ-
 രാക പുണ്യരായിശൻ!

തടിപേലുരി=മിന്നൽപ്പിണർ. വിമോഹം=അന്ധാളിത്തം
 രാജ്യശ്രീ ക്ഷണപ്രഭാവബലമാണെന്നു സാരം. നിത്യരാജ്യം=
 സായുജ്യം. രാജയോഗം=ചിത്തവൃത്തിനിരോധനമാറ്റം. പു
 ണ്യാരായിശൻ=തൃപ്പുണിത്തുറയപ്പൻ.

* കളളന സമമാനം

- ൧ മേമ തനു തൊടൽ കൂടി നീളെ വഴ്ജി—
 ചുമരണമെന്നു നടിച്ചുകന്നൊ, തുങ്ങി,
 സുമസുരഭിലമെത്തയ്കലിന്നും
 കമനി , കമഴ്ന്നു കിടക്കയായിരതാ നീ!
- ൨ പതിതമനസിജാതൂഗർഭതത്താൽ.
 പ്പതിര കണക്കുകലുന്നിതെന്റെ ധൈര്യം,
 പതിയൊടു പക പൂണ്ടിരിയ്ക്കുവോരീ.
 പ്പതിവനിന്ദയെങ്കിലുമൊന്നു മൊറണ നീ!
- ൩ ഇരവിതലാഹ ഹെള്ളമെത്തയിന്മേൽ
 വരസമവാങ്ങു മുഖി യായ്കിടക്കിലും നീ

* മറുപു കന്നി നെ

൧ മമ=എന്റെ. തനു=ശരീരം. വഴ്ജിച്ചു=ഉപേക്ഷിച്ചു. അമരണം=വസിക്കണം. സുമസുരഭിലമെത്ത=പുഷ്പങ്ങൾ കൊണ്ടു സുഗന്ധിയായ മെത്ത. കമനി=സുന്ദരി.

൨ പതിര.....ത്താൽ=ശക്തികൂടിയ കാമസ്രമേ ററുതുലം. ആതൂഗശബ്ദത്തിന്നു വായുവെന്തമർത്ഥം. പക=പിണക്കം.

൩ ഇരവിതൽ=ഇഴ രാത്രിയിൽ. ഇഹ=ഇവിടെ. വിരസം=രസമില്ലാതെ. അവാങ്ങു മുഖി=മുഖം കനിച്ചവർ; ഒന്നു സംസാരിയ്ക്കാത്തവളെന്നുമാകാം.

ശരമലനദ്രസ്സുണഞ്ഞ നൈശാ-
കരകല പോലെ വിളങ്ങിടുന്നു കാനേ!

൪ അവശനിലയിതെന്തിനെ, തൊരിയ്ക്കും
തവ തരളാക്ഷി, തരപ്പെടേണ്ടതുളളു?
ഇവനയി, തവദാസനെ, 'നെ' സമ്പ-
ന്നിവഹവുമൊക്കെ നിനക്കധീനമല്ലേ?

൭ തിരുമലർമകൾതൻ കടാക്ഷലീല-
ജ്ഞാത മണിമന്ദിരമിന്ദിരോപമേ ! ഞാൻ ;
ഒരുദിനമിവനെപ്പണന്നിടാനി-
ത്തൈരുവിലെ നാരികളൊക്കെയും കൊതിപ്പും !

൬ വനജമുഖി ! നിനക്കിച്ഛഃലവം
മനസി വളൻ വെറുപ്പിനെത്തു ബന്ധം?
അനഘതരണനാകുമെന്നെ , നീ യോ-
മനനര' കണ്ടു വയസ്സനെന്നുറച്ചോ ?

ശരമലനദ്രസ്സു = ശരൽക്കാലത്തിലെ നിർമ്മലമായ ഞുകാരം.
നൈശാകരകല = നശാകരൻറെ (ചന്ദ്രൻറെ) തായ കല (ചന്ദ്രകല).

൪ തവ = നിനക്കെ. തരളാക്ഷി = ഇളകുന്ന കണ്ണോടുളളിയ
വൾ (സുന്ദരി). നിവഹം = കൂട്ടം.

൭ ഇന്ദിരോപമ = ചക്രിയോടു സദൃശി, ഞാൻ വലയ
ധനവനം സുന്ദരനുമെന്നു സാരം.

൬ വനജമുഖി = താമരപ്പൂവ് എന്നൊത്തമുഖമുള്ളവൾ. അനഘതരണൻ = അരോഗദൃശഗാത്രനായ യുവാവ്. വാൽകൃത്തിൻ മുന്യുണ്ടായതാണെന്നു വരുത്താനാണ് 'ഓമനനര' എന്നു പറഞ്ഞത്.

- 6 നരയിതു , മമ വക്ത്രചന്ദ്രമസ്തിൻ
 കരനിരതൻ ചില കൊച്ചുഖണ്ഡമത്രേ ;
 വരതരണികൾതൻ വിലോചനേനീ-
 വര, മിതു കണ്ടു വിരിഞ്ഞിടുന്നതില്ലേ ?
- ൮ പല മണികലശങ്ങളില്ലയോ, നിൻ
 നിലയമിതിൽ ? സ്തുചിരാലവംഭവനൈക്കാൾ
 വിലപെടുകിയതാണെന്നിച്ഛു , നീലോൽ-
 പ്തലമിഴി , നീൻകുചരണകുന്ദയുഗം .
- ൯ ഹരി ! ഹരി ! കഠിനസുനാവമർദ്ദം
 പരിമൃദു പട്ടുകിടയ്ക്കു താങ്ങുമാ തേ ?
 ഹരിണമിഴി ! കമഴ്ന്നൊരിക്കിടപ്പി-
 ത്തിരിയുടെ മാറുക മാന്മഥത്തിടമ്പേ !
- ൧൦ സ്മരതരനവപല്ലവായിതം നിൻ-
 ചരണമിതെൻമടിയിങ്കൽ വെച്ചു മന്ദം

6 വക്ത്രചന്ദ്രമസ്തി = മുഖമാകുന്ന ചന്ദ്രൻ. കരനിര = ര
 ശ്മിക്കൂട്ടം. വിലോചനേനീവരം = കണ്ണാകുന്ന കരിംകൂവള
 പ്പുവ്.

൮ കലശം = കടം. നിലയം = വീട്. സുചിരാൽ = വളരെ
 കാലമായിട്ട്. നീലോൽപ്പലം = കരിംകൂവളപ്പൂവ്. കുചര
 ണകുന്ദയുഗം = മുഖകളാകുന്ന രണ്ടു മണിക്കടങ്ങൾ.

൯ തേ = നീൻ. കഠിനസുനാവമർദ്ദം = കഠിനമുള്ള
 മുഖകളുടെ അമർത്തൽ. ഹരിണമിഴി = മൃഗാക്ഷി. മാന്മഥത്തിട
 മ്പ = കാമദേവന്റെ കിടമ്പ്.

൧൦ സ്മര.....യിതം = കാമനാകുന്ന വൃക്ഷത്തിന്റെ പ
 ത്തൻതളിരപ്പോലെയിരിക്കുന്നത്. ചരണം = കാൽ.

തരളമിഴിമണേ , തലോട്ടുവാണെൻ.
കരയുഗളത്തിനനുജ്ഞ നൽകണേ നീ.

൧൧ മടവയർമണി, മാരണം മയങ്ങും
സ്ഫുടനിജയൈവനലക്ഷ്മിയെബുലാൽ നീ
അടവായിലെ നിലാവു പോലെയാക്കാൻ
തുടരുവതെന്തു ? വരില്ലു പോയ കാലം .

൧൨ ചതുരതരമിതൊന്നു രണ്ടു നാളു-
ല്ല, തുലവിഷാദമൊരഞ്ചുകൊല്ലുമായ്, ഞാൻ
പുതുസുമസമഗാത്രീ, പണിയാം നിൻ.
മുതുകിതു പാത്ത്ഥരാത്രി പോക്കിടുന്നു !!

൧൩ ദ്രുതമരിശമിയന്നു ഹന്ത ! ചെന്താ-
രാതളൊളി തങ്കമവാങ്ങ'ഗമെങ്കിലും നീ

കരയുഗളം=രണ്ടു കൈകൾ. അനുജ്ഞ=അനുവാദം.

൧൧ മാരൻ=കാമദേവൻ. സ്ഫുടം.....ലക്ഷ്മി=സ്പഷ്ടമായ തന്റെ യൈവനശ്രീ. ബുലാൽ=വാശിപിടിച്ചു എന്നു സാരം. അടവ്=കാട്. കാട്ടിലെ നിലാവു നിൽപ്രയോജനമായിത്തീരുന്നതുപോലെ, നിന്റെ താരണ്യശോഭ നിഷ്ഠലമാകരുതെന്നർത്ഥം.

൧൨ ചതുരതരമിത്=ഇതു സംപ്രദായം ഒന്നാകരം തന്നെ! അതുലവിഷാദം=നിസൃല്യമായ മനോഹാഗത്തോടുകൂടിയവണ്ണം. പുതുസുമസമഗാത്രീ=പുതിയ പുണ്യത്തിനു തുല്യമായ ശരീരത്തോടുകൂടിയവൾ. പണി=ഭയം. പാത്ത്ഥ=നേരക്കി.

൧൩ ദ്രുതം=വേഗത്തിൽ. ചെന്താമുതളൊളി=ചുക്കുന്ന താമരപ്പൂവിന്റെ ഭേദങ്ങളുടെ ശോഭ. തങ്കം=ചേരുന്ന, അപാഘം=കടക്കണം.

സുതൻ ; ചെറതിവൻറെ നേക്കയച്ചാൽ
 കൃതസുകൃതകർകരദരണായ് ഞാനു !”

൧൪ ഇരവില,ണവിലാസമച്ചിൽവെച്ചു-
 തരമൊരു വാണിജ്യുദ്ധനിലചിത്തൻ
 സൂരജ്ജ സഹിയാതെ, യെരചനശ്രീ
 നിരിവിതരം നിജഭായ്യാടുമച്ചു.

൧൫ പെരുതൻനയവാക്കിതൊക്കെയും ഹാ!
 മരുവിൽ വിതച്ചൊരുവിത്തുപോലെ പാഴായ്;
 തരുണി കിഴവനെത്തിരിഞ്ഞുനോക്കാ-
 തൊരു പതിവന്നു നിന്നുണിയിലങ്ങിളകെഴ്

൧൬ അവനതമുഖിയായ്കുടന്നിതന്നും,
 യുവതി വയസ്സുനൊടങ്ങിണങ്ങിയല്ലാ;
 അവസിതസുമകാലമാം മരത്തെ-
 ള്ലവ! ശവ! വണ്ടിനമാശ്രയിച്ചതുണ്ടോ?

സുതൻ=അഴകുള്ളവരും. കൃതസുകൃതൻ=പുണ്യംചെയ്യവർ. നീ
 കോപത്തോടുകൂടിയെങ്കിലും ഒരു കടാക്ഷം എന്നിലയച്ചാൽ
 ഞാൻ പുണ്യവാന്മാരിൽ മുഖനായിത്തീരും.

൧൪ വാണിജ്യുദ്ധൻ=വ്യഭവവൈദ്യൻ. ഇദ്ധ്വ
 തൻ=മഹാധനികൻ. സൂരജ്ജ=കാമവേഷന. ഉർച്ചു=പറഞ്ഞു.

൧൫ അനന്യവാക്ക്==ഇണക്കൊൻള്ള വാക്ക്. മരു=
 മരുഭൂമി.

൧൬ അവനതമുഖി=മുഖം താഴ്ന്നവരും. അവ.....
 കാലം=പുണ്യസ്ഥിതി കാലം കഴിഞ്ഞുപോയത്. താരുണ്യകാലം
 കഴിഞ്ഞു കിഴവനോടുണ്ടോ തരുണി ചെന്നിണങ്ങുന്നു എന്ന്
 സാരം.

൧൭ സുരപരവശനാ,ശയററ, താപോ-
ത്തരനെടുവീപ്പുകളിട്ടു,ഴന്നു വൃദ്ധൻ
ചിരമെരിപൊരി കൊടുകെ, മങ്കു ചെട്ടു-
ന്നരസിജഭാരമണച്ചമത്തുപുണ്ടാറം.

൧൮ പിട മൃഗമിഴിതൻറ ഘോർമുലപ്പൊ-
ങ്കട,മവിതർക്കിതമന്നു മാറിലേല്ലെ,
ഉടലൊടു സമമുമ്പർനാടുപുക്കം-
ലടയുമൊരുസവമാസപദീച്ച വൈശ്യാൻ.

൧൯ അരുവയർമണിയാറകു ഭാവഭേദം
വരുവതിനെന്തിഹ ഖണ്ഡമെന്നു, കാന്തൻ
തെരുതെരെ മണിമച്ചിൽ നിളെ നോക്കീ
പുരുതരകൈതുകവിസ്മയപ്രഹർഷൻ.

---

൧൭ താപോ.....പ്പുകൾ=മുടേറിയ നിശ്ചാസങ്ങ
ൾ. മങ്കു=സ്മൃതി. ഉരസിജഭാരം=പോർകൊങ്ക.

൧൮ അവിതർക്കിതം-വിചാരിയാതിരിയ്ക്കും. ഉടലൊ
ടു—മാസപദീച്ച=ഉടലോടെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോയാലുണ്ടാക
വുന്ന സൂചം അനുഭവിച്ചു.

൧൯ കാന്തൻ=കുന്താവ. പുരു.....ഷൻ=വർദ്ധിച്ച
കൈതുകത്തോടും വിസ്മയത്തോടും ഉൾക്കളിരോടും കൂടിയവ
ൻ.

൨൦ അറയുടെയൊരുമുക്കിലന്നു, കാറിൻ
 നിറമൊടു നീണ്ടുതടിച്ചു മെയ്യുമായ്,
 വിം വിധുമുഖിയാൾക്കു ഭഗ്നതാൽ
 തിരമൊടണച്ചൊരു ചോരനങ്ങിരിപ്പൂ.

൨൧ നീലാംഭോജാക്ഷി പുൽകുന്നതിനിവനിടയാ-
 ക്കീടിനാനെന്ന തോഷ-
 ത്താലാച്ചോരനു കോടീശപരനവനചിത-
 ദ്രവ്യസമ്മദനമേകീ:
 കൈലാസോലാരണത്തിൽ, പ്രണയകുപിത
 ഗൌരി വേടിച്ചു പുൽകും പ്രയാം
 കാലാരിസപാമി രാത്രിഞ്ചരവരനു പുരാ
 ചന്ദ്രമാസം കണക്കേ.

൨൦ മെയ്യു്=ശരീരം. വിധുമുഖി=ചന്ദ്രമുഖി. തിരമൊടു
 ട്=സമമർത്ത്യത്തോടുകൂടി (അന്യായസേന എന്നു സാരം).
 ചോരൻ=കക്കാനായി അകത്തു കേറിയവൻ.

൨൧ തോഷത്താൽ=സന്തോഷംകൂലം. ഉദ്ധാരണം=പൊ-
 ക്കിയെടുക്കൽ. പ്രണയകുപിത=പ്രണയകലഹം പൂണ്ടവൻ.
 ഗൌരി=പാവ്തി. കാലാരിസപാമി=ശിവൻ രാത്രിഞ്ചരവരനു
 രാക്ഷസേ സ്രുണ (രാവണൻ). പുരാ=പണ്ട്. ചന്ദ്രമാസം=
 ചന്ദ്രമാസമെന്ന വാൾ.

* പുരാണങ്ങൾ

[കിളിപ്പാട്ട്]

ഭാരതവർഷത്തിലെപ്പുഴുവരാമൃഷീന്ദ്രന്മാർ
പാരിനുള്ളടിക്കല്ലു പാതുകണ്ടറിഞ്ഞവർ,
യോഗൈകനിരതന്മാർ, ഭോഗനിസ്സുഹർ, പരി-
ത്യാഗൈകദ്രുചിന്നന്മാരും, വർതൻവാസങ്ങളോ
ചൊട്ടപ്പുല്ലുകൾകൊണ്ടും ശൃഷ്ടപത്രോഘംകൊണ്ടും
കെട്ടിമേഞ്ഞവരായ പാഴ്കുടിലുകളത്രേ.

* ൧൦൯൩ കർക്കിടകം ൧൪-൧൦൯൦.

പുവർ=പ്രാചീനർ. പാരി.....ങ്ങൾ=ലോകേൽപ
ത്തിരമന്ത്യാം ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളവർ. യോഗ
ഗൈകനിരതന്മാർ=പരമാത്മാവുമായുള്ള ചേർച്ചയിൽ മാത്രം
താൽപര്യമുള്ളവർ. ഭോഗനിസ്സുഹർ=വിഷയസുഖങ്ങളിൽ
ആഗ്രഹമില്ലാത്തവർ. പരി.....ന്നന്മാർ=ത്യാഗംമാത്രം ധന
മായി കരുതുന്നവർ. ഇത്രവളരെ മായാത്മ്യമുള്ള ആ ദിവ്യപുരു
ഷന്മാരുടെ വാസം എവിടെയെന്നു പറയുന്നു: ശൃഷ്ടപ
ത്രോഘം=ഉണങ്ങിയ ഇലകളുടെ കൂട്ടം. ആഡംബരശൃന്യാ
൯തീയകേവലവുമായ ജീവിതമെന്നു സാരം.

ഏകിലുമവയിൽനിന്നിങ്ങു കിട്ടിയ മണി-
 തരകങ്ങൾ മഹാഗർവ്വങ്ങൾ, മറ്റൊരുമലഭ്യങ്ങൾ.

പട്ടുതമത്തയെക്കാളുമിഷ്ടമായ് വാശേ പിങ്കു
 ശിഷ്ടരാമചന്ദ്രൻ ഭക്തപുൽചിർപ്പുകൾ:

തത്ത്വചിന്തോദ്ദേഹത്താലെങ്ങാനുമധ്യസ്ത
 വിസ്തീർന്നുത്തീരുന്നൊരാൾ വിയർത്താലപ്പോളെല്ലാം,
 പ്രേമവിഹ്വലയാൽത്തൻ പോർമുലക്കുച്ചുത്തുന്വൽ
 കോമളം വീശിപ്പോന്ന വാഗധീശപരിഭവനം
 മജ്ജാകൈതത്തിൽച്ചുന്നി മിന്നിയ രളകൾതൻ
 ശിഷ്ടിതം പുരാണത്തിൽനിന്നു നാമിന്നും കേൾപ്പൂ!

അവയിൽനിന്നു് = ആ പാഴ് കഴിമുകളിൽനിന്നു. മണ: തര-
 കങ്ങൾ = പ്രകൃതത്തിൽ വേദശാസ്ത്രപുരാണതിമാസാദികൾ.
 മഹാഗർവ്വങ്ങൾ = ചിലയേറിയവ. അലഭ്യങ്ങൾ = കിട്ടാത്തവ.

ശിഷ്ടൻ = ഉത്തമൻ. ചൈകികമോടിയിൽ ജീവിച്ചു ധ-
 നവാന്നാരേക്കൊൾ കൂട്ടതലായി ഈ നിർമ്മനന്മാരിലാണ് വാ-
 ഗ്വേദി പ്രസാദിച്ചതെന്നു സാരം.

തത്ത്വചിന്തോദ്ദേഹങ്ങൾ = തത്ത്വചിന്താധാരാധികൃതങ്ങൾ.
 പ്രേമവിഹ്വലയാൽ = പ്രേമപരവശയാൽ. കോമളം = മൃദുവാ-
 കംവണ്ണം. വാഗധീശപരി = സരസ്വതി. മജ്ജ = മനോധരം.
 ശിഷ്ടിതം = കിഴങ്ങുന്ന ശബ്ദം. സരസ്വതീവേദി അത്രമാത്രം.
 അവർക്കു നയായിരുന്നവെന്നു സാരം. പുരാണവചനങ്ങളുടെ
 സുശ്രവതപവും വൃഷ്ടിയുണ്ടു.

അമ്മഹാശയനാരാം മുനിമാരനുവേലം
 ബ്രഹ്മനിശ്ചലധ്യാനം നിന്തി വിശ്രമിഷ്ണുവോൾ
 നന്മ മിൽക്കവിതയാം ദേവിയുമായിച്ചെയ്യ
 നമ്മ് റല്ലാപങ്ങളേ, നിങ്ങൾക്കു നമസ്കാരം!
 ഭാസകാലദാ സാദ്ര്യന്മാരെയും പുലത്തി മ
 ഭാസുര സാരസപതഭണ്ഡാരപ്പരകളേ,
 ദ്രുഗ്രഹമാഹാത്മ്യമാമമ് നായദ്രിയൽനിന്നു
 നാഗ്മിചൊഴുകിയ നിമ്മലനദികളേ,
 ഉച്ചകൈരവനിഷദ്രവതാക്ഷേത്രങ്ങളേ,
 സച്ചതു ചഗ്ഗാഭിപ്രസന്ധ്യകുഷ്ണത്രങ്ങളേ,

അനുവേലം=കൂടക്കൂടെ. ബ്രഹ്മനിശ്ചലധ്യാനം=ദ്രവമായ
 പരബ്രഹ്മധ്യാനം=നമ്മ് റല്ലാപങ്ങൾ=കളിവചനങ്ങൾ. മഹ
 യ്നിമാർ വേദാന്തതത്ത്വചിന്താക്ലേശം തീർക്കാൻവേണ്ടി വി
 ശ്രമിക്കുമ്പോൾ, കവിതയവേലായി നടത്താൻ കളിയൊട്ടു
 ലാണ് പുരാണങ്ങൾ എന്ന് ചുരുക്കം. പുരാണന മ്മാണം
 അവർക്കു സുഖസംഗ്രഹമായിരുന്നു എന്ന് യഥാർത്ഥം. ഭാസ.....പു
 ലത്തിയ=ഭാസൻ കാളിഭാസൻ തുടങ്ങിയ മഹാകവികൾക്കു
 കവ്യന മ്മാണത്തിനായി വിഷയങ്ങൾ സംഭരിച്ചുകൊടുത്തു.
 ഭാസുര.....പ്പരകൾ=ശോഭിക്കുന്നവയായ വാദേവിയുടെ ഈ
 ട്ടെപ്പുകൾ. ദ്രുഗ്രഹമാഹാത്മ്യം=ഗ്രഹിക്കുവാൻ പ്രയാസമു
 ല്ല മഹിമയോടുകൂടിയതും. അമ് നായാദ്രി=വേദമാകുന്ന പവ്
 തം. നാഗ്മി=പുറപ്പെടുക. പുരാണങ്ങളുടെ ഉത്ഭവം വേ
 ദത്തിൽനിന്നാണെന്നർത്ഥം. ഉച്ചകൈ.....ത്രങ്ങൾ=ഉന്നത
 അളവയ ഉപനിഷത്തുകൾകൊണ്ടു വേദതകളുടെ ക്ഷേത്രങ്ങൾ.
 ഉപനിഷത്തുവാങ്ങൽ അന്തർവിചിത്രവ എന്ന് ഭാവാ. സച്ച...
 ത്രങ്ങൾ=ധർമ്മാർത്ഥകാമമോക്ഷങ്ങളാകുന്ന സസ്യങ്ങളുടെ
 വയലുകൾ.

പേർ പെരമാളുന്മാർതൻ വിജയസുന്ദരങ്ങളേ,
 ശ്രീപുരാണഗ്രന്ഥങ്ങളേ, നിങ്ങൾക്കു നമസ്കാരം!

തേനോലിപ്പഴങ്ങളും, തുറന്നു തുളുമ്പുന്ന
 സുനങ്ങൾതോറും തത്തിക്കളിപ്പും കുളിർകാറും,
 മാനസം തെളിഞ്ഞുള്ള പക്ഷികളുടെ കള-
 ഗാനവും ചേരും ലീലാരാമങ്ങൾ ചില ദിക്കിൽ;
 താമരയിലകളാൽ പച്ചവില്ലിസ്സു പുത-
 ച്ചാ മട്ടിൽ വിളങ്ങുന്ന പൊയ്കകൾ ചില ദിക്കിൽ;
 നക്ഷത്രങ്ങളെച്ചു ധാരതങ്ങളാക്കും നാനാ- (ൽ;
 വൃക്ഷങ്ങൾ തിങ്ങും ശൈലാരണ്യങ്ങൾ ചില ദിക്കി-
 പാറമേൽത്തട്ടിപ്പാരം പള്ളകന്മണി ചാനി-
 ച്ചാരാവമോടേ പായും പുഴകൾ ചില ദിക്കിൽ—
 പ്രകൃതിരമണീയം, ശാന്തഗംഭീരം, ഹാ ഹാ,
 സുകൃതിനിഷേവ്യമേ നിങ്ങൾതൻ മഹാരാജ്യം!

തേനോലിപ്പഴങ്ങളും തുറന്നു തുളുമ്പുന്ന സുനങ്ങൾതോറും തത്തിക്കളിപ്പും കുളിർകാറും, മാനസം തെളിഞ്ഞുള്ള പക്ഷികളുടെ കളഗാനവും ചേരും ലീലാരാമങ്ങൾ ചില ദിക്കിൽ; താമരയിലകളാൽ പച്ചവില്ലിസ്സു പുതച്ചാ മട്ടിൽ വിളങ്ങുന്ന പൊയ്കകൾ ചില ദിക്കിൽ; നക്ഷത്രങ്ങളെച്ചു ധാരതങ്ങളാക്കും നാനാ- (ൽ; വൃക്ഷങ്ങൾ തിങ്ങും ശൈലാരണ്യങ്ങൾ ചില ദിക്കിപാറമേൽത്തട്ടിപ്പാരം പള്ളകന്മണി ചാനിച്ചാരാവമോടേ പായും പുഴകൾ ചില ദിക്കിൽ— പ്രകൃതിരമണീയകം, ശാന്തഗംഭീരം, ഹാ ഹാ, സുകൃതിനിഷേവ്യമേ നിങ്ങൾതൻ മഹാരാജ്യം!

തേനോലിപ്പഴങ്ങളും തുറന്നു തുളുമ്പുന്ന സുനങ്ങൾതോറും തത്തിക്കളിപ്പും കുളിർകാറും, മാനസം തെളിഞ്ഞുള്ള പക്ഷികളുടെ കളഗാനവും ചേരും ലീലാരാമങ്ങൾ ചില ദിക്കിൽ; താമരയിലകളാൽ പച്ചവില്ലിസ്സു പുതച്ചാ മട്ടിൽ വിളങ്ങുന്ന പൊയ്കകൾ ചില ദിക്കിൽ; നക്ഷത്രങ്ങളെച്ചു ധാരതങ്ങളാക്കും നാനാ- (ൽ; വൃക്ഷങ്ങൾ തിങ്ങും ശൈലാരണ്യങ്ങൾ ചില ദിക്കിപാറമേൽത്തട്ടിപ്പാരം പള്ളകന്മണി ചാനിച്ചാരാവമോടേ പായും പുഴകൾ ചില ദിക്കിൽ— പ്രകൃതിരമണീയകം, ശാന്തഗംഭീരം, ഹാ ഹാ, സുകൃതിനിഷേവ്യമേ നിങ്ങൾതൻ മഹാരാജ്യം!

൩൮ പുരാണങ്ങൾ

ഭണ്ഡനാധികാരത്താൽ കണ്ണുനട്ടിയോ, സ്നേഹം-
 ഖണ്ഡശക്തിയാൽ കൈക്കൂട്ടിപ്പിച്ച നിരന്തര്യോ,
 ഭാഗിനിലനുരാഗാലണച്ച തഴുകിയോ
 നിങ്ങൾ പിന്തിരിപ്പിച്ച ദുഷ്കൃതത്തിൽനിന്നെന്നെ.
 മണ്ണിനെപ്പൊന്നാക്കുന്ന മായതൻ കല്പത്തരം
 കണ്ണിടയ്ക്കാതെ നോക്കിക്കണ്ടോം ചിരിയ്ക്കുന്നൂ;
 മന്ത്രിജീവിതപുഷ്പാലോകിൽ വീഴുവതോത്തി-
 ട്ടുത്തലാൽക്കരയുന്നൂ തൽക്ഷണംതന്നെ നിങ്ങൾ.
 നീതയുമനീതിയും ധർമ്മവുമധർമ്മവും
 വേർതിരിച്ചിഹ നിങ്ങൾ ഭരണം നടത്തുന്നു;

ഭണ്ഡം.....ട്ടിയോ=ശിക്ഷാധികാരമൂലം യേപ്പെടുത്തി
 യോ. സ്നേഹം.....ശക്തിയാൽ=സ്നേഹത്തിന്റെ സമഗ്രശക്തി
 യാൽ കൈക്കൂട്ടിപ്പിച്ച നിരന്തര്യോ സ്നേഹിക്കന്റെ നിലയിൽ
 തടുത്തിട്ടോ. പുരാണങ്ങൾ വേദവിധികൾകൊണ്ടു ശാസിച്ചും
 മിത്രശിശ്യാഹിതം ഉൽബോധിപ്പിച്ചും, കന്തയെപ്പോലെ കര
 വ്യരസംകൊണ്ടു വശീകരിച്ചും നമ്മെ ദുർമാഗ്നിക്കീട്നിന്നു തി
 രിച്ചുവിടുന്നുവെന്നർത്ഥം.

മണ്ണിനെ.....ചിരിക്കുന്നു. നിസ്സാരങ്ങളെ സസാര
 ഞാക്കിക്കൊണ്ടിട്ടു വ്യാമോഹിപ്പിക്കുന്ന മായയുടെ പരമാ
 ര്ത്ഥസ്ഥിതി ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണു.

മന്ത്രി .... നിങ്ങൾ=ഉൽകൃഷ്ടമായ മനുഷ്യജന്മം കാമാദി
 കളിൽ പതിച്ചു പാഴായിപ്പോകുന്നതു കണ്ടു തന്നിവാർത്തമാ
 ഗ്ഗ് ഉപദേശിക്കുന്നു.

ഭരണംനടത്തുന്നു=ജീവിതയാത്രയെ വേണ്ടതിൻവണ്ണം
 നിയന്ത്രിയ്ക്കുന്നു.

സാഹിത്യരഞ്ജി നൂന്ന

പൈതൃലാം ലോകത്തിന്നു വശ്രമാനന്ദം നൽകാൻ
 പ്രീതിയിൽത്തോലോലിച്ചു താരാടും പാടിടുന്നു.
 ചെങ്കോലു ദൂരത്തിട്ടു യോഗദണ്ഡെടുക്കുന്നു;
 പൊക്കിരീടത്തെജ്ജടാഞ്ജുടമായ് മാറിടുന്നു;
 സ്വർഗ്ഗവും തൃണപ്രായം നിങ്ങൾക്കു; ജഗത്തിങ്കൽ
 മൃഗ്യമായൊന്നേയുള്ളു സാതന്ത്ര്യം സാക്ഷാൽ ദേവീ
 (ക്ഷം-

പൈതൃലാം.....പാടിടുന്നു. ലോകാനിത്യശാന്തിയിലെ
 ഞി പരമാനന്ദമയമാകയാലുള്ള വഴികൾ കാണിച്ചുകൊടുക്ക
 ന്നു. [ലോകം ഒരു കട്ടിയെപ്പോലെ ക്ഷണികസുഖങ്ങളിൽ ഭ്ര
 മിച്ചുഴുകയാണു ചെയ്യുന്നത.]

ചെങ്കോലു.....മാറിടുന്നു=ചെങ്കിടമായ ഒന്നും ഭൂ
 രെ തൃജിച്ച് ഔദ്യംതികമയ ശ്രേയസ്സിനുവേണ്ടി പ്രയ
 ത്തിയ്ക്കുവാൻ ഉപദേശിയ്ക്കുന്നു.

സ്വർഗ്ഗം=ചെയ്യട്ടുള്ള പുണ്യകർമ്മങ്ങളുടെ ഫലം തീരുന്ന
 തുവരെ സുഖിക്കുവാനുള്ള സ്ഥലം. യഥാർത്ഥമുക്യപിന്ദ
 സ്വർഗ്ഗത്തിലാശയുണ്ടാകുന്നതല്ല]. മൃഗ്യം=അന്വേഷിയ്ക്കുന്ന
 കരത. സാതന്ത്ര്യം=മായാമന്ദ്ര(കർമ്മബന്ധ)ത്തിൽനിന്നു
 വിട്ടിട്ടുള്ള അവസ്ഥ. അതുതന്നെ സാക്ഷാൽ മോക്ഷം. ഒരു
 മനുഷ്യന്റെ പരമാദർശമായ ഈ മുക്തിയ്ക്കുള്ള മാർഗ്ഗമാണ്
 പുരാണങ്ങളിൽ പ്രധാനമായി പ്രതിപാദിയ്ക്കുന്നത.

പുതമോംകാരം പോലേ ത്ര്യക്ഷരാത്മകമാമീ
 സ്വാതന്ത്ര്യം സാധിപ്പാനായ്ക്കരണത്രീതയത്താൽ
 സാദരം പ്രയത്നീപ്പിൻ, സാഹചര്യപ്പെടുത്തുവിൻ,
 സോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ സാരമം നരജനം!

പുതം=പരിശുദ്ധം. ഓംകാരം=അ [വിഷ്ണു] ഉ [ശിവൻ]
 മ് [ബ്രഹ്മാവ] എന്നു ത്രിമൂർത്തികളെയും സൂചിപ്പിച്ച
 പരബ്രഹ്മവചകമായി പറയുന്ന 'ഓം' എന്ന പ്രണവധ്വനി.
 ത്ര്യക്ഷരാത്മകം=മൂന്നക്ഷരങ്ങളുള്ളത . കരണത്രീതയത്താൽ=മ
 സസം, വാചം, കർമ്മം [അതിപ്രയത്നംചെയ്ത്] ആ പരമവ
 ദം പ്രാപിച്ചു ജന്മോദ്ദേശം നിരവേറകയെന്നു സാരം:]

* ഒരു റോനാട്ടിലെ വേനൽക്കാലം

൧. ഗരിഷ്ഠമാം ശാശ്വതകാലചക്ര-
ത്തിരിപ്പിനൊപ്പം തിരിയുന്ന നമ്മൾ
ശരിയ്ക്കുതിൻ ചുട്ടുരിയുന്നിടം പ-
ക്കിരിയ്ക്കു യാ-ണിപ്പൊഴനല്ലസാദം.
൨. ചിന്താശതതാലിയ മിക്കവാറും
സന്താപമുള്ളിപ്പൊഴകും മനോഹരൻ
ഹന്താധുനാ വേനലിനാൽ, പ്പൊതു
വൻതാപഭാരത്തെ വഹിയ്ക്കുമായി:

* ൧൦൧൮ എടവം ൧൯-൦൯

൧ ഗരിഷ്ഠം=മഹത്വം. ശാശ്വതം=നിത്യം. അനല്ല
സാദം=വളരെ വാട്ടത്തോടുകൂടിയവണ്ണം. കാലചക്രം=ഗതിയനുസ-
രിച്ചു, വഷവും മഞ്ഞും കഴിഞ്ഞു ഇപ്പോൾ നാം വേനൽകാല
ത്തിലെത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്നർത്ഥം.

൨ ചിന്താശതം=നിരവധി വിചാരങ്ങൾ. സന്താപം=
മുട്ടം, ദുഃഖം. ഹന്തം=കഷ്ടം! അധുനം=ഇപ്പോൾ. വൻതാ-
പം=വലിയമുട്ടം, ദുഃഖം.

൪൨ ഒരുനൂറ്റിലെ വേനൽക്കാലം

൩. ഹിതാനുകൂലം ധനദൻ ഭരിഷ്ട-
ന്നതായ ദിക്കിൽപ്പെരുമാർദ്ദലം
നിത്യന്തമേന്തും വസുധാൽ പ്രചണ്ഡ-
പ്രതാപനായി ജലജാതബന്ധു!!

൪. അലംഘനീയാതപതാപഭാരം
കലങ്ങളായ്ത്തീൻ കളങ്ങിതോരം
ജലം തുലാം ദുർല്ലഭമായിതു, ജ്ജ
ജലത്തെയോ ചണ്ടികൾ തീണ്ടിതാനം!

൫. വരുന്ന വല്ലാതെ ജലാശയങ്ങൾ,
ചുരന്ന ചൂടാലിഹ ജീവജാലം

൩. ഹിതാനുകൂലം=ഇഷ്ടാനുസാരണ, ധനദൻ.....ദി
കൾ=വടക്കേ ദിക്കു്. (സൂര്യന്റെ ഉത്തരയണസഞ്ചാരം)
നിതാനം=എറവും [ധാരാജാവി.] വസു=രശ്മി; ധനമെ
ന്നും. പ്രചണ്ഡപ്രതാപൻ=കഠിനമായ ചൂടുള്ളവനെന്നും പ്ര
താപമുള്ളവനെന്നും ശ്ലേഷം. ജലജാതബന്ധു=സൂര്യൻ. ജ്ജ
കൂട്ടത്തിന്റെ ചങ്ങതി എന്നും. സൂര്യൻ കേവലദേശമായ ഉ
ത്തരദിക്കിൽ സഞ്ചരിച്ചു വളരെ ശ്ലീയാകുന്ന ധനം കൈക്ക
ലാക്കി വലിയ പ്രതാപിയായിത്തീന്നിരിയ്ക്കുന്നു!

൪. അലം.....ലങ്ങൾ=തടുക്കൻ പാടില്ലാത്ത വെയിലി
ന്റെ വെരുംചൂടുകൊണ്ടു കഴങ്ങിയവ (വെള്ളം വറ്റിയ). ച
ണ്ടികൾ തീണ്ടി=പായലുകൊണ്ടു നിറഞ്ഞു; തെമ്മാടികൾ കല
ക്കി മറിച്ചുവെന്നും.

൫. ജലാശയങ്ങൾ=കളിമുതലായ വ, ചുരന്നു=കഴുപ്പെടുന്നു.

മുറം മഹാജീവനവാല്പത്തിൽ
 പ്പറം പരീതാപമതുല്യമല്ലോ.

൬. ഉണ്ണൻ താപാൽ ക്ഷിതി, സൂര്യരശ്മി,
 ചയത്തിനുഷ്ടാവു മുതകുവാണോ,
 വിയത്തിലല്ലോ, വികളാക്കി മേന്മ
 ലയച്ചു, പാഴിൽച്ചിലാവാക്കി വെള്ളം!
൭. ജലത്തിനോതുന്നമൃതാഹപയത്തിൻ
 വിലപ്പെടുനൊച്ചിതിയത്തികച്ചും,
 ജപലകുറോരാതപതാപമരം
 വലഞ്ഞ നാട്ടാരായുനിതിപ്പോൾ

മഹാജീവനവാല്പവം = വയ്യിച്ച ജീവനാരം; ജീവനത്തിന്നു
 ജലമെന്നും ഉപജീവനമെന്നും അർത്ഥം. പരീതാപം = മുട്ട,
 ടുടം. അതുല്യം = തുല്യമില്ലാത്തത്.

൬ താപാൽ = സന്താപം നേതുമായിട്ടു. ക്ഷിതി = ഭ്രമി.
 ചയം = കൂട്ടം. ഉഷ്ണാവ് = മുട്ട്. വിയത്ത = ആകാരം. സൂര്യ
 രശ്മിയുടെ മുട്ടകുറുപ്പുവാനോ എന്നു തോന്നാംവണ്ണം, ഭ്രമി വെ
 ള്ളമല്ലോ അവിയാക്കി ആകാരത്തിലയച്ചു വെറുതെ ചെ
 ലവാക്കി; വെയിലിന്നു മുട്ടുവീണ്ടും വീണ്ടും കൂടുകയാണ് ചെ
 യുന്നത!

൭ അമൃതാഹപയം = അമൃതം എന്ന് ഉള്ള പേര്. ദൈവി
 തി = ദൈവിത്വം. ജപലകുറോരാപം = കത്തിക്കൊള്ളുന്ന കുറിയ
 മായ വെയിലിന്റെ മുട്ട്. ദൈർഘ്യം മൂലം സാക്ഷാൽ അ
 മൃതന തുല്യം വിലയുള്ളതായിരുന്ന വെള്ളത്തിന്നു അമൃതമെ
 ന്നുള്ള പേർ അനപർത്ഥമെന്നെ എന്ന്, ഇപ്പോൾ തികച്ചും
 ശോധനം.

- വ. ത്രേണങ്ങളായ് നാം കരുതുന്നവയ്ക്കു-
 മണഞ്ഞു , നാട്ടിൽപ്പെരുതായപത്തും;
 ഗുണം തൊടാത്താക്കുകയാപ്രമേധം
 കണക്കു, ലോകം പരിശുഷ്ടമായി.
- ൻ. വൈലാളൽ മൂലം പകൽനേരമാണ്
 മാലാറി രക്ഷിച്ചു നിശ്ശലപായം,
 കാലാനരോധാലണയുമ്പൊഴാത്ത്യാ-
 കോലാഹലം പക്ഷികൾ കൈവളപ്പ്.
- മ. “രോവന്തരിച്ചു; സുഖമെന്തു മേലിട്?
 പാവങ്ങൾ നാമിന്നി മരയ്ക്കു നല്ലു.”
 ഏവം നിനച്ചോ, തരച്ചിന്റെ കൊമ്പു
 അടവൽക്കലം വന്നിഹ തുങ്ങിടുന്നു !
- മ. കാലാഗ്നിഭാസ്സം പകൽ വന്നടുക്കേ,
 മാലാൻ മന്നിൻ നെടുവിപ്പുപോലെ

വ ഗുണം.....പ്രമേധം=നിർമ്മമമായ ഭക്തിചികളുടെ
 കാവ്യം. ലോകം അകല്ലാടെ ഉണങ്ങി വാണ്ടുപോയി.

ൻ കാലാനരോധാൽ=കാലഗതിയനുസരിച്ചു. മാലാറി=
 ഭദ്രം (ചുട്ട്) രീതി നിശ്ശലപായം. അപായം=നാശം. അ
 ത്ത്യാ=സകടാമൂലം. ചുട്ടിനിന്നു അങ്ങുളെ രക്ഷിച്ചു രാത്രി
 മറയുന്നതുകൊണ്ടുള്ള ഭദ്രംകൊണ്ടാണ് പ്രഭാതത്തിൽ പക്ഷി
 കൾ കരയുന്നതെന്നു കവി ഉൽപ്രേക്ഷിയ്ക്കുന്നു.

മ ഏവം=എന്നിങ്ങിനെ. തര=വൃക്ഷം. കലം=കൂട്ടം.
 ഇവീടേയും മേൽകാണിച്ചുപോലെ, ഉൽപ്രേക്ഷ. അവലി
 നെ ചിഖർ വാവൽ എന്തു പറയുന്നു.

മ. കാലാഗ്നിഭാസ്സം=പ്രജയാഗ്നിജ്വോലനം ഉജ്വലിയ്ക്കു
 ന്നതും.

ചേലായി വീട്ടുന്നിതു, പാതിരിപ്പു-
മാലാമണം ചേരമുയ്യസ്സമീരൻ:

൧൨. നെഞ്ചം കുളിക്കെപ്പുലർ:വളയിങ്കൽ-
പ്പുഞ്ചുതേവുന്നവർ പാടിടമ്പോൾ,
ചഞ്ചൽ, ഘടീയത്ര'ഘനപ്രണാദം
തഞ്ചം പെട്ടം ശങ്കിടി'യായിട്ടുന്നു.

൧൩. രാവിൻകലാശത്തിൽ മുറയ്ക്കുകൊ
കൈവിട്ടെഴുന്നേല്ക്കുമിളകിടാങ്ങൾ
മാവൻചുവട്ടിൽദൃ. തമോടിയെത്തി-
യാവിർച്ചദാ മാങ്ങ പെറക്കിട്ടുന്നു.

൧൪. വണ്ണാഡ്യരേഖാകിതപുഷ്പനാകു-
മണ്ണാൻ രസാലോപരിമത്തടിയേ,
എണ്ണാവതല്ലാസ്'പുഹ തേടുമോമൽ-
ക്കണ്ണാലിതാ, ബാലകർ നോക്കിനിലു.

ഉഷസ്സമീരൻ=പുലർകാലക്കാറ്റ്.

൧൨ ചഞ്ചൽ=ഇളകുന്നത്. ഘടീയത്രം=ഏത്തം.
(മൂലം) ഘനപ്രണാദം=കനത്ത, ശബ്ദം. ശങ്കിടി=ഏററപാ-
ടൽ.

൧൩. തെവിർച്ചദാ=സന്തോഷത്തോടുകൂടി.

൧൪ വണ്ണം.....പുഷ്പൻ=പുറത്തു, നല്ല നിറമുള്ള
ഉത്തമവരികളുള്ളവൻ. രസാലോപരി=തേന്മാവിൻമുകളിൽ
എണ്ണാ.....സ്'പുഹ=അമിതമായ കൊരി.

രന്ന ഒരുനാട്ടിലെ വേനൽക്കാലം

൧൫. നീരാവുമായ്ക്കാക്കുകൾ, മാമ്പഴങ്ങ-
 ഉരാഞ്ഞു, മാവിൻമുകളിൽച്ചിലടം,
 സുരാംതുപാളീപരിസൃതിതാസ-
 കാരാവശേഷപ്പടി തതീടുന്നു.
൧൬. ഉന്നമ്രദേനുദ്യതിയാൽതളിളങ്ങി.
 നന്നത്ര, മന്നിൻമണിമാലപോലെ,
 കൊന്നദ്ര മപ്പുങ്കല കണ്ണുകൾക്കു
 സന്നദ്ധമാക്കുന്നു സമുത്സവത്തെ.
൧൭. ശ്രീ വിങ്ങമാകാരമിയന്നകൊന്ന-
 ള്ളവിന്റെ നിർദ്ദന്ധതയെന്ന ദോഷം
 ഹാ! വിസ്മരിക്കുന്നു ജനങ്ങൾ മുറുഃ
 ഭൂവൽഗുണം തന്നെ പ്രാവകിട്ടും?
൧൮. ധാമാധിപൻ വ്യോമനി വന്നുദിച്ച
 യാമാൽനരം കഴിയുമ്പൊഴെങ്കിലും

൧൫ നീരാവുമായ്=നിശ്ശബ്ദമായ്. സുരാംതു.....പ്പടി=
 സൂര്യരശ്മിയാൽ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഇരട്ടിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങളെ
 ഉള്ള വിധം. ഉൽപ്രേക്ഷ.

൧൬ ഉന്ന.....ദ്യതി=വർദ്ധിച്ച സൂര്യകാന്തി. കൊന്ന
 ദ്രവം=കൊന്നവൃക്ഷം. സന്നദ്ധമാക്കുക=തയ്യാറാക്കുക. കണ്ണുക
 കളെ അനന്ദിപ്പിക്കുന്നു എന്നു സാരം.

൧൭ ശ്രീ=ശോഭ. ആകാരം=ആകൃതി. നിർദ്ദന്ധത=വാ.
 സനയില്ലായ്മ, വിസ്മരിക്കുന്നു=മറക്കുന്നു. ലോകത്തിൽ പുറം
 പുകിട്ടുകൊണ്ടും കുറെയൊക്കെ മെച്ചം നേടാം!

൧൮ ധാമാധിപൻ=സൂര്യൻ. വ്യോമനി=ആകാശത്ത്.
 യാമാൽനരം=മുന്നേമുക്കാൽ നാഴിക.

ഭീമാഭിരാപം തരുമാതപം ധാ !

സൗമാന്യമല്ലാതെരിയുന്നിരേങ്ങോ .

൧൯. കീലാലദുർഭിക്ഷമിയന്നിടുന്നീ-

ക്കാലാന്തരത്തിൽ, കുറിനാതപത്താൽ

നാലാനനാണുപ്പുര തീപ്പിടിച്ചു

പോലാൽ നീരീക്കിച്ചുഴലുന്നു ലോകം

൨൦. ഉച്ചണ്ഡമാമാതപമുജ്ജ്വലിജ്ജ്വ-

മുജ്ജ്വലിതാ, വാടിയ മെയ്യുമായി ,

പിച്ചുജ്ജ്വ തെണ്ടുന്നവർ കൈ തലജ്ജ്വം

വെച്ചുലപവൃക്ഷത്തണലിൽശ്ശാപ്പം .

൨൧. വൈലത്തു മൈതാനനിലങ്ങൾ മേലുജ്ജ്വ-

മേലത്രയും കത്തിയെരിഞ്ഞിടുന്നു:

കാലത്തു പൊട്ടിപ്പിളരുനൊരഗ്നി-

ശൈലത്തിനൊക്കും കടകങ്ങൾ പോലെ.

ഭീമാഭിരാപം=മോരമായ ചുട . തരുതപം=വെച്ചിൽ.

൧൯ കീലാലദുർഭിക്ഷം=ജലദാരിദ്ര്യം. നാലാനനാണുപ്പുര=ബ്രഹ്മാണ്ഡമാകുന്ന പുര. നീരീക്കിച്ചു=കണ്ടു. പുരജ്ജ്വലി=പിടിച്ചുരിജ്ജ്വുന്നു; കെട്ടുക്കാൻ വെള്ളമില്ലതാനം!

൨൦ ഉച്ചണ്ഡം=കറോരം, അദ്ധപവൃക്ഷം=വഴിയരികിലുള്ള വൃക്ഷം.

൨൧ അഗ്നിശൈലം=അഗ്നിപർവ്വതം. കടകങ്ങൾ=നടുപ്രദേശങ്ങൾ.

രവ്യ ഒരുപിന്നാട്ടിലെ വേനൽക്കാലം

൨൨. ദേഹം തവിച്ചാകെ വിന്യസിച്ചു ,
ഘോരം! നാനാവഴിപാക്കരിപ്പോൾ
ദേഹം കെട്ടുകുന്നതിനെത്തിടുന്നു ,
വൈഹന്യമോടെ വഴിയമ്പലത്തിൽ.

൨൩. ഉടൽക്കു പാറം വിധമുള്ള സാപ്പാ-
ട്ടുടൻ കഴിച്ചാളുകളുമുനേരം
കടന്നുകൂട്ടുന്നു കുറെത്തണുപ്പു-
ള്ളിടങ്ങളിൽ, ഞെല്ലു തളച്ചു തീപ്പാൻ.

൨൪. ഘോ! പാരെരിയ്ക്കും തപനംതുതീവ്ര-
വ്യാപാരമവ്യാഹതമായ് മുതിർന്നു ;
സ്വപാപാവദേശാൽച്ചിലർ കണ്ണടച്ചി ,
താപാദിതാലസ്യമിതാ, സഹിപ്പു .

൨൫. വൈലാൻഠം മൂടാനു നിലയ്ക്കെ, വീണ്ടും
ജോലിയ്ക്കോരുവെട്ട കൃഷി വലന്മാർ
ചാലാട്ടുതൽത്തേവാവിടുന്നവെള്ള-
ത്താലിങ്ങുതാട്ടങ്ങൾ നനച്ചിടുന്നു.

൨൨ തവിച്ച = മൂടുപിടിച്ച് . വൈഹന്യം = വ്യാകുലത.

൨൪ തപ.....വ്യാപാരം = സൂര്യൻറെയും കഠിനവ്രവൃത്തി. അവ്യാഹതം = തടവേണു. സ്വപാപാവദേശാൽ = ഉറക്കമെന്ന വ്യാജേന. അതാപാദിതാലസ്യം = അലസ്യത്തോടുകൂടെ.

൨൫ കൃഷി വലന്മാർ = കൃഷിക്കാർ.

൨൬. നീരാഹരിപ്പാനിഹ തേക്കകാള
 പാരാതെ പിടന്നാട്ടു നടന്നിടുന്നു;
 ആരാകിലും, ജീവനലായേത്താ
 നേരായമുന്നോട്ടുഗതിയ്ക്കു വിപ്ലം.
൨൭. വിടൻ മല്ലീമലരിൻ മണത്തെ-
 പ്പടത്തുമന്തിക്കളിർകാറാടിയ്ക്കു
 തുടന്നു കേൾക്കായിവരുന്ന, തെങ്ങിൻ
 മടലുകുമേൽ മർമരമഞ്ജനാദം
൨൮. ഘോരാംശു തുകിബുദ്ധബാഗ്നി പോലെ
 പാരാകവേ പാരമെരിച്ച സൂര്യൻ
 വാരാശിയിൽച്ചെന്നു പതിച്ചിടുമ്പോ-
 ഉരാ, ശപ്തിയ്ക്കാതിതുകാലമുള്ളൂ?
൨൯. നില്ലാതിളന്തെന്നലലച്ചു പച്ച-
 നെല്ലാലെ, പുഞ്ചകൃഷിയുള്ളു പാടം
 ഉല്ലാസമാശിച്ചവരെ, സ്സമീപ
 ചെല്ലാനിതാ, മാടിവളിച്ചിടുന്നു

൨൬ നീരാഹരിപ്പാൻ=വെള്ളമെടുക്കുവാൻ. ജീവനലായേത്തം=കലയാപനശ്രമം; വെള്ളത്തിൻ വെണ്ടിയുള്ള ശ്രമമെന്നും. വിപ്ലം=തടസ്സം. ഭിവസവൃത്തിയ്ക്കു ശ്രമപ്പെട്ടേ കഴിയു ഘങ്കൽ, അരായാലും (എത്ര മിടുക്കനായാലും) പുരോഗതിയ്ക്കു പ്രയസംതന്നെ.

൨൭ മല്ലീമലർ=മല്ലപ്പ, വ്. മർമരമഞ്ജനാദം=ഇലകൾ കാറ്റിലിളകുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന മനോഹരശബ്ദം.

൨൮ ഘോരാംശു=കഠോരശക്തി. ബാധബാഗ്നി=സമുദ്രാന്തഃസ്ഥിതമായ അഗ്നി. വാരാശി=സമുദ്രം. നെല്ലിൻകലകളുടെ ചലനത്തെ മാടിവളിയ്ക്കുവായി ഉൽപ്രേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു

൧൦ ഒരുനൂറ്റാണ്ടിലെ വേനൽക്കാലം

൩൦. കുറുക്കരികുഴലിമാരുകൾക്കുള്ളിച്ചി-
ട്ടുറം ചുരുണ്ട കുഴൽ പിന്നിലഴിച്ച ചീന്നി,
കുറം വരാതരിയ പൂക്കളുരത്തിടുന്ന
മുറമത്തെ മുല്ലകളിൽനിന്നു, നിശാഗമത്തിൽ.

൩൧. ഏലം നിദ്രാലഭിനമന്ത്രദശാന്തരത്തിൽ
ബോധം പകന്നു, നിജതീക്ഷണതയൊക്കെ
(നീക്കി,
കൈവന്ന ശാന്തനിലകൊണ്ടുലകിന്നു ഹർഷ-
ശ്രീചർഷമെന്ന സുകൃതം ഖത! നേടിടുന്നു.

---

൩൦ കുഴൽ=തലമുടി. നിശാഗമം=രാത്രിയുടെ വരവ്.

൩൧ നിദ്രാലഭിനം=വേനൽക്കാലത്തെപ്പകൽ. അന്ത്യ
ദശാന്തരം=അവസാനഘട്ടം. സായവേനം. നിജതീക്ഷണ
ത=തന്റെ മൂട്. ഉലക്=ലോകം. ഹർഷശ്രീവഷം=സന്തോ
ഷസമ്പത്തിനെ വർഷിക്കുക. സുകൃതം=പുണ്യം. ക്രൂരണം
അപസാനഘട്ടത്തിൽ (മരണകാലത്ത്) ശമവും സുകൃതശ്രദ്ധ
യും സംഭവിയ്ക്കുന്നു.

ഷഷ്ടിപൂർത്തിമംഗളം

[വഞ്ചിപ്പാട്ട്]

കോമളമായ്ക്കോളികിത്തമ പൂണ്ടു പുതുതാ
രോമൽപ്പഴയിത, ശരിയ്ക്കെഴുപ്പീടുന്നു: (യൊ-
സാമന്യജലമല്ലാതതനീ മഹാനദിയ്ക്കൊണ്ടും,
കാമധനുവാനെപ്പേർത്താ കന്ന പാലോ?

ആ മഹേന്ദ്രാരാമത്തിന്റെ ശ്രീജജയസ്തംഭങ്ങളാം
മാമരങ്ങളുടെ മലർത്തുമരനമോ ?

വിണ്ണുവർഷ മുനി ശാപഭണ്ഡം മാറാൻ പണിപ്പെട്ടു-
ന്നണ്ണുവത്തിൽനിന്നെടുത്തൊരേഷധം താനോ?

* ൧൦൯൨ ചിങ്ങം ൧൧-ാം

ഷഷ്ടിപൂർത്തിമഹോത്സവംകൂടും പ്രജകൾക്കണയ അനന്ദത്തെ
ഒരു പുഴയായി സങ്കല്പിച്ചു വർണ്ണിക്കുന്നു.

തുമ്പ=സപ്തമത. സാമന്യജലം=സധാരണവെള്ളം. മ
ഹേന്ദ്രാരാമം=ഈന്ദ്രനാഥാണം. മലർത്തുമരനം=പുഴതൻ.

വിണ്ണുവർഷം=വേനാർ. മുനിശാപഭണ്ഡം=ദ്രവ്യംസസ്തമുനി
യുടെ ശാപംകൂടിയെന്നായ സങ്കടം. അർണ്ണ.....ഷധം=അമൃ
തം. (മുനിശാപവും പാലാഴിമനവും മറ്റും പുരാണപ്രസി
ദ്ധം).

അല്ലിത്താരാം ശരമേന്തുമമ്മയുടെ വളർപ്പുള്ളി.
 വില്ലിനുടെ വിസ്മയപരവിശ്വഭാനീഃരാ?
 ധാ, മരൊന്നല്ലിത: വഞ്ചിഭ്രമയാലക്ഷ്മിജ്ഞ ദിവ്യ
 രാമരപ്പുവായ പൊന്നതമ്പുരാനുടെ
 മംഗളജന്മർക്കമാകും മഞ്ഞിൻകന്നിൽനിന്നുറന്ന
 തുംഗപരാനന്ദാമൃതഗംഗ താനത്രേ;
 ജാതമതഭേദമല്ലാതേതവരുമിതിൽ സ്നാനം
 ചെയ്യിത, കൈവരുത്തുന്നു ജന്മസംഫല്യം;
 നീരാടിയ ദിക്കുകളും പാരം നിമ്ബലാംഗികളായ് -
 ച്ചാരുതരവെള്ളവസ്രം ചാത്തി നിലക്കുന്നു!
 ഓടം കളിത്താം നമുക്കിങ്ങോടി വരികോ,രോ പാട്ടു
 പാടുവിനനൻകൂട്ടുകാരേ, പാടവത്തോടേ ;
 താളമുന്ന!പ്പിടിക്കുവിൻ , നീളെ ശ്രംതിയൊപ്പിക്കുവി-
 നോ,ളം മുറിച്ചോടും നല്ലൊരോടി വെള്ളുവിൻ !

ഇഷ്ടാപുത്ത:നഷ്ടാനവിശിഷ്ടനായി, പ്രജകൾത-
 ന്നിഷ്ടമോത്തു വേണ്ടും നയമിയറവോനായ് ,

അല്ലി.....അമ്മ=ത്രിപുരസുന്ദരി. വളർപ്പുള്ളിവില്ല്=വ
 ഖിയ പള്ളിവില്ല് (കരിമ്പ്) വിസ്മയപരം=ത്യാപും.
 താമരപ്പുവാണ് ലക്ഷ്മീദേവിയുടെ ഇരിപ്പിടം. ജന്മ
 ര്ക്കണം=ജന്മനക്ഷത്രം. തുംഗം=ഉന്നതം. (ഉൽകൃഷ്ടം).
 കന്നിമാസത്തിലെ (ശരദ്രതുവിലെ) വേണയെ ദിക്കുകളു
 ടെ [സ്രീതപം വൃണിക്കുന്നു] വെള്ളവസ്രമാക്കിയിരിക്കുന്നു.
 ഓടം=വള്ളം. പാടവം=നൈപുണ്യം.
 ഇഷ്ടാ.....ശിഷ്ടൻ=ഇഷ്ടാപുത്തങ്ങൾ [യജ്ഞംവാചീകൃ
 പാദിനിർമ്മാണം മുതലായവ] അനുഷ്ഠിച്ചുപോരുന്നവൻ.

അഷ്ടമൃത്തിസമൈശപത്യാകം തിരുമനിയുടെ
 ഷഷ്ഠപുത്തിത്തിരനാളേ, വിജയിച്ചാലും!

വഞ്ചിഭ്രമദേവിയുടെയഞ്ചിത ഭാഗ്യസമ്പാത്ത,
 പുഞ്ചിരക്കൊണ്ടാരംഭിയ്ക്കൂ പുണ്യഗുത്തങ്ങൾ!

ശ്രീവാഴും കോട്ടു' തന്നെയിന്നീ വഞ്ചിനാടെഴ,ദാത്യ
 ന്നാവാസമാമരചന്ദ്രനഭാവത്താൽ. ത്തി

കോണംകോമല'യിലുമോരോരോ മട്ടായിട്ടിത,
 കാണാകുന്നു കമലതൻ കളയാട്ടങ്ങൾ. (പോലേ!

ഇന്നു വെള്ളിനാണ്യമെല്ലാമിന്നാട്ടുകാക്കിത്തിരി
 ചൊന്നാണയങ്ങളോ കൊന്നയപ്പുവിലും താഴേ!

ശ്രീലനീത്തമ്പുരാൻ ഭൂലോകലങ്കാരമായ മുതൽ
 മൂലം നമുക്കോണം! കന്നിമാസം വസന്തം!

അഷ്ടമൃത്തി=ശിവൻ.

ശ്രീവാഴുംകോട്ട =ഐശ്വര്യംവർഷുന്ന സ്ഥലം. ആവാസം=
 വാപ്പിടം. അനുഭാവം=മഹിമ.

കമലം=ലക്ഷ്മി.

ഇത്തിരി=കക്കി. ഉത്സവംകൊണ്ടാടാൻ പണം വാരി വി
 തരുന്ന എന്നു സാരം. ശ്രീലൻ=ശ്രീയോഗ്യകൃഷിയവൻ. മൂലം=
 മൂലനക്ഷത്രം. ഭാണത്തിന്നു തിരുവോണനക്ഷത്രമെന്നും സ
 റ്തോഷകവേമെന്നും ആർത്ഥം.

രണ്ടാം ധ്യായപുതിമംഗലം

ഭാരതനസ്സിന്നൊരു ഭാസമാനനക്ഷത്രമ,
 ഭാഗ്വീയക്ഷേത്രത്തിന്നു ഭദ്രധർമ്മമ,
 വേണാട്ടിന്നോ കണ്ണുകൊണ്ടു കാണാവുന്നൊരീശ്വര
 പ്രാണിദയാനന്തകൃഷ്ണ പട്ടുപന്തല, (നേ,
 സഞ്ജനിതാദരം താൻ താൻ സത്യധർമ്മമാകും മണി-
 പഞ്ചരം പൂക്കളുന്ന പൈങ്കിളിപ്പൂണ്ണ ,
 പന്ത്രണ്ടാംശ്വരതല പാദഭക്തിക്കളിർകായൽ-
 തന്നിൽത്തതിക്കളിയുന്ന പൊന്നുരത്നമ,
 ത്യാഗയശഃപുണ്യരീകവൃഗങ്ങൾക്കു തടാകമേ,
 യോഗക്ഷേമസസ്യങ്ങൾക്കു കാലവർഷമ,
 ഏകമനസ്സുരാം നാനാലോകർതൻ ശുഭാശംസക-
 ലാകും സരിത്തുകൾക്കെല്ലാമലകടലേ,

ഭാരതനസ്സി¹=ഇൻഡ്യയാകുന്ന ഞ്ജനം. ഭാസമാനം=
 ശോഭിയുന്നതും. ഭാഗ്വീയക്ഷേത്രം=കേരളം. ഭദ്രധർമ്മം=
 കൊടിമരം. വേണാട്=തിരുവതാംകൂർ. പ്രാണി.....പന്ത-
 ലം=ജീവകരുണയും കളിയാടുന്ന സ്ഥലം. പഞ്ചരം=കൂടം.
 പൈങ്കിളിപ്പൂണ്ണ²=നല്ല പൈങ്കിളി. പന്ന.....ഭക്തി=വിഷ്ണു
 ഭക്തി. പുണ്യരീകം=വെൺതാമരപ്പൂവ്. വൃഗം=സമൂഹം.
 തടാകം=കുളം. ഏകമനസ്സർ=ഒരേവിചാരത്തോടുകൂടിയവർ.
 സരിത്തുകൾ=നദികൾ.

ഹന്ത! മിഴിയിണയ്ക്കാഭ ചിന്തം പ്രഭാതമേ, ഞങ്ങൾ-
 ക്കന്തകേരണത്തിന്നൊരു ശാന്തിഗൃണമേ, (ഇതു
 ചിന്തനയ്ക്കു സൽക്കാവ്യമേ, സന്തതാരോഗ്യമോടൊ
 നിന്തിരുവട!യ്ക്കായ്ക്കൂ നീളട്ടേ മേന്മേൽ!

അഭംഭംഭം. ചിന്തനയ്ക്കു സൽക്കാവ്യമേ എന്ന സംബുദ്ധി
 കൊണ്ടു, മഹാരാജഗൃണങ്ങൾ ആലോചിയ്ക്കുതോറും രച്യമ്യ
 ഞങ്ങളു ധപനിയ്ക്കുന്നു. സന്തതാരോഗ്യം=അവിച്ഛിന്നമായ
 അരോഗതം.

* ഉണ്ണാനില്ല ഉടുപ്പാനില്ല

I

കാലത്തു മേയാഞ്ഞതുകൊണ്ടു, മാരിയേ,
 റോഡപ്പുറത്തോൽ പെരുതൂർവലിഞ്ഞമോ,
 സാലസ്യമായ്പ്പട്ടിണി പെട്ടതിൽക്കഴു-
 ക്കോലസ്ഥി പേത്തുന്തിയ ഗോഹകമാന്നിതാ!
 വാരം ദ്രവിക്കും പഴയോലകൾക്കെഴും
 ദോരത്തിലൂടെ വെയിലാപതാക്കുന്താൽ,
 സൈപരം നിലത്തിങ്ങു ലസിപ്പുതുണ്ടതി-
 ക്രൂരങ്ങൾ ഓരിദ്രവ്യാശാമദൃഷ്ടികൾ.

* മാരിയേ കർമ്മകരം മനുഷ്യ-

കാലത്തു=വേണ്ടസമയത്തു. മാരി=മഴ. സാലസ്യമായ്=
 ക്ഷീണിച്ചു. ഗൃഹം, പട്ടിണിപെട്ടു എല്ലം തൊഴിയുമായി
 തീർന്ന ഒരു ജീവിയായി കല്ലിടുകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഈപരിഷ്കൃതം=വീഴുകയാൽ [പ്രവേശിക്കുകയാൽ] ല
 സിക്കുന്നു|| പ്രകാശിക്കുന്നു. ഓരി..... ഷ്ടികൾ=ഓരിദ്രവ്യാശ
 ന്ന വിശ്വാസികൾ കണ്ണുകൾ.

ഒട്ടും വിടാതെ മഴയേററ ചോന്നാലി-
 ചിട്ടുള്ള പാടല്ലിയു തുളുഭിത്തിമേൽ;
 ഒട്ടേറെ പാഴാക്കിന ചേട്ട'കെട്ടഴി-
 ചിട്ടുള്ള ചെങ്കുന്തളമായിരിയ്ക്കണം!

അല്ലായ്ക്കല, നന്നല്ലിയിരുന്ന തന്നെല-
 യ്ക്കല്ലാമിരിനട്ടിടിവേററതോക്കയ.ൽ
 വല്ലാതെ നൊന്തിപ്പരതെൻറ കണ്ണിൽന-
 നല്ലാലേ പം ചോരയൊലിച്ചുതയ് പരാം!!

സ്വീമദിവാൾപങ്ങളിലീയുരജപ്പറ-
 പ്രായങ്ങൾ മാറാലകൾ പാറി നല്ലതാൽ,
 ശ്രീമറാതാമുമ്മരവാതിൽ കാക്ക, കാ-
 രീമപ്പതുത്തോടകളിട്ടു പാലെയായ്.

ആരംഭം നോക്കുന്നതിനറകാറീമി-
 പ്പേരാണ്ട വീടിനടമസ്ഥമായവർ
 നേരായി വീരപ്പാനിപ്പുവാൻമുൾബുലം
 ചേരാതെ, യജ്ഞംപുരയിൽത്തനിച്ചിതാ!

തുളുഭിത്തി=ചെള്ളച്ചുമർ. ചേട്ട=ചെട്ടയ്യ. [അലക്ഷ്യി]
 .....ചെങ്കുന്തളം=ചെമ്പിച്ചു രചമുടി.

നൊന്തി=വേണപ്പെട്ട്. ഉല്ലാലേ പം=എടുപ്പുത്തിൽ [വേ
 ഗത്തിൽ].

സ്വീമദിവാൾപങ്ങൾ=തെൻറ രണ്ടു വശങ്ങൾ. ഉരൽ
 .....യങ്ങൾ=വട്ടത്തിലുള്ളവ. ശ്രീയരം=അശ്രീ ബാധിച്ചു.

അജ്ഞംപുരം=അടുക്കളപ്പുര.

ഉപ ഉണ്ണാനില്ല ഉടുപ്പാനില്ല

ദാരിദ്ര്യം ക്ഷണവും നശനപ്രതാലുടൽ-
 താദാർത്ഥ്യമുടപ്പേറ്റി ഭൂമിത്തപസുപിനി
 വൃശിച്ചു വാട്ടത്തൊടുപ്പിനന്തികേ
 നേരിട്ടിരുന്നഗ്നിസപത്യം ചെയ്യാനോ?

കീഴ്പ്പൊളിഞ്ഞു ജോരുടുപ്പിലും, വിള-
 പ്പേറ്റി ക്ലേശപ്പെട്ട മുഖാബ്ജതലും,
 മാറിനകം വേവുമിവിരിക്കിതാ, നിറം
 മാറിയിട്ടില്ലെണ്ടു കീഴിനതാഗുണം.

മുപ്പത്തിയെട്ടിൽപ്പുറമായ് വരാ വയ-
 സ്സിപ്പുകുളുക്കു ക്ലേശം തികഞ്ഞ യെഴവനം
 ഉൽപക്ഷഭിഷ്ണിപീതശേഷമായ്-
 സ്സൽപല്ലു പാശംഗ വിലസുന്നതില്ലെഴും

ദാരി..... പ്രതാലുടൽ=ദാരിദ്ര്യനിർമ്മിതമായ [ദാരിദ്ര്യംമൂലമു
 ണായ] പട്ടിണിപ്രതാലുടൽ. തപസുപിനി=പരമപ്പെട്ടവൾ. വൃ
 ശിച്ചു=നിറഞ്ഞു. അന്തികേ=സമീപത്ത്. അഗ്നിസപത്യം=അ
 ഗ്നിയുടൽ തപസുപിനി [തപസി]യ്ക്കു യോജിച്ചതാണല്ലോ,
 അഗ്നിയുടൽ.

ക്ലേശപ്പെട്ടു=വാടിയാ. മാറിനകം=മനസ്സ്. കീഴിനതാഗു
 ണം=തറവാടിത്തം.

പക്ഷുളാക്ഷം=സുന്ദരി. ഉൽപക്ഷം.....ശേഷം=വമ്പിച്ച
 ദാരിദ്ര്യം കടിച്ചതിന്റെ ഖാക്കി. ദാരിദ്ര്യത്തിനു ഭാഗ്യവ
 യം=യെഴവനത്തിനു മകരന്തപ്യം വൃഷ്ടിയ്ക്കുന്നു. സൽപല്ല
 വർശംഗം=നല്ല തളിരവോലുള്ള ഭേദത്തിൽ.

തൈലവ്യയത്താൽ ചകിരിയ്ക്കു തുല്യമോ
 കോലത്തെടിക്കാണൊരു കേശവാശമോ,
 നാലഞ്ചു മാന്മത്തിനു മുമ്പു കൂടിയും
 നീലതംഗത്തു ലസിച്ചിരുന്നതാം!

മാലിനിതേ സംഗതി; കാലവൈശ്യം
 താലിങ്ങിഴും സ്വത്തുകൾ വിരതന്നുപേയ്യ്,
 മേലിൽപ്പൊറുപ്പാൻ വഴിയേ ത്തു കാന്തനോ
 കൂലപ്പണിയ്ക്കായ് മരനാടു വൃകിനാൻ.

സ്നേഹം തഴ്ക്കും പതിയാത്തുദാരമാം
 ഗേഹത്തിനുകേശപരിയായ് സുഖിച്ചവൾ,
 ഹാമന്ത വൈദോഹവശംതന്മൂലം, തൻ
 ദേഹം മറുപ്പാൻ തൂണി വേദലമെന്നായ്,

ശോകത്തിലും ലജ്ജയിലും നില്പിനയായ്
 വേകട്ടെമന്നംണ വാധിപ്രകല്പിതം!!
 ലോകപ്രഭോ, കാഞ്ചനകേതകത്തിലും
 നീ കർശം മുളു പതപ്പതെന്തിനാ?

തൈലവ്യയത്താൽ=എണ്ണ തേക്കുന്നതുപോലെ. കേശവാശം=
 അകൃതി. കേശവാശം=തലമുടി

കാലവൈശ്യം=കാലദോഷം. കാന്തൻ=മുത്തം.
 ഉദാരം=ഉയർന്നസ്ഥിതിയിലുള്ളത്

ശോകം=ദുഃഖം. നില്പിനം=ബയിച്ചവൾ [മുഴുകിയവൾ.]
 ലോകപ്രഭോ=ഇശ്വരൻ. കാഞ്ചനകേതകം=വെറുംകൈതപ്പൂ
 വ്. കർശം=കടുപ്പമുള്ള.

നാ ഉണ്ണാനില്ല ഉടുപ്പാനില്ല

ആയിപ്പുവാക്കാം വലയസ്വപനത്തോടേ
 പായിട്ടുനത്തിപ്പലഃപക്വ ഭക്ഷണം
 ഭൂമിഷ്ടമായ നൽകിയ കയ്യിതെന്നു വ.
 റായാട്ടു നാളത്ര കഴിഞ്ഞു കഷ്ടമ!
 ഒരു പട്ടിയരിയിന്നവരുകൾക്കു
 കനണമൊരാളയൽ വീട്ടിൽനിന്നു നൽകി,
 ഒരുപിടമതുറകാണ്ടു കഞ്ഞി വെപ്പാൻ
 കരുതിയടുക്കള പുകതാണഭാനിം.

II

അതാ, യുവാവാന്തൊരു ദാർദ്ര്യപ.
 ന,താനു ശങ്കിച്ചതു പോലെ ചുരം
 തതാമോം ദൃഷ്ടി പതിച്ചുകൊണ്ടി.
 പ്രകാന്തമാകും ചേനത്തിലെത്തി.
 ഇല്ലാ, വഴിത്തൊര നമുക്കു വന്നി.
 ട്വല്ലാ ദൃശം, വീടിയുതന്നെ പക്ഷേ
 വല്ലാത്തതാം മാറമിതെ;ന്തു പറീ.
 ചൊല്ലുന്ന് മൽഖസ്യജനത്തിനാവോ?

വലയസ്വപനത്തെ (വളകൾ കിളുങ്ങുന്ന ശബ്ദത്തെ) ഇ
 യുവാക്കായി (ശോശ്യം=പറയയായി) കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭൂ
 മിഷ്ടം=ധാരാളം.

ഉഭയൈകകരണം=ഉയരുന്ന ദയയോടു കൂടാവണം.

ഉദാരരൂപൻ=കാർമ്മീക അനുസ്മുള്ളവൻ. തതാമോം=ശോ
 ഷേയറിയത്. പ്രകാന്തം=തുലോക്ഷിണിച്ചത് (കാർദ്ര്യപീഡി
 തം എന്നു സാരം.)

എന്നായ് നിനച്ചൊട്ടിട പൂർവ്വത്തു
നിന്നാനവൻ ഞെല്ല പരങ്ങളോടെ,
മുൻനാളിലൊപ്പാലതിമിജ്ജടുക്കൽ
വന്നാരുമേച്ചുന ചെച്ചയ്യതില്ല.

മേലാകവേ ചൈജി'ളകി, ക്ഷിതപ്പിൽ
സ്ഥൂലാസ്ഥിപാർപ്പങ്ങളു മൻ താനും,
കോലായിലേ, താണ്ടു നമസ്തുരിച്ച
പോലായ് കിടപ്പുണ്ടൊരു സാരമേയം.

അന്നായ, മുൻകാലിണ നീട്ടിയെച്ചു
നന്നായതിൽച്ചെയ് ച ശിരസ്സു മത്തി,
വന്നാളെ വാർദ്ധക്യ വിവർണ്ണിക്കാ-
ലൊന്നാകലം നോക്കുക മാത്രമുണ്ടായ്!

പിഴപ്പുടേ താൻതന്നെയകത്തു പുക്കു-
നൽപ്പുനമ നങ്ങൾക്കു നടന്നിടമ്പം,
തൽപാദവിന്യാസമൂദ്ര സ്വനത്താ-
ലുൽപാദിതാദേഹമെണീറു തനപി.

അദ്വൈതം=സൽക്കാരം.

സ്ഥൂലാസ്ഥിപാർപ്പങ്ങൾ=രൂപ മൃ എല്ലകളോടുകൂടിയ വാർദ്ധക്യം. സാരമേയം=നായ.

വാർദ്ധക്യം.....കുക്കൽ=വാർദ്ധക്യം മം നിറംകെട്ട (മങ്ങിയ) കണ്ണുകൊണ്ടു. അകലം=അവൾപോലുള്ളു.

തൽപ്പം.....സ്വനം=അയാൾ കാര്യവെഴുന്നതിൽ ചെറുശബ്ദം ഉൽപ്പാ.....പേഗം:— ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട നെഞ്ചു ടിപ്പോടുകൂടി.

നൂറു ഉണ്ണാനില്ല ഉടുപ്പാനില്ല

ഇളംമൂണാളിയെത്തീരാം ഭൂജനം
 വിളർത്ത മാത്തട്ടു മറച്ചു മന്ദം,
 തളന്ന് കാക്കവെപ്പൊട്ടുടൻ വടക്കേ-
 ഞതളത്തിൽ വന്നൊന്നപളെത്തിനോക്കീ.

ചട്ടറ തൻഭാരസവിത്രിയെക്കേ-
 ണിട്ടങ്ങറിഞ്ഞീല കുമാരനാഭ്യഃ
 പട്ടന്നു, പാളത്തെയാലിയിന്ന!-പരംകേ
 മട്ടത്രയും മാറിമറിഞ്ഞുവല്ലോ.

ക്ഷാമാംഗിയകാട്ടെ, ഞ്ഞൊരൊരദനോക്കിൽ
 ശ്രീമാനിതാരെന്നു ശരീർണ്ണിഞ്ഞു;
 ആ മന്ത്രയിൽ ഞാനപരംതൻ വപുസ്സിൽ-
 സ്സാമാന്യമല്ലാതൊരു മിന്നൽ പാഞ്ഞു!

ഉടൻ, യുവാവന്യത പൂണ്ടു നില്ലേ:-
 പ്പിടഞ്ഞുകൊണ്ടു ക്കിലൊരോട്ടമോടി,
 വടക്കിനിക്കെട്ടിലെ മച്ചിനുള്ളിൽ-
 ക്കടന്നതിൻപാതിലടച്ചുകൊണ്ടാഥം.

ഉണ്ണാളി=താമരവളയം.

ചട്ടറം=കുറവ് പ്ലാത്ത (നല്ലവളയ). ഭാരസവിത്രീ=ഭായ്
 ജ്ഞിത അമ്മ, കുമാരൻ=ചെറുപ്പക്കാരൻ.

ക്ഷാമാംഗി=കൃശാംഗി. വപുസ്സു=ശരീരം.

അന്യത=പകച്ചു.

ഈ വന്നവൻ ഗേഹിനി, നിന്നെ ജാമം-
 താ പല്ലയോ ദൂതരാധപവന്നൻ?
 നീ വല്ലതും സ്വഗതവാക്കമാതാ-
 തീപണ്ണമനോടൊഴൊളിച്ചുതെയ് !
 അല്ലായ്യിലാ, ഞാമൊരു ചന്ദൻ മുഖിൻ-
 ചെല്ലാനിവരുകൊണ്ടിനെ കാലു നീണ്ടു?
 നല്ലാർകളും കാണകവയയല്ലാ,
 മല്ലാക്കിയരതന്നുടലത്ര നഗ്ന !
 ഫല്ലാക്ഷനാപ്പുരയ്ക്കിന, സ്വരപ്പു-
 തെല്ലാറിയപ്പോളനമനയുക്ത്യാ,
 വല്ലായ് തൻശപത്രം വാനിന്നതെന്നാ-
 ടെല്ലാം ഗ്രഹിച്ചാത്തു പുറത്തൊങ്ങീ.
 “രണ്ടാണ്ടിടയ്ക്കിടയിരിചിത്രമാത്രം
 കുണ്ടുകാൽ മൺതിട്ടുകൊള്ളത്തു പിന്നെ?
 തണ്ടാരിലമ്മച്ഛമിട്ടപ്പുറ്റുണ്ട-
 മുണ്ടാവുകില്ലത്ര നിറഞ്ഞു പഞ്ഞാ!

ഗേഹിനി = ഗൃഹിണി. ദൂര.....വിന്നൻ = അതിദൂരത്തുനി
 അ വരികയാകയാൽ കഴിഞ്ഞിട്ടുവൻ. ഈ പദം വശേഷി
 ചുംസർക്കാരാർഹതയെ ച്യോതപ്പിടുന്നു.

നല്ലാർകളും = സ്ത്രീകളും. മല്ലാക്ഷി = താരമക്കണ്ണാൾ.

ഫല്ലാക്ഷൻ = അത്തുതത്താൽ വികസിച്ചു കണ്ണുകളോടുകൂടി
 യവൻ. അനമാനയുക്ത്യാ = ഉജ്വലംകൊണ്ട്. ശപത്രം = ഭായ്യ
 കടത്തമ്മ. ഇത്തു = വവഗത്തിക.

ഗിരി = പർവ്വതം. വളരെ സ്വത്തുണ്ടായിരുന്ന ഈ ഭവനം
 ഇത്രക്ഷണാ അധഃപതിച്ചുപോൾ = ഇടത്തരം, വിട്ടകളുടെ സ്ഥി
 തിയെന്നായിരിക്കുമെന്നു സാരം. തണ്ടാരിലമ്മ = ചെമ്മീൻ.

നൂൺ ഉണ്ണാനില്ല ഉടുപ്പാനില്ല

പോരിന്റെ പീരങ്കി വമിച്ചു ധൂമം
 വുമിച്ചു യൂറോപ്പിലെ വാനിനെക്കാൾ
 പാരിച്ചിട്ടുണ്ടിതു ഭരതാഭം
 ദാരിദ്ര്യപൂശപസിക്കോൽഗമത്താൽ!!”

തുടന്നോരോളശചിന്തയോടെ
 നടന്നു പണ്യതതതവികലത്തി,
 ഉടൻ കുറെമേലകൾ വാങ്ങി മാന്യൻ
 മടങ്ങിവന്നു ശപ്തരാലയത്തിൽ.

ജാമാത്രസത്തമ, വധുജനനിയുടുപ്പാൻ
 പ്രേമാർദ്രനങ്ങിവിടെ വാങ്ങിയ കോടിസ്ത്രം
 ആ മാതിനിയു ചരമാവരണത്തിനാവം!
 ഹാ, മാറി രംഗ; മറവാതിൽ തുറന്നു നോക്കൂ!!

പോൻ=ഇയ്യിടേക്കഴിഞ്ഞ ചോകകഹായുജൻ. വമിച്ചു=
 പുറപ്പെട്ട ധൂമം=പുക. വാൻ=അകാരം. ഭരതാഭം=ഭാരതവ
 ങ്ങളിലെ അകാരം. ദാരി.....മത്താൽ=ദാരിദ്ര്യകൊണ്ടുപി
 ചുവയുടെ നെടുവീഴ്ചനാൽ.

ഏതാളശചിന്ത=ഇമ്മതികിവിചാരി. പണ്യതതതവ്=
 അങ്ങി. ചേലകൾ=വസ്ത്രങ്ങൾ. ആലയം=വീട്

ജാമാത്രസത്തമ=ഏറ്റവും നല്ലവനായ ജാമാതാവേ. വ
 ധുജനനി=ഭാര്യയുടെ അമ്മ. മാതിനി=അഭിമാനമുള്ള. ചരമാവ
 രണം=ഒടുക്കത്തെ അച്ഛനേ. [ശവംമുടൽ] രംഗംമാറി=
 അവസ്ഥ തുടങ്ങി വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. [അവർ മുഖിയട
 ങ്ങിരിയ്ക്കുന്നു.]

ഭാര്യമില്ല, രജയില്ല, ജനങ്ങൾ രമ്മിൽ...
 പ്ലോർട്ടു നീളെ വീശിപ്പൊഴു പൊഴു പ്ലോർട്ടു;
 ഭൂരിപ്രശാന്ത ഗുണമിങ്ങനെയാളോരോടും
 ചാരിത്രശാഖിനകണത്തു കഴിഞ്ഞുതാൻ താൻ! !!

* ഒരു കവിത

എൻകുഞ്ഞുറങ്ങിക്കൊടുകെ,ൻ കുഞ്ഞുറങ്ങിക്കൊടുകെ,
 കെ,ൻകുഞ്ഞുറങ്ങിക്കൊടുകെ,ൻറ തങ്കം—

നാളെപ്പലർകാലത്തുമേയമിന്നേത്തെ.
 കളിമണിമുണിപ്പാൻ!

എല്ലാക്കും നിദ്രതന്നകത്തിൽവാശ്രമി.
 ചുട്ടൊരും കോലുചാൻ കാലമായി;
 പെള്ളിച്ചൊരാത്തു വിളങ്ങാ നിലാവിതാ
 പെള്ളിക്കാട്സ്തു വിരിച്ചു നീളെ.

എൻകുഞ്ഞുറങ്ങിക്കൊടുകെ,ൻ കുഞ്ഞുറങ്ങിക്കൊടുകെ,
 കെ,ൻകുഞ്ഞുറങ്ങിക്കൊടുകെ,ൻറ തങ്കം—

മാന്തളിർ തിന്നു മളിച്ചൊരിളക്കുതിൽ
 പൂന്തൻകുഴമ്പാൽ നിൻകണ്ണയ്യുമാ
 പാടേ നിറപ്പാനായ്,ത്തൻഗളനാളത്താ.
 ലോടക്കുഴലിടയ്ക്കുതീടുന്നു.

മാന്തളിർ കളം ഉൾ—മാന്ത-

തങ്കം=മടി.

കണ്ണയ്യുമാ=രണ്ടുപേരി. ഗളനാളം=കണ്ണനാളം. വേ
 ഞ്ഞാൻകുഞ്ഞുറങ്ങിക്കൊടുകെ,ൻറ തങ്കം കേൾക്കപ്പെടുന്നു.

എൻകുഞ്ഞുറങ്ങിക്കൊൾകെ,ൻ കുഞ്ഞുറങ്ങിക്കൊൾ-
കെ,ൻകുഞ്ഞുറങ്ങിക്കൊൾകെ,ൻറ തങ്കം—

സ്വപ്നസമീരനെന്നോമനക്കട്ടെൻറ
നൽകെച്ചുരുണൊളിയെൽ തലോടൻ,
പിച്ചുകമല്ലപ്പു. ഞ്ഞൊങ്ങൽ ചലിപ്പിച്ചു
പിച്ചനടന്നിതര, വന്നീടുന്നു.

എൻകുഞ്ഞുറങ്ങിക്കൊൾകെ,ൻ കുഞ്ഞുറങ്ങിക്കൊൾ-
കെൻകുഞ്ഞുറങ്ങിക്കൊൾകെ,ൻറ തങ്കം—

ഈ മശ്യത്തെന്നലേറങ്ങിങ്ങ ചാനിയ
കാർമുകിൽക്കന്തളമൊന്നൊതുക്കി,
കെരമുദീകാമല്ലപ്പുഞ്ചിരി തഞ്ചും നിൻ.
തുമുഖതമ്മയൊരമ്മ ചെറുക്കാം !

എന്നുകുഞ്ഞുറങ്ങിക്കൊൾകെ,ൻ കുഞ്ഞുറങ്ങിക്കൊൾ-
കെ,ൻകുഞ്ഞുറങ്ങിക്കൊൾകെ,ൻറ തങ്കം—

ആമ്പൽപ്പൂ. ചോലുങ്ങി നിന്ദഴിയൊളട്ടാട്ടു
കൂമ്പുന്നതിൻഭംഗി കാണുവാനോ,
സംസ്രയം രോക്കിനിലൂന്നു നല്ലേക-
ലാമ്പൽ വാടത്തുണന്നൊമ്പിളി രംഗ !

സ്വപ്നസമീരൻ=ശ്രദ്ധവഞ്ചി. ചലിപ്പിച്ചു=കുലുങ്ങി [ഉൾ
ച്ചു.]

മശ്യത്തെന്നൽകെച്ചുറങ്ങിക്കൊൾ. കുഞ്ഞുറങ്ങിക്കൊൾ.

കെരമുദീ=നിലാവ. സംസ്രയം=ഇടപ്പാൾ. ആമ്പൽ ചി
ത്തുന്നവനായ ചമ്പൻ, അതു കൂമ്പുന്നതു കണ്ടുട്ടൊക്കിലുല്ലം.

ഏൻകുഞ്ഞുറങ്ങിക്കൊടുകെ,ൻ കുഞ്ഞുറങ്ങിക്കൊടുകെ,
കെ,ൻകുഞ്ഞുറങ്ങിക്കൊടുകെ,ൻറ തങ്കം—

ഏ,ൻകുഞ്ഞുറങ്ങിക്കൊടുകെ,ൻകുഞ്ഞുറങ്ങിക്കൊടുകെ,
ലം,ബരവീഥി മലന്തിയ്ക്കേ പം,
കേളിയിൽ വാശിയുണ്ടുതൊരു വൈതലോ
ചോളത്തിൻതുലർവാരിച്ചിന്നീ!

ഏൻകുഞ്ഞുറങ്ങിക്കൊടുകെ,ൻ കുഞ്ഞുറങ്ങിക്കൊടുകെ,
കെ,ൻകുഞ്ഞുറങ്ങിക്കൊടുകെ,ൻറ തങ്കം—

ശ്യാമമാം ദേവിതന്നാമൽക്കിടവിതാ,
ശ്യാമളപ്പമെയ്യനങ്ങീടാതെ,
ഈപ്പനാം യാമിനീനാഥൻറ മാർത്തളിൽ.
സ്വപ്നം പഠിക്കിടന്നീടുന്നു !

ഏൻകുഞ്ഞുറങ്ങിക്കൊടുകെ,ൻ കുഞ്ഞുറങ്ങിക്കൊടുകെ,
കെ,ൻകുഞ്ഞുറങ്ങിക്കൊടുകെ,ൻറ തങ്കം—

വിടങ്ങുന്നനേപ്പുന്മാരൊഴക്കുൻപത്രനെ.
പ്രപഞ്ചലാളിപ്പാനായ്സ്പ്രപ്രതാം
കാന്തി തഴച്ചൊരു ചെമ്പൊന്നിൻപമ്പരം-
മേന്തിക്കിഴക്കിനെത്തുമാല്ലാ.

അംബരവഥി = അകാശമാർഗ്ഗം. കേളി = കളി. ചോളത്തിൻതുലർ = പ്രകൃതത്തിൽ നക്ഷത്രം.

ശ്യാമ = രാത്രി ശ്യാമളം = കറുത്ത യാമിനീനാഥൻ = ചന്ദ്രൻ
സ്വപ്നം = രസപരമാവസ്ഥ. ചന്ദ്രനിലെ കളംകം രാത്രിയു
ടെ കിടച്ചായിക്കല്ലിക്ക്പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ചെമ്പൊന്നിൻപമ്പരം = പ്രകൃതത്തിൽ = ബാലസൂര്യബിംബം.

ഏൻകുഞ്ഞുറങ്ങിക്കൊരിക്കലും, ന്കുഞ്ഞുറങ്ങിക്കൊരിക്കലും,
 കെ, ന്കുഞ്ഞുറങ്ങിക്കൊരിക്കലും, ന്റെ തകം—

സൈപരം തൻപൈതൃലാം ലോകത്തെയാക്കിയു-
 മോരോരോ നിശ്ശബ്ദഗിതം പാടി
 ഹാ, തക്ക നേരത്തുറങ്ങിയുണർന്നു
 മാതാവെൻബാലനെപ്പാലിയ്ക്കാട്ട!

ഏൻകുഞ്ഞുറങ്ങിക്കൊരിക്കലും, ന്കുഞ്ഞുറങ്ങിക്കൊരിക്കലും,
 കെ, ന്കുഞ്ഞുറങ്ങിക്കൊരിക്കലും, ന്റെ തകം—
 നാളെപ്പുലർകാലത്തുനേരമിന്നേതെ-
 ക്കാളമിണിയുണർന്നീപ്പാൻ!

ഗീതം=പാട്ട . മാതാവ്=പ്രകൃതിദേവി.

പട്ടിൽ പൊതിഞ്ഞ തിക്കോളളി

ചട്ടരം കർമ്മശാസ്ത്രം കർമ്മശാസ്ത്രം
 നെ; ധൃത്യം രാത്രിയുടെ രീതിപ്രകാരം;
 ചെട്ടം പ്രദേശമിതു, തന്നുടെ പേർ പാഴ്
 മട്ട, തൃക്കൂരികളിലാണു കിടന്നിടുന്നു. എ
 വാരാണ്ടിട്ടം പരിഖ പൊലെയിതിൻ പടിഞ്ഞാ-
 റാൽ കിടക്കു മറമ്പിക്കടൽ തന്നിരമ്പം
 സ്ഥാരാട്ടമാസരവതുലുമുന്നിടുന്നു;
 ചെട്ടംപ്രദേശം പ്രകൃതിതൻ കരി തേച്ചു വേണം! ര
 തോരജ്ജമല്ല പഴുതെന്ന നിലകൂടിട്ടു
 പാരത്രയും പടുകൂടി വടമിട്ടു കൂടി;

* മരണമു കന്നി ൨-൦൯-

എ. ചട്ടരം=കുറുപ്പിടത്ത [ചീർപ്പമൊ] രീതി=കീറം
 ചെട്ടം=കുറുപ്പിടത്ത പേർ. വെളിച്ചമെന്നും.

ര. പരിഖ=കിടക്ക. ചെട്ടം=സമീപം. സ്ഥാരം=
 വെളിച്ചം രമ്പം=രമ്പം ചെട്ടം=കുറുപ്പിടത്തയാകുന്നത്.
 'കരിതേച്ചു' അർത്ഥം മറ്റും ചെട്ടംമല്ല.

വാർഷികം മര തുലാമുപയുക്തമാകാം
കൂർക്ക, തൻകടിലവൃത്തികളാചരിപ്പാൻ !   ൩

ആകാശമണ്ഡലമഖണ്ഡം. നാവകീണ്ണം ;
പാകാതെയല്ലാതെ ഉള്ളാവലയത്തിലെങ്ങും ;
ആകാ തിരിച്ചറിയുവാതെ വസ്തു കണ്ണി-
ന്നേ; -കാലമിന്നലകൊരൂക്കനിരിമ്പുശാലം !   ൪

നീലപ്പുതപ്പടയ വാനിലതാതടത്തായ്
നാലഞ്ചു താരകകൾ മങ്ങി മയങ്ങി നാശംപൂ;
ആ ലക്ഷ്മിതൻ മിഴികളിൽപ്പതിയാത്ത വേൾമ-
ജാലത്തിലെച്ചെറു വിളക്കുകളെന്നുപാലെ.   ൫

മന്നായ മന്നവിലമാത്ര പശീകരിച്ചു
സന്നാഹിരാവിനി, തളാകുമുടുപ്പിതന്മേൽ
പൊന്നാൽച്ചമച്ചു വേകൾമുദ്രകളെന്നുപാലെ,
മിന്നാമിനുങ്ങകളതാതിടമുജ്ജ്വലിപ്പം.   ൬

നാമിങ്ങു നല്ലെ, മിനി ചല്ലയിടത്തുമുണ്ടോ
ഭൂമിയിൽ: കിറവെന്ന്റിയുന്നതിന്നോ,

൩. കടിലവൃത്തികൾ = കള്ളത്തരങ്ങൾ.
൪. അവ.....കീണ്ണം = ഇടയിലായി മേഘങ്ങളാൽ വൃശ്ചികം.
ഇളാവലയം = ഭൂമണ്ഡലം. ഏകാകം = ഒന്നായിച്ചുവത്തൽ.
൫. താരകൾ = നക്ഷത്രങ്ങൾ. ലക്ഷ്മി.....ജാലം = പത്തുപിടിച്ചു വീടുകൾ.
൬. മിന്നാമിനുങ്ങകൾ ഇരുട്ടാകുന്ന ഉടുപ്പിന്മേൽ പതിച്ചു കീഴ്തിമുദ്രകളാണെന്നു ഉൾപ്രകാശം.

വ്യംഭിശ്രമാരികേംബമിടയ്ക്കുടയ്ക്ക
തുമിന്നലും മഴ തുറന്നിഹ നോക്കിടുന്നു. ൭

ചെന്തിയു വീണഖിലമൊന്നു കരിഞ്ഞ കാടിൻ
പന്തിക്കു കണ്ടമസിതാംബരമണ്ഡലത്തിൽ
ചെന്തിതര ഴയ്ക്കു റിടിയൊച്ചയിടയ്ക്കു കേൾപ്പും :
തേന്തിപ്രമഥിയുടെ ഗജ്ജിതമെന്നപോലെ. ൮

നേരം നിശീമമൊടുത്തു തുടങ്ങി, യാത്ര
നേരത്തെ മട്ടു മഴ ചെയ്യുവതല്ലിദാനിം :
സിന്ധ്വംഭമേഖനിര തെല്ലിട വശ്രമിപ്പാൻ
പാരം തിട്ടക്കൊടൊരങ്ങു കയോ നടുസ്സിൽ! ൯

രഥശ്രരാക്ഷസത പുണ്ടതു കണ്ടു ഭീതി
കൈവന്ന പോലെ, സുദൃഢ സപചനച്ഛലത്താൽ
ജീവങ്ങൾ മുറുമിഹ കണ്ണമടച്ചു വാഴ്കെ,
യാചൽക്കലം, ധമ! പറന്നു കളിച്ചിടുന്നു. ൧൦

ചെട്ടം സുചർക്ക് പരാഭയതയായ്, പ്രശസ്തി
നട്ടജഗജനനി മേവാന കോവിൽത്തനം,

൭. വ്യംഭി.....ംബം=കൂടിക്കലർന്ന മേഘത്തട്ടം.

൮. അഖിലം=മഴവൻ. അതി.....ണ്ഡലം=കരത്തിര
ണ്ട ആകാശം. തേന്തിപ്രമഥി=സിംഹം. ഗജ്ജിതം=അലച്ചു.

൯. നിശീമം=അർദ്ധരാത്രി സിന്ധവരം=ഇടതൂന്നുക.

൧൦. ഭീതി=ഭയം. സുദൃഢ.....ലത്താൽ=ശാശ്വതനിശ്ചയം
കേവല ജീവങ്ങൾ=പ്രാണികൾ.

൧൧. പ്രശസ്തി=കേൾവി ജഗജനനി=ലോകമാതാവ്

തിട്ടം, കവാടനയനങ്ങളുടമ്യ,നക്കം
 വട്ട,ത്രയം നട്ടതരയ്സ്പുഖനാദ്ര കൊറുവു ! ധമ
 തിക്കും ന്ദ്രിയ ലകളൊത്തു പടന്നു പന്തൽ-
 ക്കൊക്കുന്ന കൊമ്പുകൾ ചുഴന്ന വടഭ്രമങ്ങൾ
 തൃക്കന്നിൽമാതിനടെ കോവിലതിൻ നടയ്ക്കൽ
 നില്ക്കുന്നു, കൂരിരുളിനാലതിപ്പുഷ്ടി കൂട്ടി. ധമ

കേത്രത്തിനാതിരി വടക്കു ചരം, ദിവന്ധ-
 ഗോത്രത്തിലുള്ള ച.ലർ മൂളുവതുണ്ടു കാട്ടിരഃ
 മാത്രയ്ക്കു ചേർന്ന തിമിർ ജനസംപ്രയോഗാൽ
 നേത്രം തെളിഞ്ഞി,രവു കണ്ടു രാധിച്ചുപോലെ. ധമ

ആ രാത്രിതനു കൊടുമയ്യും, ഘനമാമിഴട്ടു,
 മോരാതൊരാളി,ജളിനവാക്കുമുട്ടുപ്പുമായി,
 ധീരാനുരൂപഗതി, തെക്കു ചരത്തുനന്നാ
 നാരായണീനിലയമുഖ്യ, നടയ്ക്കു ലെത്തി. ധമ

കവാടനയനങ്ങൾ=വരതലുകളാകുന്ന ജണ്ണകൾ. ന്ദ്രതം=നിശ്ചലം.

ധമ. വടഭ്രമങ്ങൾ=പേരാൽചരങ്ങൾ, തൃക്കന്നിൽമാതംശ്രീപാവ്യാ

ധമ. ദിവന്ധ.....ചിലർ=ചില മൂങ്ങകൾ. തിമി...
 .....യോഗാൽ=ഇരുട്ടാകുന്ന ജനജനത്തിന്റെ പ്രയോഗം
 ലം. ജനജനചെഴുതിയൽ കൺകാഴ്ച തെളിയുമാല്ലോ.

ധമ. ധീരാനുരൂപഗതി=ധീരമാക്കുചേർന്ന നടത്തത്തോടു കൂടിയവൻ. നാരായണീനിലയം=ഭഗവതീക്ഷേത്രം

ഒരു പട്ടിൽപൊതിഞ്ഞ തക്കൊള്ളി

തുച്ഛൻ പുമാനൊരുവനല്ല; വൻ ശാത്രം
 സ്വപ്നപ്രഭം, സമചിന്തേസുലക്ഷണംം ,
 സ്വപ്നദശരത്നചരണോചിമമുടുപ്പാൽ
 പ്രപ്തനമാകലു, മതൻ മഹിമാവു കാട്ടീ. ൧൫

ശ്രേയസ്സുരാകൃതിയവൻ ; നിയതം വയസ്സു-
 സ്വായത്തയെഴുവനനു നല്ലതിലേറെയായി ;
 കായം രഭിയമനഘം, സുഖവൃത്തികൾക്കാ-
 പ്രായത്തിൽ മുറുമുളവാം തടി പൂണ്ടിടുന്നു. ൧൬

വ്യായാമദാർശ്യമോടു നീണ്ടു നിവർത്തായെ,-
 ന്നായംസമോടുമെതിർനിലു വതയെ മെയ്യും ,
 ആയാചിയാം മണികവാടമിടത്തെ നെഞ്ഞു,-
 മായാളൊരിരാത്ത ഭടനെന്നു വിളിച്ചുപൊല്ലീ. ൧൭

൧൫. തുച്ഛൻ=നിസ്സരൻ. ശാത്രം=ശരീരം സ്വപ്നപ്ര
 ഭം=നല്ലശോഭയോടുകൂടിയത് സമ ...ണാംഗം=ഒരുവലു
 പ്പം വ്യക്തി, നല്ലലക്ഷണങ്ങൾ എന്നിവ ചേർന്നു അവയവങ്ങ
 ലോടു കൂടിയത്. സ്വപ്ന.....ചിതം=സൈപരമായ രാത്രി സ
 ങ്ഖാരത്തിനു പഠിയത്. പ്രപ്തനം=മറയ്ക്കപ്പെട്ടത്.

൧൬ ശ്രേയസ്സുരാകൃതി=മംഗളകരമായ ആകൃതിയോടുകൂ
 ടിയവൻ. നിയതം=തീച്ചയാമും. സ്വായത്തം=സ്വായീനം
 രഭിയംകായം=അവൻ ശരീരം. സുഖവൃത്തികൾ=സുഖസ്ഥി
 തിയിലിരിക്കുന്നവർ.

൧൭. വ്യായാമദാർശ്യം=വ്യായാമത്തോടുള്ള ദൃഢത(കെ
 ല്ല) അയാസം=ക്ലേശം. ആയാചി=വിശാഖം, കവ്യാടം=വാ
 കിട.

എന്നാൽ, വളർപ്പുരിക്കമൊത്ത,ളികം പരന്നു,-
മന്നാസ നീണ്ടു,മൊരു ഗൌരവമാണ് വക്ത്രം ,
എന്നാളുമാഞ്ഞകളെ മൂളുവതല്ല, ചെല്ല-
ന്നൊന്നാണിതെന്നു ഹൃദി തോണിടുമുറ മിന്നി. ൧൮

വൻപന്നു തക്കൊരു തുണയ്ക്കു, പിടിയ്ക്കു താഴേ
പൊൻപറാണിഞ്ഞ വടിയുണ്ടു വലത്തുകയ്യിൽ,
സംപന്നശില്പഗുണമാമതിനളളു, വാളാം
വൻപന്നഗം മരുവാട്ടം മടയാച്ചിതന്നു. ൧൯

സുക്ഷത്രീയാഭാവനാ, വടിയാളിടരൈത-
ക്കക്കുതാൽ വെച്ചു, കരതാമരസങ്ങൾ കൂപ്പി,
ത്ര്യക്ഷന്റെ മക്ഷയുടെ മുഖിൽ മുഹൂർത്താനര-
മക്ഷയഭക്തിയൊടു വീഴ്ചമടക്കി വന്നാൻ . ൨൦

൧൮ എന്നാൽ, കേവലം ഒരു ഭേദനാണെന്നു കരുതിക്കൂ
ഓ എന്തെ പറയുന്നു അളികം= നെറ്റി താസംമുക്ക് വക്ത്രം=മുഖം. ഹൃദി=മനസ്സിൽ.

൧൯ സംപന്നശില്പഗുണം=വിചിത്രപ്പണികളോടുള്ളിയ
മ്. പന്നഗം=പാമ്പ്

൨൦ സുക്ഷത്രീയാഭവൻ=നല്ലക്ഷത്രീയനെപ്പോലെരിയുന്ന
വൻ. കരതാമരസങ്ങൾ=താമരപൂവുപോലെച്ചുള്ള കൈകൾ,
ത്ര്യക്ഷന്റെമകം=പാർവ്വതീ മുഹൂർത്തനേരം=കുറച്ചുനേരം. അക്ഷ
യഭക്തി=കുറയാഞ്ഞഭക്തി.

നെ പട്ടിൽപൊതിഞ്ഞ തീർക്കാളി

ധീരപ്രശാന്തത വിളഞ്ഞ മുഖത്തു, രണ്ടു
താരം കണക്കെ വിലസുന്ന വില്ലോപനത്തെ
ഒരയ്യ നഖോടവുമാനം, നടത്തച്ചിട്ടാ
സ്ഫുമാരപ്രഭാവന ഫയാത്ര തുടൻറകാണ്ടാൻ . ൨൧

എകാകിയാകിലു, മധുഷ്ണജാനദോദവാ,
ദ്രോകലചൻ, ഭടൻ ചുഴന്നവനെന്നു തോന്നി ;
പ്രാകാശ്യമോടു പുതുമിന്നൽവളക്കു പൊങ്ങി ;
നാകാന്തരത്തിലിടിയൊ ചടഹം മുഴങ്ങി. ൨൨

ഘോരാർദ്ധരാത്രം പകലായ്ക്കുതരിശ്ശമിഷ്ട-
മാ രാജലക്ഷണസമനപിതനാം പുമാനൻ
പാരാതെ ചെയ്യിതി, ഉകന്ന ഭദ്രങ്ങൾകൊണ്ടാ,
പ്ലേരാൽമരങ്ങൾ മുഴുനീർക്കണപുഷ്പചഷം . ൨൩

൨൧ താരം=നക്ഷത്രം സ്പാർപ്രഭാവനം=മഹോത്തൃമേഠി
യവൻ.

൨൨ എകാകി=എകൻ [ഒറ്റത്തുക.] അയ്യ.....ദ്രോക
ൽ=ഈ ശ്രമിഷ്ടാവതല്യാത തൻറ മഹിമാതിരയത്താൽ നാകാ
ന്തരത്തിൽ=ഈകാരാധ്യത്തിൽ. അവൻറ യാത്രയെ ഒരു രാ
ജയാത്രയ്ക്കുറപ്പാ വർണ്ണിക്കുകയാണ്.

൨൩ രാജ.....മനപിതൻ=രാജലക്ഷണങ്ങളോടുകൂടിയ
വൻ. ഭദ്രങ്ങൾ=ഇലകൾ നിർക്കണം=നീർത്തളി.

മന്നാളമല്ലിനുടെ വാദമപവൃതങ്ങൾ.
 തന്നാഭ്യൂഷണ ചില ചൊന്നുകളങ്ങുമാങ്ങാ
 മന്നാമിനുണ്ടു കൾ പരാഞ്ഞു, തദധപവാശേപ (യ്.
 ചൊന്നാല നിഞ്ഞ കൊലയാനകൾപാലെ കാണാ
 ഉച്ചങ്ങൾ തെങ്ങണികളോ,ലകൾതൻ തലയ്ക്കു-
 ലുച്ചണ്ഡവർഷഭവവാരികണങ്ങളാലേ
 നൽച്ചന്തമാൻ,രിയ ചെള്ളയലുക്കണിഞ്ഞ
 പച്ചത്തുകിൽക്കടകൾ പോലെ വിളങ്ങി മാറ്റു. ൨൫
 ഈന്തൽദ്രമങ്ങളുടെ, തിങ്ങി വളൻ തൂങ്ങി
 പ്രാന്തം മറച്ചു പുതുപട്ടകൾ കാറാലാടി,
 താൻതന്നെ പോമചൻ, പച്ചനാരത്തിലുള്ള
 കാന്തങ്ങളും തഴകൾതൻ തൊഴിലാചരിച്ചു. ൨൬
 തുമാപ്പട്ടന്ന മഴനീരാലാവനു നിന്നാഭ.
 സാമഗ്രികണ്ടു വയൽ, തോടിവ പാട്ടു പാടി;

൨൪ അല്പ് = ഇരുട്ട് വിഭാപവൃതങ്ങൾ = ശ്രീധാരൈല
 ങ്ങൾ. ചൊന്നുകൾ = വള്ളിക്കെട്ടുകൾ മേൽ എന്ന് ചിലർ
 തദധപവാശേപ = അവന്റെ വഴിയ്ക്കുകിട.

൨൫. ഉച്ചങ്ങൾ = ഉയർന്നവ തെങ്ങണികൾ = നികന്നിട്ടുള്ള
 ന്ന കെട്ടുകൾ. ഉച്ച.....ണങ്ങൾ = ചെറുതഴകളാണെന്നു
 വെള്ളത്തുള്ളികൾ.

൨൬. പ്രാന്തം = ചുറ്റുമുള്ളവരും. കാന്തങ്ങൾ = മനോഹ
 രങ്ങൾ. തഴ.....രിച്ചു = തഴകളെപ്പോലെയാടി എന്ന് സാ
 രം.

൨൭. നിന്നാഭസാമഗ്രി = ശബ്ദമാകുന്ന ഉപകരണം

ഈ പട്ടികയിൽ പരാതികൾ തീർക്കുക

ആമഗ്രാമം മാടിമുഴക്കമാടുക കേൾപ്പു-
 താ മണ്ണുഗാനകലവയ്ക്കു മൃഗംഗമായി. ൨൭

വൻപാടവേന നയനശ്രവണങ്ങളെപ്പി-
 ചെമ്പാടുമാറ പരിശോധന ചെയ്തു കൊണ്ടും,
 തൻപാണിയഷ്ടാലത വീശിയു, മല്ലിലാ, നാ-
 ണ്ണമ്പാശയനവൃഷഭഗാമി ഗമിച്ചു താനേ. ൨൮

തന്നിട്ടു പോലെ, യരയോജന നീണ്ട മാറ്റം
 പിന്നിട്ടുനേര, മവനങ്ങൊരു കാഴ്ച കാണ യ് ;
 മുന്നിൽക്കാച്ചുകലെയുണ്ടാ, രു കൊള്ളി മെല്ലെ
 മിന്നിച്ചൊരാൾ സരഭസം നടകൊണ്ടിടുന്നു ! ൨൯
 മൂലം കുരിഞ്ഞൊരൊരിക്കലുള്ളി വലത്തുകയ്യി-
 ലോ, ലപ്പെരുകടയിടത്തു കരണ ഭല, വം
 ആലക്ഷ്യമാകിയ വപുസ്സതു വെളളവസ്യ-
 ത്താലത്രയും മറയുമാറു പുതച്ചിരുന്നു. ൩൦

ആമഗ്രാം=ഗംഭീരം.

൨൮. വൻപാടവേന=അതിസാമർത്ഥ്യത്തോടുകൂടി. ന-
 യനശ്രവണങ്ങൾ=കണ്ണും ചെവികളും. എമ്പാടും=നാലുപാ-
 ടും. പാണിയഷ്ടാലത=കൈയിലുള്ള വടി. നിണ്ണമ്പാശയൻ=
 നിശ്ചലമുദയൻ വൃഷഭഗാമി=വൃഷഭത്തെ [കാളനെ]പ്പോ-
 ചെ നടക്കുന്നവൻ.

൨൯. അരയോജനം=നാലുനാഴിക. സരഭസം=വേഗത്തി-
 ക്ക.

൩൦. മൂലം=കട. ആലക്ഷ്യം=ദൃശ്യം. വപുസ്സതു=അ ശരീരം

തിക്കോത്തിടും തിമിരമാമുരകല്ലുതന്മേലു (൧൦)
 ലക്കോള്ളിവിശൽ ചില ഹെർവര ചേർത്തിടുമ്പോ
 തൽക്കോച്ചുമെയ്യാടിച്ചൊരിത്തരി കാങ്കയാലു-
 ചൊൽക്കോണ്ട പന്മനതൊരംഗനയെങ്ങാതാനീ.
 ആരാണിതൊ, ഞൊരുവനും തനിമേ നടപ്പാൻ
 പേരോത്ത പാതിരയാതെങ്ങോഴ്ത പെണ്ണിതെങ്ങോഴ്
 ഘോരാന്തി വല്ലതുമാവരുക പിണഞ്ഞതേതോ? എ-
 ന്നാ, രാമയെ സ്വയമവൻ പഥി പിറുതുടന്നും നൂറ
 ആലോലമാം വിറകുകൊള്ളിയതിൻ ചെളിച്ചു-
 ത്താലോട്ടുകൈചളകൾ മിന്നായ തൽഭൂജാനതം
 ആലോകപദ്ധതിയാലല്ലമണഞ്ഞാനര-
 ത്താ, ലോകമാന്യനറിയാതൊരു തൈട്ടൽ തൈട്ടി.
 അന്തസ്സുഴാ ധരണിദേവകുലേ പാറൊന്നോ-
 രന്തജ്ജനം നിശിബേഹിജ്ജന? തുലച്ചട്ടിൽ
 പന്തം കൊളുത്തി നടകൊള്ളുകയാ തനിച്ചി-
 തെന്തക്രമം! മഴി ചത ക്കയല്ല! നമ്മെ! ൩൪

കു.മ. വീഴുകൊള്ളിയുടെ ഹീപുരേഖ ഇളളിനമൽ
 ഉർകല്ലുമേൽ പൊന്നരസിയ വരപോലെ കാണപ്പെട്ടു.

നൂ. ഘോരാന്തി=ഘോരദൃഢം രാമ=സ്രീ. പഥി=
 വഴിയ്ക.

കു.ന. ആലോലമാം=ഇടകുന്ന തൽഭൂജാനതം=അവളുടെ
 കൈത്തണ്ട. ആലോകപദ്ധതി=ഓഴ്ച്ചിമാറ്റിത്തീർ.

കു.ശ. ധരണിദേവകുലേ=ബ്രഹ്മണവാശത്തിൽ. നിശി=
 രാത്രിയിൽ. ബേഹിജ്ജനം=പുറത്തു നഞ്ചർപ്പാൻ വ'രോധമി
 ല്ലാത്തവർ.

ഘോഷം പട്ടിൽ പൊതത്തെ രീതികളിൽ

നാലായിരം ക്ഷണികശക്തയോടാ നിശീഥം.
കലോടനപ്പതിവുകാരനനു പ്രജിഷ്ട,
ലോലാക്ഷിതൻ ഗതി വഴിയൊരുത പൊട്ടുവീടൻ
കോലായിലംണ വിരമിഷ്ടവതെന്നു കാണായ്.

കന്നാല'പോയെഴു മക്കടപിങ്കുവെത്തി.

ട്ടന്നാരി കൊള്ളി കടയെന്നിവ താഴെ പെച്ചു;
ചെന്നു സ്ഥലത്തു, വഹിതേന്ദ്രിയനായുള്ളപ്പിൽ
നന്നാൻ നഗ്നസ്വ, ചവർന്നെന്നയാചി താനും. നന്ദ
നീലത്തഴക്കുഴലു; കോമളമാം കരത്താൽ
നരലഞ്ചു വട്ടമഥ വാതിലിൽ മുട്ടിയപ്പോൾ,
ആലസ്യമാർത്ഥമിസൽക്രിയകൾക്കൊരുങ്ങാ
പോല,ങ്ങകത്തു ചെറുവെച്ചുയനക്കുണ്ടായ്. ന. ൭
രിങ്ങാ നിശാനിദ്രതയ്ക്കിടി ചേകുമെച്ച
പൊങ്ങും പടിയ്ക്കു, നിടവരതിലൊരാൾ തുറന്നു,

ന. ൭. ക്ഷണികശക്ത=ക്ഷണനേരം മാത്രം നി
ല്ക്കുന്ന സംശയം. നിശീ. ....കാരൻ=രാത്രിയിൽ നഞ്ചരിക്ക
ക പതിവുള്ളവൻ. അനുവൃത്തിക=അനുഗമിഷ്ടം. ലോലാക്ഷി=
വഞ്ചിപ്പാക്ഷി. വിരമിക്കുക=അവസാനിക്കുക.

ന. ൮. കന്നാല=കൊഴുത്ത്. അവഹിതേന്ദ്രിയൻ=ശ്രദ്ധ
പു. നഗ്നസ്വം=ചറഞ്ഞ അനുയോജ്യം=അനുഗമി.

ന. ൯. ആലസ്യം=ചെറു [നിദ്ര] അതിഥിസൽക്രിയ=
അതിഥിയെ സൽക്കരിയ്ക്കൽ.

ന. ൧൦. നിശാനിദ്രതയ=രാത്രിയിലെ നിശ്ശബ്ദത.

അങ്ങലിൽനിന്നഭിഗമിച്ചൊരു കൈയിലുടുകിൽ
 മങ്ങും വെളിച്ചമവരതൻ തളർന്നെഴുതലോട.

പു തോരം പാണിയിണകൊണ്ടു പുരപ്പെടുത്തു
 കുൽ തോതുമാക്കമനിതൻ കമനീയരൂപം,
 ചേരോഭവന്റെ വിളയാട്ടമൊടൊ, വെളിച്ച-
 തോ, തോ സുരംഗനയുടേതു കണക്കു കാണായ്.

(നന്ദൻ

ചുറ്റിട്ടു കാതാണ തുടുംകവിലിൽപ്പിതിഞ്ഞും,
 നെററിയ്ക്കു ചന്ദനവരക്കേറി ചെറുമാഞ്ഞും,
 'തെറ്റിത്തരിച്ചു' മിഴി തുളിയു, മാ വെളിച്ചം
 പറ്റിത്തിളങ്ങിയരുണാധരിതൻ മുഖഃഖ്യാം. രം

ചേലാലുമാ യുഗ്മാസ്ഥനൊല്ലനരം
 നീലാൽപ്പലാക്ഷിയ മിഴിച്ചു പകച്ചു നോക്കി,
 ആലോചയാതെയാരു ഭാഗ്യമണഞ്ഞ ഭാവ-
 മാലോലമയ് വിലസി രസുവമണ്ഡലത്തിൽ. രഥ

അഭിഗമിച്ചു = തേരേവനം [എതിരേറം.]

ഇ.യ്. പാണിയിണ = ഇരുപൈപ്പടം. ചേരോഭവൻ =
 കാമൻ, സുരംഗന = വേവസ്വീ.

രം. ചുറ്റം = ഭദ്രതരം കർണ്ണാഭരണം. അരുണാധരം =
 മുറക്കിച്ചുമ്പിച്ചു ചുണ്ടോടുകൂടിയവൾ.

രഥ. ആലോലം = ചങ്ങലം.

വൃഹ പട്ടിപ്പൊതിഞ്ഞ തീക്കൊള്ളി

ലോലസുപരത്തിലവനോതി: "യേതൈൻറെ ക്രമത്താ-
 ത്തോല'ല്ലയോ! തിരുമനസ്സു മനസ്സുചില്ലേ?"
 "ആലത്തിയുക്ത ചിലിനയേ നടകൊണ്ടു സായം-
 കാലത്തിലെ"ന്നു, കളവാണിയകത്തു പുക്കാൾ. ൪൨

പോരം തുറന്നവനൊരന്ത്യജനീ; വിതന്നു-
 കാർത്തിയോ ദ്വിജകുടുംബിനി തന്നെയല്ലോ:
 ആ രണ്ടുപദയൊടൊക്കെ കിടക്കുമത്ര
 ദൂരം മനോഭവശരത്തിനെറമ്പു ചാലോ! ൪൩

സല്ലാവഹാരമിതു കേട്ടു വളപ്പിൽ നിലക്കും
 ചൊല്ലുന്ന മത്ത്യനുലോസകലം തരിച്ചു,
 ഒല്ലാക്കിനാവു കളലോടിനടക്കയാണോ
 നല്ലൊരു തൻകുറുപ്പു. മെന്നുമവനു തോന്നി. ൪൪

൪൨. ലോലസുപരത്തിൽ=ഇളകിയ, [ഇടയ്ക്കുള്ള] സുപ-
 രത്തിൽ. ലോല'ത്തിന്നു ആഗ്രഹമുള്ള ഏന്നും അർത്ഥമകാം.
 ആലത്തിയുക്ത. ഗ്രാമഭവനായ ഹനുമാൻ വഴിപാടായ അവി-
 ത്ൽ നിവേദിക്കുന്നുണ്ട്. അതു ക്ഷേപ്തൻ ബ്രാഹ്മണൻ വന്നുകൂ-
 ടുകയും പതിവാണു്.

൪൩. പോരം=വാതിൽ, അന്ത്യജൻ=ശുഭ്രൻ. ദ്വിജ-
 കുടുംബിനി=ബ്രാഹ്മണപതി. മനോഭവ [കാമ] ശരത്തിന്നു
 അവരെ ഉട്ടിച്ചേപ്പാൻ ഒരു പ്രയാസവുണ്ടായില്ല!

൪൪. ഒല്ലാക്കിനാവ=ഒണ്ണുപല്ലാ; കരണം=ഇന്ദ്രിയം.

മേ!—ലേശമില്ല പിഴ; ധർമ്മികളുടെ കണ്ട
 പോലെ, കലീനയാവർ കസ്തിരവൃത്തി തന്നെ;
 മേലേത്തരത്തിലുടയാരുടെ ധീനകൃത്യം
 മേലേത്തരത്തിലു! ലകങ്ങളെന്നെല്ലാ പണ്ടും?   രാമ

ഉച്ചുഞ്ചിട്ടും വരലിൽ നന്ദശനീതപേരേല,
 കുപ്പസ്ഥലത്തു തുളസിദളമാല പോലെ,
 അപ്പട്ടടക്കഴിയിലാഹ്ലതി പോലെ, വ'പ്ര-
 ത്യാപ്തനീയാക്കടിലനുള്ളിലണഞ്ഞ ശേഷം, ര'ന്ന
 ഒന്നു:മചിന്തയിലുറച്ചു,തു കണ്ടു നല്ലോൻ
 ചെന്നാത്തു കൊള്ളിയതെടുത്തു കരസ്ഥമാക്കി,
 ഇന്നാട്ടുവിപ്രരുടെ തേരടു ച'സ്ര'ഖണ്ഡ-
 മൊന്നാലതിൻകട സുവേഷ്ണിതമായിരുന്നു.   രാമ

ശ്ലോകം കെട്ടംവിറകുകൊള്ളി, മമ പ്രമാദം
 ചൊല്ലേണ്ടതെന്ത!—ബലയാളിലാൻ നിന്നെ

ര ര മേ— അദ്ദേഹത്തെ യഥോചിതം അഭിസംബോ
 ധനംചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയതിനെ എന്തോ കാരണത്താൽ കവി
 വേണ്ടെന്നു ചെയ്തു. കസ്തിരവൃത്തി=നീചപ്രവൃത്തിയോടു കൂടി
 യവർ, അളകളുടെ ഭംഗനൃപനസരിച്ച് അവരുടെ ഭയംകു
 ശ്യാങ്ങൾക്കു നീചത്വം കൂട്ടുമെന്നാണ് അനുഭവമെന്നു സാരം.

ര ന . അഹ്ലതി=ഹോമം.

ര ഞ . ഇന്നാട്ടുവിപ്രൻ=നമ്പൂതിരിമാർ. ഖണ്ഡം=കഷ
 ണം. അത്=കൊള്ളി. സുവേഷ്ണിതം=ചുറ്റപ്പെട്ടത്.

ര ഡ . മമ പ്രമാദം=എന്തും തെറ്റും. മല്ലേപ്പു=കാമദം

വൃശ് പട്ടിൽപൊതിഞ്ഞ തിരക്കുള്ളി

മല്ലേയ്യൊ പയ്യൊരു മഹാനഖബാണമാണെ-
ന്നല്ലേ, ഞാൻ പരിഗണിച്ചതു കൂടുപോവാൽ !!)

തമേദ്രാസൂരമദാൽ സപസതിവ്രതാഖ്യ-
പ്ലമേട ചുട്ടുകളയുന്നതിനാണു നിന്നെ
ഈ മേന്മയുള്ള കുലനാരി വഹിച്ചതെന്നു,
നാമേതുമാദ്യ, മരകൊള്ളി, നിനച്ചുതല്ല! രാ.ന

ചാരിത്രമെത്ര വിലയേറിയതി!-കമോരി
ഭൂരിശ്രമത്തോടതു വിററുകളഞ്ഞ ദിക്കേ,
ഭാരിദ്ര്യമഗ്നമാരു പാഴ്കുടിവെ!-തു തന്നെ
ചേരില്ല, ഹാ, യു പതിചാപലജ്ഞിതത്തിൽ? ഭം

പാരിനഖകൃതികളാം കുലനാരിമഃകർ
ചാരിത്രജ്ഞനമാതാത്മഹതിജ്ഞ തുല്യം;
നേരട്ടിന്നു തുണനല്ലെക്കെന്ന കുറാം
പൂരിച്ചു നിന്നെ, യെരികൊള്ളി, വൃഥാ വിടാ ഞാൻ

വൻ മഹാനഖബാണം= വമ്പിച്ച അഗോയാസ്രം. എപ്പ-
ജ. പരിഗണിച്ചത്=വിചരിക്കുക. കൂടുപോവാൽ=കള്ള
മരിഞ്ഞുകൊള്ളാൻ. ഇവളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുകൊള്ളി കമ
രൻ അഗോയാസ്രമാണെന്നു ഞാൻ ആദ്യം ഉഹിച്ചില്ല!

ര. ന. ആമേ.....മദാൽ=വലിയ കാമദ്രാന്തന, മിത്തം.
സപസ.....മേട=തന്നെ പാതിവ്രതമാകുന്ന പൂമട.

ക. ചാരിത്രം=പാതിവ്രത്യം ഭൂരിശ്രമം=അതിവ്രത
ണം. ഭാരിദ്ര്യമഗ്നം=ഭാരിദ്ര്യത്തിൽ മുങ്ങിയത്. യുവ.....കി
തം= തരണിമാരുടെ ചാപല്യങ്ങളിൽ.

ക. മ. അഖകൃതികൾ=അഭരണങ്ങൾ. ജ്ഞനം=നശി
പ്പിക്കൽ. വൃഥാ=വെറുതേ.

ഓ! മന്ത്രവൃതമുഖനാമൊരു വിപ്രനാത്ത-
 പ്രേമം ഗ്രഹിച്ചൊരു കരത്തിലിരുന്നു നീ താൻ
 ഈമട്ടതിന്റെയടുമസ്ഥയെ നിത്യദുഃഖ-
 ജീമകുഴപ്പിയിൽ വീഴുകയല്ലി ചെയ്യൂ !!” ൫൨

തെറ്റാശാത്ത വിചാരമീവിധമിയ-
 നന്ദിക്കു വട്ടാനവൻ ;
 മറ്റേതോ നരനല്ലിതാ, ചൂരമനാം
 ചെട്ടത്തു രാജാവു താൻ ;
 വിറ്റേറുന്നാൾ മുതലകർശ്മി ജഡനാ-
 മേ ബ്രാഹ്മണീജാരനിൽ-
 ചെറ്റേറാറീല; രചനേറ കല്ലറയവ-
 നെന്നെല്ലുമാവാസമയ്.

രാവൻമുട്ടുപടത്തിൽനന്നു ഭൂവനം
 വേർപെട്ടിട്ടുമോൾ, നൃപൻ
 കേൾവിപ്പെട്ട മനസ്സുലയ്ക്ക, ഹമ! ത-
 ന്നാജ്ഞാകരന്മാർവശം

൫൨. മന്ത്ര.....മുഖൻ=മന്ത്രംകൊണ്ടു പരിശുദ്ധമാക്കു
 മുഖത്തോടു കൂടിയവൻ. മന്ത്രോച്ചാരണത്തോടെ ഏതെ സാ
 രം.

൫൩. ചൂരമനാം=മടുവിലത്തെ. അകർശ്മി=സൂര്യൻ
 ശ്മി. ജഡൻ=മൃഗൻ. ബ്രഹ്മാസം=പാപ്പിടം.

൫൪. രാജൻ.....ദ്രാവാൾ=നേരപെലന്റേപ്പാൾ. നൃ
 പൻ=രാജാവു. ബ്രഹ്മാജ്ഞാകരന്മാർ=കുരുന്മാർ.

വൃന്ത പട്ടിൻപൊതിഞ്ഞ തീക്കൊള്ളി

പൂവിന്നൊത്ത പുത്തുകിൾപ്പൊതിയിൽ വെ,
ച്ചെത്തിച്ചു തൽക്കൊള്ളിതാ-
ന്നു വിപ്രാംഗനയെ, ബുദ്ധനെ കൂടയും
തല്ലിപ്പുറത്താക്കി പോൽ.

വിപ്രാംഗന=ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീ. രോഷ്ഠ്യൻ എന്നൊരു
കുട [മരക്കുട] തല്ലിക്കളഞ്ഞാണു പുറത്താക്കുക.

* ഇ ന്ന ലെ

നിരപായകാലജലരാശിതന്നിലെ!
 തിരയൊന്നു പിന്നെയുമുയർന്നു ചന്നിതാ,
 കരമേലിട്ടു ചെറുവെണ്ണചെണ്ണമേയ്,
 സൂരനെകുഗോപരഭുശാന്തരത്നലായ് !

ദിനമേ, പുതുചെമ്പു ദൃഷ്ടു ഭാസപൽ,
 കനകത്തൊപ്പിയണിഞ്ഞെന്നെന്തെ നിന്നെ
 അനഘാതംമിയ്ക്കുമ്പ്രിഗ്രഹിച്ചു,
 തനതലസ്വമകന്നുണർന്നുലോകം:

* ൧൦൯൪ വൃശ്ചികം ൨൪ - ൨൦൧൪

൧ നിര.....രാശി=സന്മാതനമായ കാലരാകുന്ന സമുദ്രി.
 ചെണ്ണ=ശകലം (ഭാഗം) സൂര്യൻ.....ന്തരത്തിലായ് =സൂര്യൻ
 മാത്രം വിഷയമായിത്തീർന്നു, =നാമാവശേഷമായിത്തീർന്നു. കാല
 സമുദ്രങ്ങളെ ഒരു തിരയാകുന്ന ദിവസം കരയിൽ [ലോക
 ത്തിൽ] വന്നുകൊ, പലഭാഗങ്ങളായി വേർതിരിഞ്ഞു മര
 ണ്ണുപോയി എന്നു രേഖം.

൨ കഴഞ്ഞ ദിവസത്തെ കവി അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. മര
 സ്പൽ.....ത്തൊപ്പി=സൂര്യനാകുന്ന സ്വണ്ണത്തൊപ്പി: അന
 ഘാതം=നിർമ്മലനായ അതിഥി പരിഗ്രഹിച്ചു=സ്വീകരിച്ചു.
 അലസ്വം=നിഗ്രാഹാർത്ഥം.

ഒരു പുഞ്ചിരി തൂകി വൃക്കൾ; ഗീതി-
 ഷ്യാരളാൽ സ്വാഗതമേന്തി പക്ഷിജാലം ;
 തരുവരൂലസത്തുഷാരപാദ്യം
 പെരുമാറി പവനൻ തവാഗതത്തിൽ . ൩

ചളിഞ്ഞഴഞ്ഞുളളർക്കട്ടപ്പൊടും, തുടു-
 പ്പൊളിപ്പുളപ്പൊന്നു കുറഞ്ഞ ചുണ്ടൊടും,
 തെളിഞ്ഞുണന്നൊരു വിലാസമന്ദിരാൽ
 വെളിപ്പെട്ടു വന്നെത്തിയ സുന്ദരാംഗമാർ . ൪

സൂര്യമഃയ്ക്കെടുചതിന്നു കാപ്പണു,
 കരത്തിനാൽ മന്ദമഴിച്ചു വാർകഴൽ,
 ഒരന്യസൗരഭ്യവുമെന്ന് പൂക്കളാൽ
 നിരഗ്ദ്ധമാമഗദ്യവുമായ്, നൽകി തേ ! ൫

൩ എങ്ങിനെ പിരിയുന്നില്ല എന്നു പറയുന്നു. തരു...
 ...പാദ്യം=വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഇലകളിൽ വിളങ്ങുന്ന മഞ്ഞാകുന്ന
 പാദ്യം (കരകഴുകാൻള്ള വെള്ളം.) പവനൻ=കാറ്റ്.
 തവാഗതം=നിന്നു വരവ്. [മിന്നാർക്കേണിൽ [പ്രദേശത്തിൽ]
 പൂപ്പിടങ്ങൾ വികസിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്യുമല്ലോ.

൪ വിലാസമന്ദിരാൽ=കേളിഗൃഹത്തിൽ [അരയിൽ] നി
 ന്നു.

൫ ഒരന്യസൗരഭ്യം=കേശസൗന്ദര്യങ്ങൾ സിദ്ധിച്ചു മ
 റൊരാളു പരിചയം. നിരഗ്ദ്ധമാം=വിലവേറ്റില്ലാത്തത്. അ
 രുഹ്യം=പുഴുവെഴുത്തു. ആയ്=മിന്നത്തോടു സംബന്ധന. തേ=
 നവവഴി.

നരകോമലാകൃതിയൊടിയുലകാം വനം പ-
 ക്കോജ്ജ്വലദ്വൈവിതച്ചു ചരിച്ചു നീ താൻ;
 അക്കോലമേ, നളൻ തുല്യമൊടുക്കുമേതാ
 കാക്കോടകൻ കടിയേററു കറുത്തൊരുണ്ടു! ന

തൊഴിൽ, വിശ്രമമെന്ന രണ്ടുപേർ നിൻ
 കിഴി തേറ്റിച്ചു പകുത്തൊട്ടു നമുലം
 കഴിവററു നികാമശൂന്യനയേ നീ!
 വഴിപോക്കുന്നിതിലേറെയെന്തനർത്ഥം? ഞ

നരംസ്വപ്നമേജ്ജ്വലാടൈ, ഞ്ഞും തെളിച്ചും
 വെറും മട്ടിലുല്ലാ ചോന്നിങ്ങണഞ്ഞു;
 വെറുംപേക്കി നാവൊക്കെ:യാ നിന്നെയും ഹാ,
 കറുപ്പിച്ചുവിട്ടു കരാളം പ്രവഞ്ചം !! വ

ന കോമലാകൃതി=സുന്ദരകാരം. വനം=കാട്. അക്കോ
 ജ്ജ്വലദ്വൈവിതച്ചു=സൂര്യൻ [സൂര്യൻറെ രൂപംപോലെത്തന്നെ] എന്നും
 ദീപ്തമനായ ശോഭ-പകലുപോയി ഇരുട്ടുണ്ടുപോയി മുര
 ക്കും. വനവാസിയായിരുന്ന നളൻറെ കൈപ്പറ്റിയ സുന്ദര
 രീതം കർക്കോടകനാഗത്തിന്റെ കടിയേററു കറുത്തുപോയല്ലോ,
 കർക്കോടകൻ എന്നും എഴുതിക്കൊണ്ടു.

ഞ നികാമശൂന്യൻ=എററും ശൂന്യൻ. വഴിപോക്ക
 ന്=ലോകസഞ്ചാരി. മിന്നംശങ്ങളായ പകലും തൊഴിലിനും
 വിശ്രമത്തിനും അയിട്ടുള്ളതാണല്ലോ ഇങ്ങിനെ ദിവസം
 കഴിഞ്ഞുപോയെന്നർത്ഥം.

വ വെറുംപേക്കി നാവൊക്കെ:യാ പ്രവഞ്ചം മുഴുവനും
 മിശ്രിച്ചെന്നർത്ഥം. കരാളം=കേരളം.

എന്തിന്നു വന്നിരിക്കുവാൻ, റീ? — യന്ദനകം
 പന്തയ്ക്കു കരകനകക്കയണങ്ങൾ വാനിൽ
 ചിന്തകൊടുത്തവ ഹൃദയക്കൊടുത്തുതക്കി,
 മെന്തായ് നൊന്തൊരു പതക്കമടിയ്ക്കുവാനോ?   ൯
 അല്ലയോ, ക്ഷപിതവിധയാഗനായ് സ്പൃഷ്ടരാൽ
 നില്ലാതേ വരമതണന്നൊ കാമലേഖാ,
 ഉല്ലാസസംഹൃതമുദ്രാജിതകൈതവത്താൽ
 ഹൃല്ലാഭോജിനിയുടെ പക്കലേക്കുവാനോ?   ൧൦
 മരദേവനമാനാജ്ഞപീഠഭാഷായ്,
 അതലതാകാസ്യമപല്ലയാദിയകൾ

൯ വാനം=ഭീവസം. കയ്യു .....ണങ്ങൾ=മനോ
 ഹരങ്ങളായ സ്വർണ്ണക്കയണങ്ങൾ. [നക്ഷത്രങ്ങൾ] ചെ
 ന്തിയ്ക്കിനൊത്ത=ഉജ്ജ്വലമായ. പതക്കം=സൂര്യമണ്ഡലമാകുന്ന
 പതക്കം. നക്ഷത്രങ്ങളാകുന്ന കനകക്കയണങ്ങൾകൊണ്ടു
 സൂര്യമണ്ഡലമാകുന്ന പതക്കം അടിക്കുവാൻ വന്നതാണോ എ
 ന്നു കവിസന്ദേഹം.]

൧൦ ക്ഷപിതവിധയാഗനായ്=വിരഹം കഴിച്ചുകൂട്ടി. അരണ
 ന്=സൂര്യൻ. ഉല്ലാ.....വത്താൽ അർപ്പിച്ചു പറക്കുന്ന വ
 ിവണ്ടകളെന്ന വ്യാജന. ഹൃല്ലാഭോജിനി (വികസിച്ച താ
 മരപ്പൊയ്ക്ക)യുടെ അടുക്കലേയ്ക്കു ചെല്ലുന്ന ഭാഗശ്രേണിയെ
 പത്മിനീവല്ലനായ സൂര്യന്റെ കാമലേഖമാക്കി കല്പിച്ചിരി
 യ്കുന്നു.

൧൧ മര.....ക്കായ്=വായുമാർഗ്ഗം [അകാശം] അക
 ന്ന ചിന്തണിയിതന്നെ. ഹൃദ... ..വാദി=വൃക്ഷം, വർഷി, പുവ
 രളിയ തുടങ്ങിയവ.

മൂകാസ്യായ്ക്കുടണയാൻ പറക്കും
 കാകാളിതൻ പക്ഷുവിലോളനത്താൽ,
 ബ്രുകാശമാം നിപജലാശയത്താൽ.
 ലേകാന്തമോളങ്ങളുയരവാനോ ?

൧൪

താരാകദംബ പരിചുവ്വിതനായ്, തതവാവ.
 താരാർദ്രനാം പ്രകൃതിതൻ മടിചേന്നു ഗാഢം,
 താരാമളുക്കിൽ നന്ദതൻ പകരം വികൃതൻ.
 താരാട്ടു കേട്ടിഹ മയങ്ങിയുറങ്ങു ചാനോ?

൧൫

നന്ന, റഞ്ഞു ഭേദദ്വേഃ. മീ ഞാൻ
 ചെന്നടങ്ങിടണമെങ്ങ, വാടേ ജ്ഞയ്

൧൪ മൂകാസ്യമായ = നിശ്ശബ്ദായ്. കാകാളി = കാക്കകളുടേ. പക്ഷുവിലോളനം = വിറകടി. ഏകാന്തം = ഏറ്റവും. സായം കാലത്തിൽ ചേക്കൊൻപോകുന്ന കാക്കകളുടെ ചരകടിയെ അകാശജലാശയത്തിലെ ഓളമായി ഉരുപ്രക്ഷിപ്തിരുന്നതും.

൧൫ താരാ.....തനായ് = നക്ഷത്രസമൂഹത്താൽ ചുവ്വികപ്പെട്ടവനായ്, തയാവതാരാർദ്രനാം എന്ന വിശേഷണം പ്രകൃതിയുടെ മന്ത്രരൂപം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. പക്ഷിന്റെ അവതാരത്തിൽ (പ്രഭാവത്തിൽ) പ്രകൃതിയ്ക്കു മഞ്ഞമുഖം അർദ്രന [നനവ്] ഉണ്ടാകുമല്ലോ, താരാ.....രാട്ടു = പൂവാകുന്ന അളുക്കിൽ [ചെപ്പിൽ] തേൻ പകരുന്നതു, രാത്രിയിലെ മധുരമായപിക് [കയിൽ] കൂജിതമാണെന്നു ഗദ്യരൂപപ്രകൃത്യാ.

൧൬ മിനം എന്തിനാണ് വന്നതെന്നു മനസ്സിലായതായി പറയുന്നു. വേദദ്വേഃ = നീന്റെ കരക്കം. അവിടെയ്ക്കായ് = വിശ്രമസ്ഥലത്തെയ്ക്കായി.

മുനകന്നു വഴി കാട്ടുപതിന്നായ്
വന്നതാണു ദൃഢമിന്നലെ നീയും! ൧൩

എന്നെ ക്ഷണിക്കുന്നു നിരക്ഷരം നീ ;
നിന്നെസ്സുഖ, പത്തുടരുന്ന ഞാനും ;
പിന്നെത്തെ മട്ടാഫലം ! നമ്മൾ വൃകം
മെന്നങ്ങ ?-തിക്കൊന്നതുപോലെ താനോ ? ൧൪

ശരിക്കു നീയും തവ കൂട്ടുകാരമാ-
ദുരന്തമായിത്തന്നെ ചെയ്തതു പാഞ്ഞുപോയ്,
തരിച്ചുപോരാതെ വസിക്കുമാ സ്ഥലം
ഗരിഷ്ഠഭാഗ്യോജ്ജ്വലമായിരിക്കണം ! ൧൫

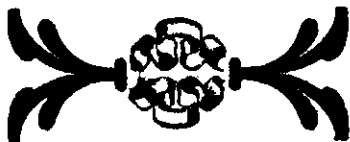
അതല്ല, തട്ടാണ്ടു കിടപ്പുതെക്കിലെ-
ന്നു, തല്ലുപോ നമ്മുടെ മൂലമന്ദിരം ?
സ്വതന്ത്രപദമോക്കാതെ, വിദേശലക്ഷ്മിതൻ
സ്മൃതപ്പകിട്ടുകൾ മയങ്ങിടാത്തു നാം ! ൧൬

൧൩ നിരാക്ഷരം=നിശ്ശബ്ദമാവണം. കാലംവെല്ലും തോരം, മനുഷ്യൻ മൃത്യുമുഖത്തിലേക്കുടുക്കുന്നതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

൧൪ തവ(നിന്റെ) കൂട്ടുകാരം=മറ്റുദിവസങ്ങളും. തരിച്ചുപോരാതെ=പോയാദിവസങ്ങൾ തിരിയെ വരാറില്ലല്ലോ. ഗരിഷ്ഠം.....ജ്വലം=കനത്ത ഭാഗ്യംകൊണ്ടു, ഉജ്ജ്വലിക്കുന്നതും. അതും തരിച്ചുപോരാത്തതിൽനിന്നും, അവിടം ഭാഗ്യസമൃദ്ധമാണെന്നുവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു.

൧൫ മൂലമന്ദിരം=മൂല. സ്വതന്ത്രപദമോക്കാതെ=സ്വതന്ത്രം വാസ്യം അപേക്ഷിക്കാതെ. ഈ ലോകം നമുക്കു വിദേശമാണ്. സ്മൃതപ്പകിട്ട്=പുതിരിപ്പകിട്ട്.

നീയും തപദ്രേജരുമാക്കെഴുകവെടിക്കും.
 രായും, തപാചരജരെന്നനയാത്രായും,
 ശ്രീയുഗൊരാത്രശിപനു ചേന്ന് തരത്തല,ങ്ങോ-
 ട്ടിയുള്ളവരെറയെഴുന്നള്ളൽ നടത്തിടുന്നു !!   ൨൦

---

൨൦ തപദ്രേജർ=നീക്കും പൂവ്ജനാർ ഇന്നലെയ്ക്കു മുയി
 ൽ കഴിഞ്ഞ ദിവസങ്ങൾ. അവരർ=അനുജനാർ ഇന്നലെയ്ക്കു
 രണ്ടും വരുന്ന ദിവസങ്ങൾ. ഉഴഴിപൻ=രാജാവ്. അങ്ങോ
 ട്ട്=മ ചെമ്മീരത്തിലേയ്ക്കു. ഭ്രതദിനങ്ങളും ഭാവിദിനങ്ങളും അ
 കുന്ന അകവെടിക്കാരോടുട്ടി മനുഷ്യൻ, തക്കും അന്തിമസ്ഥ
 യത്തിലേയ്ക്കു നടക്കേണ്ടുന്നു.

പ്രഭാത കീർത്തനം

വെങ്ക, ചെങ്ക, മരദിക്കൽനന്നൊ, രവധത്തം
 ലിങ്ങിതളെഴിഞ്ഞുവാൻ
 ലോകബന്ധമനെയെന്നയിച്ചു പുലർകാലമേ,
 സുചരിതൻ ഭവൻ !
 ഹാ ! കുരിമ്പനകൾ കൂടി നന്മയിൽ വാഴ്ത്ത
 ടുന്നു കുളിർതെന്നലാൽ
 സ്നോകമായ്തലയുലഞ്ഞ പട്ടകളിലാൻ
 മർമ്മരവങ്ങളാൽ !!

പ്രാവീണ മിഥുനം രണ്ടാംഭാഗം-

ചി വെങ്കകളായിക്കി മര.....യിച്ചു എന്ന് വാശേഷ
 ഞംകൊണ്ടു, നാട്ടുകാർക്ക് അറിവുണ്ടാക്കാൻ ഒരു ഹിതോപദേശ
 ഷ്യാവിനെ എവിടെനന്നോ കൊണ്ടുവന്ന ഒരുവകാരിയുടെ
 അവസ്ഥ പുലർകാലത്തുണ്ടായി വൃത്തിയുണ്ടു സ്നോകൽ
 അല്ലം.

നീന്ത പ്രഭാതകീർത്തനം

ആരങ്കം വിട്ടുറങ്ങി സ്വയമിതുവരെയും
 വശ്രമംകൊണ്ടു ഭേദി-
 പ്രാതത്തിനു ജീവിതപ്പോർ തുടരുവതിനെയും
 കാഹളാരാവലായും
 പാർത്ഥനംപൊങ്ങിപ്പൊങ്ങിപ്പൊങ്ങി, പുതിയൊരു പകലാ
 നാടകത്തിന്റെ നാദി-
 ഗീതപ്രസ്താവനയും, മൃദുഗളമുഖര-
 ക്ഷേപി കൂടും നിന്നാദം.
 വാനത്തി,യൊരു വൃദ്ധനും രജനീതൻ
 നക്ഷത്രരത്നങ്ങളെ
 സ്ഥാനം പാർത്തു വിഭാതദൃശ്യ കയറി-
 ക്ഷേപനതായ്കൊണ്ടു യാൽ
 നൂനം സംഭ്രമമെന്നും,റങ്ങി മരവും
 ലോകത്തെ വേഗാലുണ-
 ത്താനപ്യച്ചനിന്നാദമോടുടനടൻ
 കൂടുന്നു പൂർക്കുഴികൾ.

൨ ആരങ്കം=മുഖം [വാട്ടം]. ഭേദിപ്രാതം=പ്രാണീസ-
 മൃണം. കാഹളാരാവം=കാഹളശബ്ദം. ഗീതപ്രസ്താവനം=ഗാന
 വിസ്താരം.

൩ രജനി [രാത്രി]യാകുന്ന വൃദ്ധനുടെ നക്ഷത്രരത്നങ്ങളെ
 വിഭാതദൃശ്യ [പ്രഭാതമോർൻ] മോഷ്ടിക്കുന്നതു [പ്രഭാത
 ത്തിൽ നക്ഷത്രങ്ങൾ മറഞ്ഞുപോകുന്നു] കണ്ടിട്ടു പൂർക്കുഴിക
 ൾ ലോകത്തെ കൂടിയുണർത്തുന്നു. രാത്രി: അന്തിമയാമൃതകാ
 പ്രവേശിച്ചുള്ളകൊണ്ടു വാർദ്ധക്യം സംഗതം.

പ്രാതർഘോതിസ്സിനാലേ, ദിവി ചരമുപശോ-
 ഭിച്ച നക്ഷത്രദീപ-
 പ്രാതം മങ്ങനതഃ ശ്ലക്കണ്ടരിന ശരി നിജാ-
 പത്തുമ്മിഷ്ടമൃലം
 ചേതസ്സിൽപ്പേടിക്കാണോ മുഹൂരഹഹി വിര-
 ജ്ജന്ന, ചേശ്മങ്ങൾതോരം
 വാതം ബാധിച്ച കയ്യാൽക്കുഴവിക്കളിപ്പ ക-
 ത്തച്ച കാട്ടുന്ന ദീപം- ര

നിരപമന്തുശ്രീയാം പ്രത്യുഷ്,
 ചേലയെ ചേജ്ജിൽ-
 തരണരവിതയ്ക്കച്ചപ്പാൻ കാലാവ്യ-
 താതനൊഴങ്ങവേ,

ര പ്രാതർഘോതിസ്സ് = പ്രഭാതരേജസ്സ്. ദിവി = അകാശ
 ണിൽ. നിജാവഷ് = സ്വന്തം ഞപണം. ചേശ്മങ്ങൾ = ഗുഹങ്ങൾ.
 വാതം ബാധിച്ച = വാതരോഗമുള്ള, കാഠോരം എന്നും.
 വൃദ്ധമാർ കോളത്തിക്കാട്ടുന്ന പ്രഭാത[മംഗള]ദീപം വിറയ്ക്കു
 ന്നതു, നക്ഷത്രദീപങ്ങൾക്കു പിണങ്ങു ഞപണിയെ [നി
 യ് പ്രഭാതത്തെ] വേടിച്ച് ഞ്ഞെന്നു ഞ്ഞെന്നും.

ര നിര.....ശ്രീയാം = സാമ്യമകന്ന മംഗലകാന്തിയുള്ള.
 പ്രത്യുഷ്വേള = പ്രഭാതസമയം. ശ്രീഖിംഗമാകയാൽ കന്യകാ
 ത്വം സൂചിയ്ക്കുന്നു. തരണരവി = ബാലസൂര്യൻ. കാലാവ്യതാ
 തൽ = കാലമാകുന്ന അച്ഛൻ.

സ്വപ്രഭാതകീർത്തനം

പെരുതിവളിലുറക്കാമം കൈക്കൊണ്ടി.

രുന്നവനെന്ന പോ-

ല, രചാവശനായ് ശ്ലോകൻ മങ്ങുന്നിതാ,

ഗഗനസ്ഥഃല !

൫

രാവാകുന്ന കുറുത്ത കാടിനെ ഹെരി.

പ്പാനായ്പ്പുടന്നാളിട്ടും

ഭാവഗ്നിപുടയെന്നപോലൊരു പര-

മേദം തുട്ടുപുഞ്ജസം

ദേവോധീശപരമിയിൽ വന്നുയരവേ,

നിദ്രാവിമുക്തങ്ങളായ്,-

ബീജീ ചശ്യാൻതു പോലെ, പക്ഷികളിതാ,

കൂട്ടുന്നു കോലാഹലം.

൬

ഭൂതാളീജ്ഞാപ്രധികധിഷ്ഠിതാ.

നേഷമേകുന്ന വിദ്യാ-

മാതാവെങ്ങു വിലസി വളയാ-

ടിട്ടമി ബ്രാഹ്മണായമേ,

അഭവിവശനായ് = ശോഭയില്ലാത്തവനായ്; ഒന്നിലും രീതിയില്ലാത്തവനായി എന്നും. ഗഗനസ്ഥഃല = അകാശഭേരണം.

൬ ഭാവഗ്നിപുടം = കടുവീക്കുട്ടം. ദേവോധീശപരമിയിൽ = കിഴക്കേഭാഗത്ത്. നിദ്രാവിമുക്തങ്ങൾ = ഉറക്കംവിട്ടവ. ബീജീ = വളരെ യേശുപ്പട്ട. കാട്ടുതീ പിടിച്ചില്ലെന്നോർ പക്ഷികൾ വേദിച്ചു കോലാഹലം കൂട്ടുമല്ലോ.

൭ ഭൂതാളീ = ജീവജാലം. ധിഷ്ഠിതാ = ബുദ്ധ്യന്മാരും. ബ്രാഹ്മണായമേ = ബ്രഹ്മിണ്യ് ഉന്മേഷം കൂടിയരിസ്സും. വിദ്യാമാതാവീ = അരുണി.

വാതാചാര്യൻ പതിവുപടി ചെയ്ത
 നന്നത്തി മെയ് കൊടുണത്ത!-
 ഗീതാഭ്യാസം ചില കിളികളെ-
 കൊണ്ടു ചെയ്യിച്ചിട്ടുന !

ആരാണിത്രയ്ക്കൊരാസപാദ്യത പകലിനുദി-
 ച്ചിച്ചതാത്മാദയത്താ-
 ലാ, രാവിനന്ത്യയം കണ്ടധിഗതമതിയെ-
 ശിഷ്യരാം മന്ത്യാരെല്ലാം
 ധാരാളം തൃഷ്ടി കൊൾകെ, ശ്ലീവ! ശിവ! കഥയി-
 ല്ലാത്ത വൃക്ഷങ്ങൾ മഞ്ഞിൽ-
 നീരം ബാഷ്പം ചൊഴിക്കുന്നിതു പവനചലൽ-
 പരാനേത്രങ്ങളാലേ .

വ്യ

വാതാചാര്യൻ=കാരാകുന്ന ഗുരുനാഥൻ. ഗീതാഭ്യാസം=പാട്ടു
 പഠിക്കൽ. സപുസപരം ചെർല്ലലും മറ്റും പലമുട്ടുമാണല്ലോ.

വ്യ ആത്മാദയത്താൽ=തന്റെ ഉദയംമൂലം. അന്ത്യം=
 നാശം. അധി.....മന്ത്യാർ=വിശേഷബുദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യർ.
 തൃഷ്ടി=സന്തോഷം. ബാഷ്പം=കണ്ണീർ [ആവി]. പവനം.....
 ...ത്രങ്ങൾ=കാരാകുന്ന ഇലകളാകുന്ന കണ്ണുകൾ. പക
 ലിന്ന് അസപാദ്യതയറിയാതെ രാത്രിയുടെ അവർദ്ധനവുമാണാ
 ണ്; അങ്ങിനെ ഉപകാരം ചെയ്ത രാത്രിയ്ക്കു നാശം വന്നതിൽ
 വിശേഷബുദ്ധിയില്ലാത്ത വൃക്ഷങ്ങളേ കണ്ണീർ വാർന്നുള്ളൂ; മ
 നുഷ്യരെക്കൊക്കെ സന്തോഷിപ്പിച്ചതാണ്. നോക്കുക, മനുഷ്യര
 ൟ കൃതജ്ഞതയില്ലായ്മ!

ശ്രീമൽപ്രത്യുഷഃപാഗമമഹിതമഹാ.

രംഭതുർച്ചാർചം പോ.

ലീ മന്ത്രാഞ്ജിസ്വനം കേട്ടിളകിന പനിനീർ.

പ്ലൂക്കളാം വെണ്ണിടാങ്ങൾ

തുമഞ്ഞിൻതുജ്ജിചെണ്ണത്തണികളെ, നിജസൗ.

രദ്യൂലം കൊടുത്തി

ദ്യാമൽക്കാരാം വണിക്സസത്തമനോടു, പുതുമാ.

ടിജ്ജ മേടിച്ചിടുന്നു.

ൻ

(തിയൊടും,

സ്ഫംസം സന്ധ്യാച്ചിസ്സാം ശിഖിയിലുഡുലാജാഹു

പടന്നീടും നാനാദിജപടലകോലാഹലമൊടും,

ഇടം ചേരും പൂവാംബരവലയമാം വേദിയിലിതാ

നടക്കുന്നൂ, ഭാസപാൻടെ ദിവസലക്ഷ്മീപരിണയം.

ൻ ശ്രീമത.....രവം=ശ്രീമാനായ പ്രാതകേവദേവന്റെ വരവാകുന്ന മഹോത്സവത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലുള്ള പെരുമ്പറ യൊലി. മന്ത്രാഞ്ജിസ്വനം=ഗംഭീരമായ കടലിരവം. തുമ... ..കളെ=മിഥശീകരങ്ങളാകുന്ന മുത്തുകളെ. നിജ..... മൂല്യം=തങ്ങളുടെ സുഗന്ധമാകുന്ന വില്. വണിക്സസത്തമൻ= ശ്രേഷ്ഠനായ കല്പവടക്കാരൻ. ഉസുചാരം=ജ്ഞിൻ ആരോണ ങ്ങൾ ശേഖരിയ്ക്കുക സ്രീകളുടെ പതിവാണ്ല്ലോ.

രം സ്ഫംസം=സ്പഷ്ടമാംവണ്ണം. സന്ധ്യാച്ചിസ്സം=സ ണ്ധ്യാശോഭ. ശിഖി=ശാഗ്നി. ഉഡു.....ഇതി=നക്ഷത്രമാക ന്ന മഖർകേന്ദ്രങ്ങളെ റോമം. നാനാ.....ഹലം=പലമാതിരി പക്ഷികളുടെ (ബ്രാഹ്മണരുടെയെന്തോ) കോലാഹലം. ഇടം ചേരും=വിശാഖമായ. പൂവാം.....ഖയം=കിഴക്കേ ആകാശ മണ്ഡലം. വേദി=തറ. ഭാസപാൻ=സൂര്യൻ. ദിവ.....ണ യം=ദിവസലക്ഷ്മിയെ വേദിക്കൽ.

ആലേഖ്യമെന്നു വിവിധേഃജപലവസ്തുക്കളെ-
 ഉല്പേക്ഷമമഹം! വൃച്ഛദിഗംബരത്തിൽ,
 മേലേ വെളിച്ചമുളകിളിട്ടതു മൂടിടുന്നു
 കാലേ തുറപ്പതിനഹമുഖചിത്രകാരൻ. ൧൧

വിവസ്വദദയത്തിലെപ്പതുമഹസ്സിനാൽ, ശോച്യമ-
 മവസ്ഥ പിടിപെട്ടിട്ടുകൾനശിച്ചുപോയ്ചിത്തം ;
 അവരിലവശിഷ്ടമാമൊരിനമസ്തു ശം, ഹന്ത, ദ-
 ശ്രവസ്വരമാക്കനെക്കരയുമിച്ചിരണീയികൾ ! ൧൨

ആലസ്യഭാരമൊടു കണ്ണുടച്ചിരട്ടു,
 കാലം കഥഞ്ചന കഴിച്ചു നമുക്കു വീണ്ടും
 ഹാ ! ലബ്ധമായി തെളിയിപ്പെഴുതീ, ശപരാന-
 ക്ഷലതമായ കുളിർകാരാടിയോടുകൂടി . ൧൩

൧൧ ആലേഖ്യം=ചിത്രം. വിവിഹ്...കങ്ങൾ=പലതരം നിറപ്പകിട്ടുള്ള ചായങ്ങൾ. വെളിച്ചമുളകിൽ=വെളിച്ചംകൊണ്ടു വസ്ത്രം. കാലേതുറപ്പതിൻ=വേണ്ടപ്പോൾ പ്രശ്നം പ്പിടാൻ. ഹന്ത...കാരൻ=പ്രഭാവമാകുന്ന ചിത്രമെഴുത്തുകാരൻ.

൧൨ വിവസ്വദദയം=സുഷോഭയം. പുതുമഹസ്സി=നവതേജസ്സി. ശോച്യം=വ്യസനിക്കത്തക്കതെ. അവശിഷ്ടം=ശേഷിച്ചു. ദശ്രവസ്വരം=കരാറശബ്ദത്തോടുകൂടാവണം. ചിരജീയികൾ=കാക്കകൾ. ചിരജീയിതത്താൽ മരിച്ചതായ ശേഷിച്ചു.

൧൩ കഥഞ്ചനം=പണിപ്പെട്ടു. ഓഷ്ണം=പുഴുപുഴു കയറാപ്പുറം കഴിച്ചുകൂട്ടിയവക്ക് ഇശ്വരാനുകൂല്യം ക്രമേണ സിദ്ധിയ്ക്കും.

ഇതാപ്പിൽ മൂങ്ങകളുൾക്കൊണ്ടു, മവസ്ഥനൊക്കെ
 മുത്തശ്ശിയായ നീശതൻ ക്രമ തീർന്നു മൂലം
 ചിത്തം രസിച്ചു നിജമൂലൽ നരത്തി, നിദ്രാ-
 യത്തങ്ങളായ് മിഴിച്ചുതുടങ്ങി മൊല്ലു. ൧൪
 ചീർത്തിരുണ്ട നിശമരാക്ഷസ-

നെപ്പിച്ചിത്തിഹ ചെന്നിണം
 ചാർത്തിട്ടും പ്രകൃതീശപരീകര-
 വാൾത്തലപ്പു കണക്കിതാ,
 ജ്ഞി പാതി ചെളിപ്പെടുത്തി വി-
 ഉണ്ടുരക്കനെയുൽഭയം .
 പാർത്തിടപ്പരിഹൃതീസേനകൾ
 പാഞ്ഞൊളിച്ചിതു ദൂരവേ . ൧൫

൧൪ അവ.....യായ=വാൾകൃമടഞ്ഞ. ക്രമ തീർന്ന
 എന്നതിന്നു ക്രമ പായൽ അവസാനിച്ചു എന്നുകൂടി അർത്ഥമെ
 ട്ടുക്കണം. ക്രമപായൽ തീർന്നാൽ മൂലൽ നിന്നു മല്ലേ. നി
 ദ്രായത്തങ്ങളായ്=ഉറക്കത്തിന് അധീനരാത്. മുത്തശ്ശിമൂങ്ങ
 കൾക്കൊക്കെ വരാൻ ക്രമ പാഞ്ഞു കൊടുക്കുകയായിരുന്നു!

൧൫ നിശീമരാക്ഷസൻ=രാവാകുന്ന രാക്ഷസൻ. ചെന്നി
 ണം=ചേര. പ്രകൃ.....ലപ്പു=പ്രകൃതിദേവിയുടെ കൈവാൾത്ത
 ല. ഉൽഭയം=ഭയത്തോടു കൂടിയവണ്ണം. ഇരുൾ.....നകൾ=ഇരു
 ട്ടുകളാകുന്ന ശത്രുക്കൾ.

പങ്കം നീക്കി, വ'ഭാതമാം പ്രകൃതിവ-
 ന്നാജ്ഞാകരൻ വൃദ്ധി.
 ക്ഷിപ്രമുഖലാഭം വെള്ള തേച്ചു വിപുല-
 വ്യോമാന്തഭിത്തിയ്ക്കു മേൽ,
 സകല്പാഗ്ഗുണം നമുക്കു സമന്തം
 നോക്കാൻ സമുപ്ലവതാം
 തങ്കപ്പൊൻഘടികാരമാ, തെളിയുമി-
 ബ്ബലാംതുരന്മണ്ഡലം !

൧൩

ക്ഷീണദാഷമുദയാചലമുച്ചതവലക-
 രിച്ച രവിബിംബമാം
 ശോണമായ വയൽ, ദീപ്ത ചൊൻകരിർനിര-
 പ്പുകൊണ്ടു നിറയുന്നതാഴ്
 കാണവേ ബഹു തെളിഞ്ഞിടുന്നു, സുചിരാല]-
 തിന്നു വളമായിതരും
 ച്ചാണകം ചിലച്ചിച്ചു പോന്ന പുലർകാല-
 മാകിയ കൃഷ്ണീചലൻ.

൧൪

൧൩ പങ്കം=വെളി (ഇരുട്ട്). വിഭാതം=പ്രഭാതം. അ-
 ജ്ഞാകരൻ=ഭൂതൻ. വിപു...ഭിത്തി=വിശാലമായ അകര-
 ശാന്തമാകുന്ന ചുവർ. സകല്പാഗ്ഗുണം=ഇച്ഛപോലെ. ബാ-
 ലാം...ണ്ഡലം=കട്ടിസ്സു കൃഷ്ണീബംബം.

൧൪ ക്ഷീണദാഷം=നിശ്ചേഷ്ടം; ക്ഷീണമായ (കു-
 യിച്ച) ദാഷ[രാത്രി]യോടു കൂടിയത എന്നും. ഉദയമേലാം=
 ഉദയപവനം. രവിബിംബം=സൂര്യമണ്ഡലം. ശോണം=പുവ-
 നത. കരിർ=രശ്മി [മനൽക്കരിർ]. സുചിരാൽ=വളരെ
 കാലമായി, പുലർകാലത്തെ കൃഷ്ണീവലനം കിയിരിപ്പുന്നു.

ഘർ പ്രഭാതകീർത്തനം

സുധിമലശോഭചേപ്പതനം,
തൻകരചാതുരിയാൽ
ദ്രവി പുതുവൊന്നു വൃശിയ്
ദിവാകരശില്പാവരൻ
ബവാട നിറഞ്ഞിരുന്ന ചളി
വാരിയെറിഞ്ഞതു താ-
നവാടപിടൈക്കുടിപ്പിതിര
പാദപവാർനിഴലായ് !

ഘ

ഉലാത്തുന്നോമൽക്കാടനടനടലയ്ക്കും
തരുലതാ-

പലരശസ്സോമതറിൻ പഴുതുകളിലൂടെ
നിബിഡമായ്,

സുലാവണ്യം കൊന്നപ്പുതുമലർ പൊഴിയ്ക്കു-
ന്നതിനെയും

വിലാസം കാട്ടിക്കൊണ്ടി, ഉവെയിൽ പതിയ്ക്കു-
ന്നിതിലുയർ.

ഘൻ

ഘ തൻക.....തുരി=തന്റെ കര, കൈ, രുട്ടി സാമ
ർത്വം. ദിവാ.....വരൻ=സൂര്യനാകുന്ന ശില്പശ്രേഷ്ഠൻ.
പാദപവാർനിഴൽ=വൃക്ഷങ്ങളുടെ നീണ്ട നിഴൽ.

ഘൻ തരു.....സ്സോമം=വൃക്ഷലതകളുടെ ഇലകളുടെ.
നിബിഡമായ്=ഇടതീങ്ങി. സുലാവണ്യം=നല്ല അഴകുള്ള. ഇ
ഉ=6

ഇരമാട്ടുണ്ടും, തന്മണതരണീ-
 ചെപ്പാൻകതിർപ്പുട്ടമാക്കും
 തുമഞ്ഞെപ്പട്ടഴകൊടു വാരി-
 ചൂട്ടു പാഞ്ഞട്ടുതന്നിൽ,
 നാമത്യന്തം കുതുകവശരാം-
 മാറു തൻകോരമുത്തു-
 ക്കാൽ മന്ദം ചെച്ചുഹര! വിട്ടയാ-
 ടുനു വൃദ്ധാഹലക്ഷ്മി!

രോ

ബലിഷ്ഠോഷ്ഠാവാനും, ബഹുധധനാരം
 ചേൻ കിരണാ-

വലിഷ്ഠം, മാഹിത്വത്തിനമര തിയി-
 ല്ലാത, വാരിതം,
 അലിംഗബ്രഹ്മണാനധിചസതിയാ
 യേ, റെ മുകളിൽ-

ജ്ജലിഷ്ഠം ജ്യോതിസ്സു, ജയ, ജയ, ജഗ-
 ത്തിൻ ശരണാമ!

രഹ

ര റ തരണി=സൂര്യൻ. വൃദ്ധാഹലക്ഷ്മി=രാവിലേനേരത്തെശ്ലോകം.

ര ഹ ബലിഷ്ഠോഷ്ഠാവ =കൈലാസീയ മുട്. കിരണാവ
 ലി=രശ്മിപ്പുട്ടം. അവിരതം=മൃന്നണണം. അലിംഗബ്രഹ്മണം=അ
 രൂപബ്രഹ്മണം. അധിചസതി=ഇരിപ്പടം. ജ്യോതിസ്സ്=തേക്കോ
 ഗോളം. പരബ്രഹ്മാധിഷ്ഠാനമാത സൂര്യഗേവാഹൈ കവി സ്തു
 തിക്കുന്നു.

